II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2020/1336

z dne 25. septembra 2020

o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev na uvoz nekaterih polivinil alkoholov s poreklom iz Ljudske republike Kitajske

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije [1] (v nadaljnjem besedilu: osnovna uredba), in zlasti člena 9(4) Uredbe,

po posvetovanju z državami članicami,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

1.1. Začetek

(1) Evropska komisija (v nadaljnjem besedilu: Komisija) je 30. julija 2019 na podlagi člena 5 Uredbe (EU) 2016/1036 začela protidampinško preiskavo v zvezi z uvozom nekaterih polivinil alkoholov (v nadaljnjem besedilu: PVA) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (v nadaljnjem besedilu: LRK ali zadevna država). Obvestilo o začetku je objavila v *Uradnem listu Evropske unije* [2].

(2) Komisija je preiskavo začela na podlagi pritožbe, ki jo je 19. junija 2019 vložila družba Kuraray Europe GmbH(v nadaljnjem besedilu: pritožnik) v imenu proizvajalcev, ki predstavljajo več kot 60 % celotne proizvodnje PVA v Uniji. Pritožba je vsebovala dokaze o dampingu in znatni škodi, ki je zato nastala, ki so zadostovali za začetek preiskave.

1.2. Zainteresirane strani

(3) Komisija je v obvestilu o začetku zainteresirane strani pozvala, naj se ji javijo, če želijo sodelovati v preiskavi. Poleg tega je o začetku preiskave izrecno obvestila pritožnika, druge znane proizvajalce Unije, znane proizvajalce izvoznike in organe LRK, znane uvoznike in uporabnike ter jih povabila k sodelovanju.

(4) Zainteresirane strani so imele možnost, da izrazijo pripombe glede začetka preiskave in zahtevajo zaslišanje pred Komisijo in/ali pooblaščencem za zaslišanje v trgovinskih postopkih. Vsem zainteresiranim stranem je bilo na zahtevo odobreno zaslišanje.

1.3. Pripombe glede začetka postopka

(5) Po začetku postopka je več uporabnikov zadevnega izdelka trdilo, da nezaupni povzetek informacij, predloženih v javni različici pritožbe, ni dovolj podroben ali je nepopoln, zato ne omogoča smiselnega razumevanja vsebine zaupnih informacij.

[1] UL L 176, 30.6.2016, str. 21.
[2] UL C 256/03, 30.7.2019, str. 4.

(6) Komisija je menila, da je nezaupna različica pritožbe, ki je bila zainteresiranim stranem na voljo za pregled, vsebovala vse bistvene dokaze in nezaupne povzetke podatkov, ki so bili predloženi zaupno, da so lahko zainteresirane strani v celotnem postopku uveljavljale pravico do obrambe.

(7) Člen 19 osnovne uredbe in člen 6(5) Sporazuma o izvajanju člena VI Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini omogočata varovanje zaupnih informacij v okoliščinah, v katerih bi njihovo razkritje dalo znatno konkurenčno prednost konkurentu ali močno škodovalo osebi, ki je te informacije predložila, ali osebi, od katere je te informacije prejela.

(8) Informacije, ki so bile predložene zaupno, spadajo v te kategorije. Vsekakor je pritožnik predložil povzetke vsebine zaupnih segmentov pritožbe in numerične podatke zapisal v ustreznih razponih. Komisija je pred začetkom postopka te dokumente preverila. Sklenila je, da so v skladu z določbami člena 19 in omogočajo smiselno razumevanje vsebine zaupnih informacij.

(9) Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(10) Ena zainteresirana stran je trdila, da je pritožba del strategije pritožnika, da z namernim zmanjšanjem obsega prodaje in zvišanjem cen poveča svoj monopol na trgu Unije.

(11) Iz informacij, zbranih med preiskavo, niso bili razvidni dokazi o protikonkurenčnih praksah, ki bi jih izvajala industrija Unije. Nasprotno so bili zbrani konkretni dokazi, kot so komercialne ponudbe in izmenjave elektronskih sporočil, da je industrija zmožna in pripravljena oskrbovati vsakega uporabnika zadevnega izdelka.

(12) Pritožnik sam je imel v obdobju preiskave [25–30-odstotni] tržni delež prostega trga Unije, kar je precej pod deležem, ki bi mu omogočal kakršno koli prevlado.

(13) Kar zadeva domnevno strategijo z zmanjšanjem obsega in zvišanjem cen, je preiskava pokazala, da je pritožnik sprva poskušal izboljšati svojo ekonomijo obsega s povečanjem obsega proizvodnje in naložb, da bi si znižal stroške proizvodnje na enoto. Poleg tega je poskušal slediti kitajskim dampinškim cenam z oviranjem dviga cen, da bi ohranil tržni delež. Ta strategija je pritožniku dejansko omogočila ohranitev tržnega deleža, vendar je imel zaradi nje velike izgube. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 528, je moral zato pritožnik opustiti svoje poskuse ubranitve tržnega deleža pred uvozom iz LRK in se je posledično pri prodaji osredotočil na dražje kakovostne razrede, kjer je bilo še vedno mogoče doseči dobičkonosno prodajo, čeprav z ustrezno znatno izgubo tržnega deleža.

(14) Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(15) Po začetku postopka je proizvajalec Unije, družba Wacker Chemie AG, trdil, da je bila ocena kitajske presežne zmogljivosti v pritožbi netočna, in predložil svojo oceno.

(16) Ocena kitajske presežne zmogljivosti v pritožbi je temeljila na objektivnem in uveljavljenem viru, tj. priročniku IHS Chemical Economics Handbook. Čeprav lahko upravičeno obstajajo različne ocene ponudbe in povpraševanja na kitajskem trgu, je Komisija menila, da ocena v pritožbi izpolnjuje merili zadostne natančnosti in zanesljivosti, ki se zahtevata za dokaze *prima facie*. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(17) Družba Wacker Chemie AG je predložila tudi pripombe glede metodologije za izračun stopenj dampinga v skladu s členom 2(6a) osnovne uredbe, pri čemer je trdila zlasti, da uporaba člena 2(6a) osnovne uredbe ni skladna s STO in da ni dokazov o izkrivljanju stroškov. Vprašanja, povezana z obstojem znatnih izkrivljanj in uporabo člena 2(6a) osnovne uredbe, so obravnavana v oddelku 3.1.1.

(18) Družba Wacker Chemie AG je po začetku postopka trdila tudi, da pritožnik ni pravilno ocenil stopnje dampinga in normalne vrednosti, ker so kitajski proizvajalci vertikalno integrirani in za svojo proizvodnjo ne kupujejo monomera vinilacetata.

(19) V pritožbi so bila navedena izkrivljanja pri številnih surovinah, ki se lahko uporabljajo za proizvodnjo monomera vinilacetata, odvisno od načina proizvodnje. Te iste surovine se uporabljajo tudi, če so proizvajalci vertikalno integrirani in monomera vinilacetata ne kupujejo od drugih družb, zato so izkrivljanja pri teh surovinah pomembna za izračun normalne vrednosti. Opozoriti bi bilo treba tudi, da je izračun normalne vrednosti v pritožbi zadosten dokaz o dampingu in da je bila v preiskavi normalna vrednost določena na podlagi preverjenih podatkov sodelujočih kitajskih proizvajalcev izvoznikov. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(20) Ob začetku preiskave sta družbi Wacker in Carbochem trdili, da je Komisija uporabila sistem kontrolnih številk izdelka, ki ni zagotavljal ustrezne primerljivosti cen. Po razkritju so družbe Wacker, Carbochem, Gamma Chimica, FAR Polymer in Ahlstrom-Munksjö to trditev ponovile.

(21) Družba Wacker je trdila, da kontrolna številka izdelka zajema preširok razpon viskoznosti, hidrolize in vsebnosti metanola, v njej pa se ne upoštevajo velikosti delcev in vrednosti pH. Družbe Carbochem, Gamma Chimica in FAR Polymer so trdile, da se v kontrolni številki izdelka ne upošteva molekulska masa, družba Ahlstrom-Munksjö pa je trdila, da je razpon vsebnosti pepela preširok.

(22) Komisija se ni strinjala z domnevno težavo v zvezi s strukturo kontrolne številke izdelka. Kontrolne številke izdelka so vsebovale osnovne in bistvene značilnosti zadevnega izdelka, univerzalno opredeljene s ključnimi elementi, vključenimi vanje (npr. viskoznost, hidroliza ter vsebnost pepela in metanola). Ti parametri so bistveni za vse kakovostne razrede PVA in se štejejo za industrijske standarde za vse uporabe zadevnega izdelka. Čeprav bi lahko bile nekatere značilnosti, ki niso prisotne v kontrolni številki izdelka, pomembne za nekatere uporabe, so specifične za uporabnika (in ne za izdelek).

(23) Ta trditev je bila zato zavrnjena.

1.4. **Vzorčenje**

(24) Komisija je v obvestilu o začetku navedla, da bo morda izbrala vzorec zainteresiranih strani v skladu s členom 17 osnovne uredbe.

1.4.1. *Vzorčenje proizvajalcev Unije*

(25) Komisija je v obvestilu o začetku navedla, da je izbrala začasni vzorec proizvajalcev Unije. Izbrala ga je na podlagi prijavljenega obsega proizvodnje podobnega izdelka v Uniji. Vključeval je tri proizvajalce Unije. Vzorčeni proizvajalci Unije so predstavljali več kot 90 % ocenjene celotne proizvodnje podobnega izdelka v EU. Komisija je zainteresirane strani pozvala, naj predložijo pripombe glede začasnega vzorca.

(26) Ena stran je izrazila zadržke glede tega, da je v vzorec vključen proizvajalec, družba Wacker Chemie AG, ki zadevni izdelek proizvaja izključno za lastno uporabo. Po njenem mnenju bi lahko vključitev družbe Wacker, ki nima prodaje na prostem trgu, v vzorec potencialno izkrivila analizo škode.

(27) Komisija se je seznanila tudi s situacijo ene od vzorčenih družb. Vendar je treba opozoriti, da celotna industrija Unije, vključno s tremi proizvajalci Unije, ki so bili prvotno vzorčeni, zadevni izdelek proizvaja tudi za lastno potrošnjo. Zato se je štelo, da vključitev družbe Wacker Chemie AG v vzorec ni izkrivljala analize škode, Komisiji pa je omogočila temeljito analizo stanja tudi na zaprtem trgu PVA v Uniji. Vzorec se je zato štel za reprezentativen za industrijo Unije.

(28) Da bi lahko Komisija celovito ocenila dejstva primera, je interes družb Wacker in Solutia, tj. proizvajalcev Unije, upoštevala tudi kot interes uporabnikov izdelka v preiskavi.

(29) Pozneje v postopku je eden od treh vzorčenih proizvajalcev, tj. družba Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L., Komisijo obvestil, da ne more v celoti sodelovati kot vzorčeni proizvajalec. Dejansko je njegov izpolnjeni vprašalnik vključeval le informacije v zvezi z makrokazalniki, kar ni zadoščalo za namene preiskave. Zato se je Komisija odločila, da bo spremenila vzorec proizvajalcev Unije, in je iz njega odstranila družbo Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L.

(30) Spremenjeni vzorec, ki je vključeval dva proizvajalca Unije, predstavlja več kot 80 % ocenjene celotne proizvodnje podobnega izdelka v EU. Vzorec je reprezentativen za industrijo Unije.

1.4.2. *Vzorčenje uvoznikov*

(31) Da bi se lahko Komisija odločila, ali je vzorčenje potrebno, in da bi v tem primeru lahko izbrala vzorec, je nepovezane uvoznike pozvala, naj zagotovijo informacije, določene v obvestilu o začetku.

(32) Zahtevane informacije je predložilo šest nepovezanih uvoznikov, ki so se tudi strinjali z vključitvijo v vzorec. Komisija je v skladu s členom 17(1) osnovne uredbe izbrala vzorec treh nepovezanih uvoznikov na podlagi največjega obsega uvoza v Unijo. V skladu s členom 17(2) osnovne uredbe so bila z vsemi znanimi zadevnimi uvozniki opravljena posvetovanja o izbiri vzorca. Pripomb ni bilo.

1.4.3. *Vzorčenje proizvajalcev izvoznikov iz LRK*

(33) Da bi se lahko Komisija odločila, ali je vzorčenje potrebno, in da bi v tem primeru lahko izbrala vzorec, je vse proizvajalce izvoznike iz LRK pozvala, naj predložijo informacije, določene v obvestilu o začetku. Poleg tega je predstavništvo Ljudske republike Kitajske pri Evropski uniji pozvala, naj opredeli morebitne druge proizvajalce izvoznike, ki bi bili morda zainteresirani za sodelovanje v preiskavi, in/ali z njimi vzpostavi stik.

(34) Zahtevane informacije so predložili štirje proizvajalci izvozniki v zadevni državi, ki so se tudi strinjali z vključitvijo v vzorec. Komisija je v skladu s členom 17(1) osnovne uredbe izbrala vzorec treh proizvajalcev izvoznikov na podlagi največjega reprezentativnega obsega izvoza v Unijo, ki bi ga bilo mogoče ustrezno preiskati v razpoložljivem času. V skladu s členom 17(2) osnovne uredbe so bila z vsemi zainteresiranimi stranmi in organi zadevne države opravljena posvetovanja o izbiri vzorca. Prejeta ni bila nobena pripomba.

1.5. **Individualna preiskava**

(35) Prvotno so vse štiri skupine proizvajalcev izvoznikov, ki so izpolnile obrazec za vzorčenje, zahtevale individualno preiskavo v skladu s členom 17(3) osnovne uredbe. Komisija je na dan začetka preiskave vprašalnik za proizvajalce izvoznike objavila na svojem spletišču. Poleg tega je ob objavi vzorca proizvajalca izvoznika, ki ni bil vključen v vzorec, obvestila, da mora v celoti izpolniti vprašalnik, če želi biti obravnavan posamično. Proizvajalec izvoznik ni predložil izpolnjenega vprašalnika. Ker tega ni storil, ni izpolnil zahtev, zato individualne preiskave ni bilo mogoče odobriti.

1.6. **Izpolnjeni vprašalniki in preveritveni obiski**

(36) Komisija je vladi Ljudske republike Kitajske (v nadaljnjem besedilu: kitajska vlada) poslala vprašalnik o obstoju znatnih izkrivljanj v LRK v smislu člena 2(6a)(b) osnovne uredbe. Vprašalniki za proizvajalce Unije, uvoznike, uporabnike in proizvajalce izvoznike so bili na spletu objavljeni na dan začetka preiskave.

(37) Izpolnjene vprašalnike so poslali dva vzorčena proizvajalca Unije in trije vzorčeni proizvajalci izvozniki. Kot je navedeno v uvodni izjavi 29, je še en proizvajalec Unije predložil nepopolno izpolnjen vprašalnik in bil iz tega razloga izključen iz vzorca. Komisiji je izpolnjeni vprašalnik predložilo devet uporabnikov in trije nepovezani uvozniki. Kitajska vlada odgovora ni poslala.

(38) Komisija je poiskala in preverila vse informacije, ki so se ji zdele potrebne za ugotovitev dampinga, nastale škode in interesa Unije. Preveritveni obiski na podlagi člena 16 osnovne uredbe so bili opravljeni v prostorih naslednjih družb:

proizvajalca Unije:

— Kuraray Europe GmbH, Nemčija (v nadaljnjem besedilu: družba KEG),

— Wacker Chemie AG, Nemčija (v nadaljnjem besedilu: družba Wacker);

nepovezani uvozniki:

— Carbochem Srl, Italija (v nadaljnjem besedilu: družba Carbochem),

— Omya Hamburg GmbH, Nemčija (v nadaljnjem besedilu: družba Omya),

— Wegochem Europe B.V., Nizozemska (v nadaljnjem besedilu: družba Wegochem);

uporabniki:

— Cordial B.V., Nizozemska (v nadaljnjem besedilu: družba Cordial),

— Solutia Europe SPRL/BVBA, Belgija (v nadaljnjem besedilu: družba Solutia),

— Wacker Chemie AG, Nemčija (v nadaljnjem besedilu: družba Wacker);

proizvajalci izvozniki in njihove povezane družbe v Ljudski republiki Kitajski:

Shuangxin:

— Inner Mongolia Environment-Friendly Material Co., Ltd (v nadaljnjem besedilu: družba Shuangxin);

skupina Sinopec:

— Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co., Ltd (v nadaljnjem besedilu: družba Sinopec Central China),

— Sinopec Chongqing SVW Chemical Co., Ltd (v nadaljnjem besedilu: družba Sinopec Chongqing),

— Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co., Ltd (v nadaljnjem besedilu: družba Sinopec Ningxia),

— Sinopec Shanghai Petrochemical Co., Ltd;

skupina Wan Wei::

— Anhui Wan Wei Updated High-Tech Material Industry Co., Ltd (v nadaljnjem besedilu: družba Wan Wei),

— Inner Mongolia Mengwei Technology Co., Ltd (v nadaljnjem besedilu: družba Mengwei).

1.7. **Obdobje preiskave in obravnavano obdobje**

(39) Preiskava dampinga in škode je zajemala obdobje od 1. julija 2018 do 30. junija 2019 (v nadaljnjem besedilu: obdobje preiskave ali OP). Proučitev trendov, pomembnih za oceno škode, je zajemala obdobje od 1. januarja 2016 do konca obdobja preiskave (v nadaljnjem besedilu: obravnavano obdobje).

1.8. **Postopek za določitev normalne vrednosti na podlagi člena 2(6a) osnovne uredbe**

(40) Glede na zadostne razpoložljive dokaze na začetku preiskave, ki so kazali na obstoj znatnih izkrivljanj v smislu točke (b) člena 2(6a) osnovne uredbe, je Komisija menila, da bi bilo primerno začeti preiskavo ob upoštevanju člena 2(6a) osnovne uredbe.

(41) Da bi Komisija zbrala potrebne podatke za morebitno uporabo člena 2(6a) osnovne uredbe, je zato v obvestilu o začetku pozvala vse proizvajalce izvoznike iz zadevne države, naj predložijo informacije, zahtevane v Prilogi III k obvestilu o začetku, o vložkih, uporabljenih za proizvodnjo PVA. Ustrezne informacije so predložili štirje proizvajalci izvozniki.

(42) Da bi Komisija pridobila informacije, ki so bile po njenem mnenju potrebne za preiskavo v zvezi z domnevnimi znatnimi izkrivljanji v smislu točke (b) člena 2(6a) osnovne uredbe, je vprašalnik poslala tudi kitajski vladi. Kitajska vlada odgovora ni poslala. Komisija je nato kitajsko vlado obvestila, da bo pri presoji obstoja znatnih izkrivljanj v LRK uporabila razpoložljiva dejstva v smislu člena 18 osnovne uredbe.

(43) Komisija je v obvestilu o začetku vse zainteresirane strani tudi pozvala, naj v 37 dneh po datumu objave tega obvestila v *Uradnem listu Evropske unije* predstavijo svoja stališča, predložijo informacije in zagotovijo dokazila v zvezi z ustreznostjo uporabe člena 2(6a) osnovne uredbe.

(44) Po začetku postopka so trije kitajski proizvajalci izvozniki predložili pripombe glede metodologije za izračun stopenj dampinga v skladu s členom 2(6a) osnovne uredbe, pri čemer so trdili zlasti, da Komisija ni dokazala, da je domnevno vladno poseganje očitno povzročilo izkrivljanje cen vložkov. Vprašanja, povezana z obstojem znatnih izkrivljanj, so obravnavana v oddelku 3.1.1.

(45) Komisija je v obvestilu o začetku navedla tudi, da bo glede na razpoložljive dokaze morda morala izbrati primerno reprezentativno državo v skladu s členom 2(6a)(a) osnovne uredbe, da bi lahko določila normalno vrednost na podlagi neizkrivljenih cen ali referenčnih vrednosti.

(46) Komisija je 2. oktobra 2019 objavila prvo obvestilo za spis (v nadaljnjem besedilu: obvestilo z dne 2. oktobra 2019) ([3]), v katerem je zainteresirane strani pozvala, naj navedejo svoja stališča o ustreznih virih, ki jih lahko Komisija uporabi za določitev normalne vrednosti v skladu z drugo alineo člena 2(6a)(e) osnovne uredbe. V navedenem obvestilu je zagotovila seznam vseh proizvodnih dejavnikov, kot so materiali, energija in delo, ki jih proizvajalci izvozniki uporabljajo v proizvodnji zadevnega izdelka. Poleg tega je Komisija na podlagi meril, ki usmerjajo izbiro neizkrivljenih cen ali referenčnih vrednosti, opredelila morebitne reprezentativne države (in sicer Brazilijo, Malezijo, Mehiko in Tajsko).

(47) Komisija je vsem zainteresiranim stranem dala možnost, da predložijo pripombe. Predložili so jih trije proizvajalci izvozniki, en uvoznik in uporabnik ter pritožnik. Kitajska vlada pripomb ni predložila.

(48) Komisija je pripombe, ki jih je prejela o obvestilu z dne 2. oktobra 2019, obravnavala v drugem obvestilu o virih za določitev normalne vrednosti z dne 20. decembra 2019 (v nadaljnjem besedilu: obvestilo z dne 20. decembra 2019) ([4]). Oblikovala je tudi revidirani seznam proizvodnih dejavnikov. Na podlagi prejetih pripomb je na seznam morebitnih reprezentativnih držav dodala tudi Turčijo in po nadaljnjem raziskovanju sklenila, da se v navedeni fazi Turčija šteje za primerno reprezentativno državo na podlagi prve alinee člena 2(6a)(a) osnovne uredbe. Določila je tudi seznam oznak, ki jih uporablja Turčija, in v odprtem spisu dala na voljo zadevne statistične podatke turških carinskih organov.

(49) Komisija je zainteresirane strani pozvala, naj predložijo pripombe. Pripombe so predložili en proizvajalec izvoznik, trije trgovci z izdelkom v preiskavi v Uniji in pritožnik.

(50) Komisija je pripombe, ki jih je prejela po objavi obvestila z dne 20. decembra 2019, obravnavala v tretjem obvestilu o virih za določitev normalne vrednosti z dne 30. marca 2020 (v nadaljnjem besedilu: obvestilo z dne 30. marca 2020) ([5]). V njem je tudi nadalje pojasnila nekatere vire za določitev normalne vrednosti in zainteresirane strani pozvala, naj predložijo pripombe. Po objavi obvestila z dne 30. marca 2020 so pripombe predložili le trije trgovci z izdelkom v preiskavi v Uniji. V tej uredbi so navedene pripombe obravnavane v uvodnih izjavah 219, 220, 264, 342 in 343.

1.9. **Neuvedba začasnih ukrepov in naknadni postopek**

(51) Komisija je 9. marca 2020 v skladu s členom 19a(2) osnovne uredbe obvestila zainteresirane strani, da ne namerava uvesti začasnih ukrepov in da namerava nadaljevati preiskavo.

(52) Ker začasni ukrepi niso bili uvedeni, uvoz ni bil registriran.

2. ZADEVNI IZDELEK IN PODOBNI IZDELEK

2.1. **Zadevni izdelek**

(53) Zadevni izdelek ([6]) so nekateri polivinil alkoholi (PVA), ne glede na to, ali vsebujejo nehidrolizirane acetatne skupine ali ne, v obliki homopolimernih smol z viskoznostjo (merjeno v 4-odstotni vodni raztopini pri 20 °C) 3 mPas ali več, vendar največ 61 mPas, in stopnjo hidrolize 80,0 mol % ali več, vendar največ 99,9 mol %, merjenima v skladu z metodo ISO 15023-2, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (LRK) (v nadaljnjem besedilu: zadevni izdelek).

(54) Med preiskavo se je pokazalo, da opis izdelka, zlasti glede merilne metode za viskoznost in stopnjo hidrolize, ni bil dovolj natančen, zaradi česar bi ga lahko nacionalni carinski organi napačno razlagali in/ali uvrstili. Poleg tega je obstajalo tveganje, da so si gospodarski subjekti napačno razlagali navedeni opis in se na tej podlagi odločili, da se ne bodo javili kot zainteresirane strani. Komisija je zato 7. novembra 2019 besedilo iz opisa obsega izdelka iz obvestila o začetku pojasnila z objavo obvestila (v nadaljnjem besedilu: obvestilo o pojasnitvi) ([7]). V njem je bilo stranem tudi omogočeno, da se javijo v predpisanem roku in zahtevajo vprašalnik, če to želijo. Javil se je en uporabnik zadevnega izdelka, tj. družba Henkel AG & Co., in zahteval, naj se v postopku šteje za zainteresirano stran. Vprašalnika ni zahtevala nobena zainteresirana stran.

([3]) Št. t19.005031.
([4]) Št. t19.006513.
([5]) Št. t20.002714.
([6]) Kot je pojasnjeno v obvestilu o pojasnitvi.
([7]) Obvestilo o pojasnitvi obvestila o začetku protidampinškega postopka za uvoz nekaterih polivinil alkoholov s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL C 378, 7.11.2019, str. 9).

(55) PVA se uporabljajo kot dodatek, predhodna sestavina ali agens zlasti v štirih industrijah uporabnikov pri: (i) proizvodnji papirja in kartona; (ii) proizvodnji smole iz PVB (polivinil butirala), ki se uporablja pri proizvodnji folij iz PVB; (iii) proizvodnji sredstev za polimerizacijo za plastiko ter (iv) proizvodnji emulzij in lepil.

2.2. **Podobni izdelek**

(56) Preiskava je pokazala, da imajo naslednji izdelki enake osnovne fizikalne, kemijske in tehnične značilnosti ter enake osnovne uporabe:

— zadevni izdelek,

— izdelek, ki se proizvaja in prodaja na domačem trgu zadevne države,

— izdelek, ki ga v Uniji proizvaja in prodaja industrija Unije.

(57) Komisija je ugotovila, da so navedeni izdelki zato podobni izdelki v smislu člena 1(4) osnovne uredbe.

2.3. **Segmentacija**

(58) Zadevni izdelek se proizvaja in prodaja v obliki različnih vrst izdelka, ki jih industrija opredeljuje kot „kakovostne razrede“. Vsak kakovostni razred je sestavljen iz specifične kombinacije stopenj viskoznosti, vsebnosti metanola in pepela ter stopnje hidrolize, katerih rezultat je širok razpon kombinacij, ki so proizvedene tako, da ustrezajo zahtevam specifikacij kupcev iz različnih panog.

(59) V preiskavi so se pokazali številni kakovostni razredi PVA za kitajski uvoz in proizvodnjo/prodajo Unije. Komisija je znotraj različnih kontrolnih številk izdelka opredelila različne značilne kombinacije za te kakovostne razrede. Vzorčeni proizvajalci izvozniki so v obdobju preiskave v Unijo uvažali 34 kontrolnih številk zadevnega izdelka, vzorčeni proizvajalec Unije pa je v istem obdobju prodajal približno 39 različnih kontrolnih številk izdelka.

(60) Informacije, zbrane med preiskavo, so pokazale tudi, da se nekateri od teh kakovostnih razredov (ki jih prodajajo industrija Unije in proizvajalci izvozniki) uporabljajo v najrazličnejše namene in so na splošno cenejši. Drugi bolj specializirani kakovostni razredi, zasnovani za uporabe z ozkimi specifikacijami (kot so proizvodnja zdravil ali folij iz PVB), so na splošno dražji. Te kakovostne razrede prodajajo tudi proizvajalci Unije in proizvajalci izvozniki.

(61) Vendar je Komisija ugotovila, da kljub velikemu številu kakovostnih razredov na trgu PVA ni opredeljenih segmentov. Različni uporabniki lahko kupujejo številne kakovostne razrede PVA, odvisno od zahtevanih tehničnih specifikacij. Za nekatere uporabnike je najpomembnejši element vsebnost pepela, za druge viskoznost, nekateri pa lahko večinoma uporabljajo katero koli specifikacijo. Vsaka industrija uporabnikov lahko medsebojno zamenljivo uporablja različen sklop kakovostnih razredov PVA. Čeprav so nekateri uporabniki (na primer PVB, farmacevtska industrija) bolj omejeni glede števila kakovostnih razredov, ki jih lahko uporabljajo, se njihov nabor kakovostnih razredov še vedno prekriva z drugimi vrstami uporabnikov, ki lahko kupujejo širši nabor kakovostnih razredov.

(62) Komisija je zato sklenila, da si vsaj v določenem obsegu vsi kakovostni razredi medsebojno konkurirajo, zato analiza segmentov v tem primeru ni niti upravičena niti ustrezna. Da bi Komisija analizirala učinek cen med različnimi kakovostnimi razredi in hkrati zagotovila pošteno primerjavo, je izvedla prilagoditve, da bi zajela razlike v nekaterih značilnostih različnih kakovostnih razredov. Te prilagoditve so pojasnjene v oddelku 4.4.2.

(63) Po razkritju je več zainteresiranih strani, tj. družbe Carbochem, Gamma Chimica FAR Polymer, Wacker in Cordial, trdilo, da Komisija ni upoštevala, da je trg PVA razdeljen na dva segmenta: visokokakovostne PVA in nizkokakovostne PVA. Zadevne strani so trdile, da izdelki, ki spadajo v ta segmenta, niso neposredno zamenljivi, kitajski uvoz pa je večinoma prisoten v segmentu nizkokakovostnih PVA. Poleg tega so trdile, da lahko nekateri uporabniki v svojem proizvodnem postopku uporabljajo le določene kakovostne razrede zadevnega izdelka.

(64) Analiza, ki jo je izvedla Komisija, je potrdila, da so različni kakovostni razredi, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 61, vsaj v določenem obsegu medsebojno zamenljivi. Tudi če je res, da lahko nekateri uporabniki za svojo uporabo kupujejo le omejeno število kakovostnih razredov, ti kakovostni razredi niso izključno povezani z industrijo uporabnika nižje v proizvodni verigi, ampak se prekrivajo s kakovostnimi razredi, ki se kupujejo za druge uporabe nižje v proizvodni verigi. Poleg tega je preiskava pokazala, da kitajski proizvajalci izvozniki dobavljajo kakovostne razrede za vse štiri glavne uporabe PVA in v celoti konkurirajo kakovostnim razredom, ki jih prodaja industrija Unije.

(65) Ta trditev je bila zato zavrnjena.

2.4. **Trditve glede obsega izdelka**

(66) En uporabnik, proizvajalec folij iz PVB, tj. družba Solutia, in en nepovezani uvoznik, tj. družba Wegochem, sta trdila, da bi bilo treba „NMWD PVA z nizko vsebnostjo pepela“ ([8]) izključiti iz obsega zadevnega izdelka. Zadevni strani sta po razkritju ponovili to trditev.

(67) Po njunem mnenju se „NMWD PVA z nizko vsebnostjo pepela“ bistveno razlikuje od PVA standardnega kakovostnega razreda, saj ima drugačne fizikalne, tehnične in kemijske značilnosti, za njegovo proizvodnjo pa je potreben postopek z visoko dodano vrednostjo. Zaradi teh posebnih značilnosti je proizvodnja tovrstnih polivinil alkoholov tehnično zahtevna in zapletena. Za proizvodnjo tega določenega kakovostnega razreda, ki se uporablja pri proizvodnji folij iz PVB, je usposobljenih le nekaj proizvajalcev, od katerih je le eden dejaven v LRK. Natančneje, porazdelitev molekulske mase, vsebnost železa, nizka vsebnost pepela in nizka vsebnost metanola niso standardne značilnosti zadevnega izdelka, zaradi česar je proizvodnja tega kakovostnega razreda PVA edinstvena in zelo zahtevna, saj so za vse njegove značilnosti v specifikaciji določeni ozki razponi, ki jih je treba upoštevati za vse parametre hkrati.

(68) Komisija se glede na dokaze v spisu s to analizo ni strinjala. Kot je navedeno v uvodni izjavi 58, se PVA prodajajo v več različnih kakovostnih razredih glede na končno uporabo. Vsak kakovostni razred ima edinstveno kombinacijo lastnosti (npr. viskoznost, hidroliza, vsebnost pepela in metanola), ki jo vsak uporabnik posebej izrecno naroči proizvajalcu ob oddaji naročila. Kar zadeva drugačne kemijske in fizikalne značilnosti, izdelki iz PVA z nizko vsebnostjo pepela glede na svoje bistvene značilnosti (tj. viskoznost, hidroliza ter vsebnost metanola in pepela) v nasprotju s trditvami strani v celoti spadajo v opredelitev izdelka. Poleg tega vsi proizvajalci PVA z nizko vsebnostjo pepela te proizvajajo na standardni proizvodni liniji, pri čemer ne uporabljajo nobenih izrednih proizvodnih postopkov.

(69) Kar zadeva ozko porazdelitev molekulske mase, to ni lastnost, ki bi bila sorodna hidrolizi, viskoznosti ali vsebnosti pepela. Med posameznimi proizvodnimi serijami se ne spreminja. Ko je proizvodna linija primerna za proizvodnjo NMWD PVA, bodo vsi PVA, proizvedeni na navedeni liniji, izpolnjevali vse zahteve, saj ne vključuje dodatnih korakov v proizvodnem postopku niti nima posebnosti, ki bi se radikalno razlikovale od drugih kakovostnih razredov. Poleg tega se ne uporablja izključno pri proizvodnji smole iz PVB, ampak tudi pri proizvodnji lepil in vodotopnih pregradnih premazov.

(70) Nazadnje, kar zadeva dobavo, je preiskava pokazala, da lahko NMWD PVA z nizko vsebnostjo pepela proizvaja več proizvajalcev PVA. Poleg NMWD PVA z nizko vsebnostjo pepela s poreklom iz Kitajske se lahko primerljivi PVA z nizko vsebnostjo pepela kupijo pri proizvajalcih s sedežem v Združenih državah Amerike (v nadaljnjem besedilu: ZDA) in proizvajalcih Unije.

(71) Zadevne strani so po razkritju trdile, da Komisija ni upoštevala, da morajo biti vse ustrezne značilnosti „NMWD PVA z nizko vsebnostjo pepela“ izpolnjene hkrati in da lahko NMWD PVA z nizko vsebnostjo pepela dobavi le nekaj proizvajalcev.

(72) V nasprotju s trditvijo strani je Komisija dejansko upoštevala, da morajo biti vsi parametri za „NMWD PVA z nizko vsebnostjo pepela“ izpolnjeni hkrati. Vsebnost metanola in vsebnost pepela v celoti spadata v opredelitev izdelka po njegovih bistvenih značilnostih, pa tudi v kategorizacijo Komisije na podlagi kontrolne številke izdelka. Preiskava je pokazala tudi, da lahko tako proizvajalci Unije kot proizvajalci izvozniki izpolnijo zahtevane specifikacije. Kar zadeva ozko porazdelitev molekulske mase v kombinaciji z drugima dvema parametroma, bodo, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 69, ko bo proizvodna linija primerna za proizvodnjo NMWD PVA, vsi PVA, proizvedeni na navedeni liniji, izpolnjevali vse zahteve za ozko porazdelitev molekulske mase ter jih bo nato mogoče povezati z ustrezno vsebnostjo metanola in pepela glede na potrebe posameznih strank. Zato to ni lastnost, ki bi bila izključno povezana s PVA, proizvedenimi za družbo Solutia.

(73) Kar zadeva drugo točko, je družba Solutia uporabljala strategijo nabave iz več dobavnih virov, saj je proizvajala PVA za lastno porabo in obsežno uporabljala alternativne vire dobave PVA od industrije Unije, proizvajalcev izvoznikov iz LRK in proizvajalcev v tretjih državah. Komisija je ugotovila, da so na treh različnih celinah vsaj štirje dobavitelji, ki lahko proizvajajo „NMWD PVA z nizko vsebnostjo pepela“. Čeprav bi lahko bila kvalifikacija novega dobavitelja PVA težavna in dolgotrajna, je preiskava pokazala, da obstaja več alternativnih virov, ki bi znatno omejili tveganje pomanjkanja ponudbe za družbo Solutia tudi ob veljavnih ukrepih. Komisija poleg tega meni, da raven protidampinških dajatev dobavitelju družbe Solutia iz LRK ne bi preprečevala nadaljnjega izvažanja PVA po pošteni ceni.

([8]) „Polivinil alkoholi z nizko vsebnostjo pepela in ozko porazdelitvijo molekulske mase.“

(74) Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(75) Tri druge zainteresirane strani, in sicer družbe Cordial, Carbochem in Wacker, so večkrat trdile in po razkritju ponovile svoje trditve, da se zadevni izdelek, uvožen iz LRK, bistveno razlikuje od podobnega izdelka, ki ga proizvaja industrija Unije. Njihov glavni argument je bil, da je pri PVA, uvoženih iz LRK, dovoljeno odstopanje glede vsebnosti pepela, deleža natrijevega acetata in vsebnosti metanola bistveno večje v primerjavi s PVA, ki jih proizvaja in prodaja industrija Unije. Te značilnosti imajo pomemben učinek pri proizvodnji smole iz PVB in nekaterih emulzij, pri drugih uporabah, kot so papir, lepila in dodatki za tekstil, pa niso pomembne. Zato se po njihovem mnenju zadevni in podobni izdelek bistveno razlikujeta ter sta primerna za različne uporabe, trg Unije pa je razdeljen na visoko- in nizkokakovostne PVA.

(76) Preiskava je pokazala, da so stranke za skoraj vse uporabe določile najvišjo sprejemljivo mejo vsebnosti pepela in lahko brez težav sprejmejo PVA z vsebnostjo pepela, ki je veliko nižja od njihove določene zgornje meje. Poleg tega je bila razlika med stroški proizvodnje domnevnih „standardnih“ PVA (tj. z vsebnostjo pepela nad 0,5 %) v primerjavi s PVA z „nizko vsebnostjo pepela“ (tj. vsebnostjo pepela pod 0,5 %) zanemarljiva, saj je postopek proizvodnje PVA v smislu vsebnosti pepela vedno enak. Res pa je, da je vsebnost pepela manj pomembna za uporabe, kot so papir ali lepila. Preiskava je pokazala tudi, da vse industrije uporabnikov razen enega uporabnika kupujejo PVA z nizko in visoko vsebnostjo pepela.

(77) Kar zadeva vsebnost metanola, industrija Unije proizvaja PVA z znatno nižjo vsebnostjo metanola kot kitajski proizvajalci. Vendar zadevni izdelek in podobni izdelek nikakor ne presegata različnih zgornjih meja glede metanola, ugotovljenih med preiskavo. Tudi pri metanolu so razlike odvisne od najvišjih sprejemljivih ravni, ne pa od ozke specifikacije. Preiskava je poleg tega pokazala, da vsebnost metanola v LRK in Uniji zanemarljivo vpliva na prodajno ceno in stroške proizvodnje PVA.

(78) Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 58 do 62, imajo različni kakovostni razredi PVA enake osnovne značilnosti, njihove uporabe so večinoma enake in medsebojno zamenljive. Zgolj ravni vsebnosti pepela ali metanola same po sebi ne določajo uporabe ali cene zadevnega izdelka, saj značilnosti kakovostnega razreda, njegovo možno končno uporabo in prodajno ceno opredeljuje kombinacija z drugimi ustreznimi značilnostmi, kot sta viskoznost in hidroliza.

(79) V preiskavi zbrani dokazi so pokazali, da znaša povprečna razlika v ceni med kakovostnimi razredi PVA z „nizko vsebnostjo pepela“ in tistimi s „standardno vsebnostjo pepela“ približno 10 %. Vendar se lahko cene PVA med kakovostnimi razredi PVA z enako vsebnostjo pepela razlikujejo za 40 %. Poleg tega so lahko nekateri domnevno cenejši kakovostni razredi s „standardno“ vsebnostjo pepela do 27 % dražji od tistih z „nizko“ vsebnostjo pepela. Zato ni mogoče skleniti, kot so trdile zainteresirane strani, da je trg Unije razdeljen na visokokakovostne PVA (ki jih proizvaja industrija Unije) in nizkokakovostne PVA (uvožene iz LRK) na podlagi vsebnosti pepela in metanola, niti da se ta domnevna razdelitev kaže v cenah in proizvodnih stroških. Nasprotno, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 58 do 62, več kakovostnih razredov z domnevnimi „standardnimi“ specifikacijami konkurira domnevno „visokokakovostnim“ razredom podobnega izdelka.

(80) Družba Wacker je po razkritju trdila, da je ocena Komisije, da je vpliv vsebnosti metanola na prodajno ceno in stroške proizvodnje PVA zanemarljiv, napačna.

(81) Preiskava je pokazala, da imajo PVA z zelo nizko vsebnostjo metanola višje proizvodne stroške kot PVA z enakimi lastnostmi in večjo vsebnostjo metanola. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 77, pa so podatki, zbrani med preiskavo, pokazali tudi, da imajo pri proizvajalcih Unije in pri proizvajalcih izvoznikih različne ravni metanola zanemarljiv učinek na prodajne cene. Komisija je tako ugotovila, da je učinek vsebnosti metanola na prodajno ceno PVA zanemarljiv. Industrija Unije lahko sicer proizvaja PVA z zelo nizko vsebnostjo metanola, vendar je to nišni izdelek, ki se prodaja v zanemarljivih količinah, največji delež PVA, ki se prodajajo na trgu Unije, pa ima standardno vsebnost metanola.

(82) Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(83) Druga stran, in sicer družba Cordial, je trdila, da PVA, proizvedenih v Uniji, ne more uporabljati, saj potrebuje PVA v prahu in s stopnjo hidrolize nad 89 %.

(84) PVA se običajno proizvajajo v obliki trdnih belih granul. Vendar jih je mogoče nadalje obdelati in s postopkom mletja preoblikovati v prah. Kot je pokazala preiskava, je industrija Unije čisto sposobna izvesti ta nadaljnji korak.

(85) Kar zadeva stopnjo hidrolize, so podatki, zbrani v postopku, pokazali, da je industrija Unije v OP proizvajala in prodajala PVA s stopnjo hidrolize nad 89 %. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

3. **DAMPING**

3.1. **Normalna vrednost**

(86) V skladu s členom 2(1) osnovne uredbe „[n]ormalna vrednost običajno temelji na cenah, ki so jih neodvisne stranke plačale ali jih plačujejo v običajnem poteku trgovanja v državi izvoznici".

(87) V členu 2(6a)(a) osnovne uredbe je navedeno, da „[č]e se […] ugotovi, da ni primerno uporabiti domačih cen in stroškov v državi izvoznici zaradi znatnega izkrivljanja v tej državi v smislu točke (b), se normalna vrednost računsko določi izključno na podlagi stroškov proizvodnje in prodaje, ki odražajo neizkrivljene cene ali referenčne vrednosti," ter „vključuje neizkrivljen in razumen znesek za upravne, prodajne in splošne stroške ter za dobiček". Kot je podrobneje pojasnjeno v nadaljevanju, je Komisija v tej preiskavi sklenila, da je bila glede na razpoložljive dokaze uporaba člena 2(6a) osnovne uredbe primerna.

3.1.1. *Obstoj znatnih izkrivljanj*

3.1.1.1. U v o d

(88) V členu 2(6a)(b) osnovne uredbe je opredeljeno, da je „[z]natno izkrivljanje […] izkrivljanje, do katerega pride, kadar sporočene cene ali stroški, vključno s stroški surovin in energije, niso rezultat sil prostega trga, in sicer zaradi znatnega poseganja države. Pri ugotavljanju obstoja znatnega izkrivljanja se med drugim upošteva možni učinek enega ali več naslednjih elementov:

— ali zadevni trg v veliki meri oskrbujejo podjetja, ki delujejo v okviru lastništva, pod nadzorom ali pod nadzorom politik ali po navodilih organov države izvoznice,

— ali prisotnost države v podjetjih državi omogoča, da vpliva na cene ali stroške,

— ali javne politike ali ukrepi diskriminirajo v korist domačih dobaviteljev ali kako drugače vplivajo na sile prostega trga,

— ali je prisotno pomanjkanje zakonodaje o stečaju, družbah ali lastnini, ali diskriminatorna uporaba ali nezadostno izvrševanje navedene zakonodaje,

— ali so stroški plač izkrivljeni,

— ali dostop do financiranja ponujajo institucije, ki izvajajo cilje javne politike ali kako drugače ne delujejo neodvisno od države."

(89) V skladu s členom 2(6a)(b) osnovne uredbe se v oceni obstoja znatnih izkrivljanj v smislu člena 2(6a)(a) med drugim upošteva neizčrpni seznam elementov iz prejšnje določbe. V skladu s členom 2(6a)(b) osnovne uredbe se pri ugotavljanju obstoja znatnih izkrivljanj upošteva možni učinek enega ali več teh elementov na cene in stroške zadevnega izdelka v državi izvoznici. Ker navedeni seznam ni kumulativen, za ugotovitev znatnih izkrivljanj ni treba upoštevati vseh elementov. Poleg tega se lahko za dokazovanje obstoja enega ali več elementov s seznama uporabijo iste dejanske okoliščine. Vendar je treba vsak sklep o znatnih izkrivljanjih v smislu člena 2(6a)(a) oblikovati na podlagi vseh razpoložljivih dokazov. V splošni oceni obstoja izkrivljanj se lahko upoštevajo tudi splošne razmere in okoliščine v državi izvoznici, zlasti kadar temeljni elementi gospodarskega in upravnega ustroja države izvoznice vladi zagotavljajo znatne pristojnosti za tako poseganje v gospodarstvo, da cene in stroški niso rezultat prostega razvoja tržnih sil.

(90) V členu 2(6a)(c) osnovne uredbe je določeno: „Kadar ima Komisija utemeljene informacije glede morebitnega obstoja znatnega izkrivljanja v smislu točke (b) v posamezni državi ali posameznem sektorju v tej državi in če je to ustrezno za učinkovito uporabo te uredbe, Komisija pripravi, objavi in redno posodablja poročilo, v katerem opiše tržne razmere iz točke (b) v tej državi ali sektorju.“

(91) Na podlagi te določbe je Komisija izdala poročilo o državi v zvezi z LRK (v nadaljnjem besedilu: poročilo) ([9]), v katerem opisuje znatno poseganje države na številnih ravneh gospodarstva, vključno z določenimi izkrivljanji pri številnih ključnih proizvodnih dejavnikih (kot so zemljišče, energija, kapital, surovine in delo), ter v določenih sektorjih (na primer jeklarstvo in kemikalije). Poročilo je bilo na začetku preiskave vključeno v spis preiskave. Pritožba je vsebovala tudi nekatere pomembne dokaze, ki so dopolnjevali poročilo. Zainteresirane strani so bile na začetku preiskave pozvane, naj dokaze v spisu preiskave izpodbijajo, predložijo pripombe v zvezi z njimi ali jih dopolnijo.

(92) Pritožba je vsebovala informacije o številnih izkrivljanjih na trgu PVA na Kitajskem. Prvič, cene surovin, potrebnih za proizvodnjo monomera vinilacetata, tj. nafte, zemeljskega plina ali premoga, so izkrivljene zaradi vladnih posegov v obliki sektorskih načrtov, prisotnosti podjetij v državni lasti in subvencij. Drugič, pritožnik se sklicuje na izkrivljanja pri stroških drugih vmesnih materialov, zlasti v kemijski industriji. Pritožnik navaja problem presežne zmogljivosti v kemijski industriji, prisotnost podjetij v državni lasti in zelo nizko izkoriščenost proizvodnje metanola, ocetne kisline, kalcijevega karbida in acetilena, kar vpliva na cene navedenih materialov. Tretjič, pritožnik navaja izkrivljanja pri stroških energije zaradi poseganja države z vladno cenovno politiko, prisotnostjo podjetij v državni lasti in preferenčnimi cenami energije za nekatere panoge, kot so proizvajalci kalcijevega karbida. Poleg tega so v pritožbi kot dejavniki, ki vplivajo na cene na Kitajskem, navedeni oskrba s kapitalom, dostop do financ in neučinkovit okoljski nadzor. Nazadnje, v pritožbi je poudarjeno, da so največji proizvajalci PVA podjetja v državni lasti in da obstajajo ambiciozni načrti za nadaljnjo širitev industrije PVA v Notranji Mongoliji, ki kažejo na vpletenost kitajske države.

(93) Kot je navedeno v uvodni izjavi 42, kitajska vlada ni predložila pripomb ali dokazov, ki bi podpirali ali izpodbijali obstoječe dokaze iz spisa o zadevi, vključno s poročilom in dodatnimi dokazi o obstoju znatnih izkrivljanj in/ali ustreznosti uporabe člena 2(6a) osnovne uredbe v obravnavani zadevi, ki jih je predložil pritožnik. Kitajska vlada je pripombe glede poročila in dokazov v zvezi z obstojem znatnih izkrivljanj predložila šele po končnem razkritju. Najprej je trdila, da je industrija EU zaradi objave poročila v ugodnejšem položaju pri vlaganju pritožb. Po njenem mnenju to omogoča sodbo brez sojenja in je v nasprotju z duhom pravne države, posledica pa je kaznovanje nekaterih podjetij zaradi nacionalnih in sektorskih izkrivljanj. Drugič, kitajska vlada je trdila, da je Komisija izdala samo eno poročilo, in sicer poročilo o Kitajski. Tretjič, po mnenju kitajske vlade Komisija sploh ni ocenila, ali so na trgih EU ali trgih njenih držav članic prisotni elementi znatnih izkrivljanj. Podobna ocena ni bila izvedena niti v okviru določitve primerne reprezentativne države v preiskavah. Četrtič, kitajska vlada je trdila, da je vsebina poročila izkrivljena, enostranska ali celo nesmiselna in močno odstopa od dejstev. Glede na predložitev kitajske vlade je opiranje na poročilo namesto dejanske preiskave očitno v neskladju z načelom dolžnega pravnega postopanja. Petič, kitajska vlada je postavila vprašanje, ali poročilo kot delovni dokument služb Komisije ustreza merilom iz osnovne uredbe, v skladu s katerimi Komisija poročilo pripravi, objavi in redno posodablja.

(94) Komisija v odgovor na pripombe kitajske vlade najprej ugotavlja, da mora Komisija v skladu s členom 2(6a)(c) osnovne uredbe, kadar ima utemeljene informacije glede morebitnega obstoja znatnega izkrivljanja v državi ali sektorju, pripraviti poročilo, v katerem opiše ustrezne tržne razmere. V skladu z isto določbo osnovne uredbe možnost, da se zainteresirane strani opirajo na dokaze iz takega poročila, dopolnjuje ustrezna možnost, da druge zainteresirane strani izpodbijajo ali dopolnijo poročilo in dokaze ali predložijo pripombe v zvezi z njimi. Drugič, kot je Komisija že večkrat javno povedala, je bil razlog za to, da se najprej objavi poročilo o Kitajski, sorazmerni pomen Kitajske v praksi Komisije na področju trgovinske zaščite. To ne pomeni, da bi Komisija nameravala objaviti samo poročilo. Komisija razmišlja o podobnih poročilih o drugih državah. Tretjič, Komisija opozarja, da se pri ugotavljanju obstoja znatnih izkrivljanj v smislu člena 2(6a)(b) osnovne uredbe analizira morebitni učinek enega ali več elementov iz navedene določbe na cene in stroške v državi izvoznici. Stroškovna struktura in mehanizmi oblikovanja cen na drugih trgih, na primer v EU, v tem okviru niso upoštevani. Poleg tega je postopek

([9]) Delovni dokument služb Komisije z dne 20. decembra 2017 o znatnih izkrivljanjih v gospodarstvu Ljudske republike Kitajske za namene preiskav trgovinske zaščite (Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the Purposes of Trade Defence Investigations) (SWD(2017) 483 final/2).

izbire reprezentativne države podrobno opisan v oddelku 3.1.2. Četrtič, Komisija ugotavlja, da kitajska vlada ni navedla konkretnih primerov, v katerih meni, da je poročilo izkrivljeno, enostransko ali nesmiselno, zaradi česar Komisija ne more obravnavati takih splošnih trditev. Kljub temu je Komisija v zvezi z načelom dolžnega pravnega postopanja navedla več primerov, v katerih se je zainteresiranim stranem, vključno s kitajsko vlado, med to preiskavo omogočilo sodelovanje v preiskavah, vključno s predložitvijo pripomb o obstoju znatnih izkrivljanj (glej uvodni izjavi 3 in 25). Petič, Komisija ugotavlja, da v členu 2(6a)(c) osnovne uredbe ni predpisana posebna oblika poročil o znatnih izkrivljanjih, v navedeni določbi pa niso opredeljeni niti kanal za objavo ali intervali za posodabljanje poročil. Komisija lahko le še enkrat ponovi, da se je kitajska vlada, čeprav je dobila dovolj priložnosti za predložitev pripomb o vsebini poročila, odločila, da tega ne bo storila (glej uvodni izjavi 37 in 42). Zaradi vseh teh razlogov je Komisija zavrnila trditve kitajske vlade.

(95) Pripombe v zvezi z obstojem znatnih izkrivljanj so bile predložene v imenu vseh treh proizvajalcev izvoznikov. Prvič, trdili so, da oddelki poročila, navedeni v pritožbi, ne dokazujejo, da bi lahko kar koli pomenilo taka znatna izkrivljanja cen, da bi se uporabila metodologija na podlagi člena 2(6a) osnovne protidampinške uredbe. Pač pa je v poročilu navedenega le nekaj domnevnega poseganja države na nekatere trge na Kitajskem, zlasti v energetskem sektorju.

(96) Drugič, trdili so, da EU ne bi smela odstopati od standardne metodologije pri določanju normalne vrednosti, tj. uporabe le domačih cen in stroškov države izvoznice, razen če protidampinški sporazum STO dovoljuje drugače. Glede na navedeno bi morala EU upoštevati standardno metodologijo v skladu s členom 2 protidampinškega sporazuma STO. Poleg tega so zainteresirane strani trdile, da pojma znatnih izkrivljanj v protidampinškem sporazumu STO sploh ni. Glede na predložene pripombe: 1. v protidampinškem sporazumu STO ali Splošnem sporazumu o carinah in trgovini iz leta 1994 ni pravne podlage za tak poseben ukrep in 2. v zadevi *EU – biodizel (Argentina)* je bilo ugotovljeno, da morajo preiskovalni organi za izračun konstruirane normalne vrednosti uporabiti proizvodne stroške, ki so jih proizvajalci ali izvozniki dejansko imeli. Posledično računska določitev normalne vrednosti ni skladna s členom 2.2 in 2.2.1.1 protidampinškega sporazuma STO.

(97) Komisija je v odgovor na prvo trditev opozorila, da je bilo v obvestilu o začetku ([10]) navedenih več nepravilnosti na kitajskem trgu PVA, „med drugim […] v oddelku 4.2.1 ‚Struktura kitajskega sistema načrtovanja', oddelku 10.1.1 ‚Pregled energetskega trga', oddelku 10.1.2 ‚Načrtovanje v energetskem sektorju', oddelku 10.2.1.2 ‚Razlikovanje cen', oddelku 11.2 ‚Dostop do kapitala', oddelku 11.4.4.1 ‚Obnavljanje kreditov in zombijevska podjetja', oddelku 11.4.4 ‚Odziv vlade na tveganje v zvezi z dolgom', oddelku 16.2.5 ‚Podjetja v kemičnem sektorju v lasti države', oddelku 16.3 ‚Regulativni okvir/kvantitativni razvojni cilji' in oddelku 16.2.6 ‚Presežna zmogljivost' poročila o državi". Poleg tega so v obvestilu o začetku navedeni 12. in 13. petletni načrt ter več poročil, ki jih je navedel pritožnik. Komisija zato meni, da je seznam dokazov iz obvestila o začetku zadostoval, da se je preiskava na podlagi člena 2(6a) osnovne uredbe upravičeno začela.

(98) Drugič, za namen te preiskave je Komisija v uvodni izjavi 171 navedla, da je primerno uporabiti člen 2(6a) osnovne uredbe. Komisija se ne strinja s stališčem zainteresirane strani, da Komisija ne sme uporabiti člena 2(6a). Nasprotno, Komisija meni, da se člen 2(6a) lahko uporablja in ga je v okoliščinah te zadeve treba uporabiti. Poleg tega meni, da je ta določba skladna z obveznostmi Evropske unije v okviru STO. Komisija meni, da kot je pojasnjeno v zadevi DS473 EU – biodizel (Argentina), določbe osnovne uredbe, ki se na splošno uporabljajo za vse članice STO, zlasti drugi pododstavek člena 2(5), dovoljujejo uporabo podatkov iz tretje države, ki so ustrezno prilagojeni, če je taka prilagoditev potrebna in utemeljena. Komisija je nazadnje opozorila, da se spor DS473 EU – biodizel (Argentina) ne nanaša na uporabo člena 2(6a) osnovne uredbe, ki je ustrezna pravna podlaga za določitev normalne vrednosti v tej preiskavi. Zato je Komisija to trditev zavrnila.

([10]) Glej Obvestilo o začetku protidampinškega postopka glede uvoza nekaterih polivinil alkoholov s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL C 256, 30.7.2019, str. 4, točka 3).

(99) Poleg tega je ena zainteresirana stran, in sicer družba Wacker, predložila pripombe glede obstoja znatnih izkrivljanj. Prvič, družba Wacker je trdila, da metodologija, določena v členu 2(6a) osnovne protidampinške uredbe, kot taka ni skladna s členom 2.1 in 2.2.2 protidampinškega sporazuma STO. Pojem „damping“ se namreč nanaša na določanje cen s strani posameznih izvoznikov/tujih proizvajalcev, kot je pritožbeni organ opozoril v zadevi ZDA – nerjavno jeklo iz Mehike, odstavek 86. Poleg tega člen 2.2 protidampinškega sporazuma STO ne omogoča, da bi se proizvodni stroški izračunali na podlagi stroškov druge države, ne države, iz katere je po poreklu izvoženi izdelek. Nazadnje, družba Wacker je trdila, da namerava Komisija stroške tretjih držav uporabiti za vse kitajske proizvodne dejavnike, kar ni v skladu s členom 2.2.1.1 protidampinškega sporazuma STO, kot sta potrdila tudi pritožbeni organ v zadevi EU – biodizel (Argentina) in odbor v zadevi EU – biodizel (Indonezija).

(100) Vprašanje združljivosti člena 2(6a) s pravom STO je bilo obravnavano že v uvodni izjavi 98.

(101) Drugič, družba Wacker je trdila, da v skladu s pojasnilom pritožbenega organa v zadevi ZDA – nerjavno jeklo (Indija) zgolj zaradi dejstva, da je vlada prevladujoč dobavitelj nekega blaga v državi, cene v navedeni državi še niso nižje/nizke/izkrivljene ali netržne.

(102) Komisija je opozorila, da se je spor v zadevi ZDA – nerjavno jeklo (Indija) nanašal na izravnalne ukrepe, zato je bila v njem obravnavana združljivost ukrepov s Sporazumom o subvencijah in izravnalnih ukrepih. Ugotovitve v tej zadevi zato niso pomembne za protidampinško preiskavo, za katero se uporablja protidampinški sporazum STO.

(103) Tretjič, prilagoditev prodajnih, splošnih in upravnih stroškov (v nadaljnjem besedilu: PSU-stroški) ter proizvodnih stroškov zaradi domnevnega izkrivljanja – med drugim – stroškov surovin in stroškov dela ni v skladu s členom 2.2.2 protidampinškega sporazuma STO. Vsekakor je družba Wacker trdila, da uporaba člena 2(6a) ne more biti utemeljena, saj stroški vložkov ali PSU-stroški niso izkrivljeni.

(104) Komisija je opozorila, da se po ugotovitvi, da zaradi obstoja znatnih izkrivljanj za državo izvoznico v skladu s členom 2(6a)(b) osnovne uredbe ni primerno uporabiti domačih cen in stroškov v državi izvoznici, normalna vrednost v državi porekla v skladu s členom 2(6a)(a) za vsakega proizvajalca izvoznika računsko določi glede na neizkrivljene cene ali referenčne vrednosti v primerni reprezentativni državi. Ista določba osnovne uredbe omogoča tudi uporabo domačih stroškov, če se zanesljivo ugotovi, da niso izkrivljeni. Zato so imeli proizvajalci izvozniki možnost predložiti dokaze, da njihovi individualni PSU-stroški in/ali drugi stroški vložkov dejansko niso bili izkrivljeni. Kot je dokazano v oddelkih 3.1.1.2 do 3.1.1.9, je Komisija ugotovila obstoj izkrivljanj v industriji PVA, poleg tega ni bilo nobenega dokaza, da proizvodni dejavniki posameznih proizvajalcev izvoznikov niso bili izkrivljeni. Te trditve so bile zato zavrnjene.

(105) Četrtič, po trditvah družbe Wacker dejstvo, da so kitajski proizvajalci PVA večinoma v državni lasti, ni pomembno za sedanjo preiskavo dampinga, saj je kitajski trg PVA popolnoma tržno zasnovan.

(106) Komisija je opozorila, da je lahko v skladu s členom 2(6a)(b) osnovne uredbe državno lastništvo pomemben kazalnik obstoja znatnih izkrivljanj. Tudi proizvajalci PVA v zasebni lasti, kot je podrobno opisano v oddelkih 3.1.1.3 in 3.1.1.4, delujejo v okolju, v katerem prevladujeta prisotnost države in usmerjanje industrije PVA, pa tudi panog, povezanih s proizvodnjo PVA, kot so proizvajalci surovin za proizvodnjo PVA.

(107) Petič, družba Wacker je trdila, da stroški premoga, plina, surove nafte in električne energije na Kitajskem niso izkrivljeni ter da je Kitajska dejansko uvoznik premoga in plina, cene električne energije pa so pogosto višje kot v drugih državah. Zato bi morala Komisija za navedene vložke uporabiti kitajske cene.

(108) Komisija je opozorila, da nima prepričljivih dokazov o tem, da nekateri stroški niso izkrivljeni. V uvodni izjavi 169 je tudi navedeno, da so glede na dokaze v spisu vsi vzorčeni proizvajalci izvozniki vse svoje glavne vložke kupovali v LRK. Ker je Komisija ugotovila prisotnost znatnih izkrivljanj v sektorju PVA na ravni države v skladu s členom 2(6a)(b) osnovne uredbe, predloženi pa niso bili nobeni dokazi v skladu s tretjo alineo člena 2(6a)(a) osnovne uredbe, je to trditev zavrnila.

(109) En proizvajalec Unije/uporabnik je v svojih pripombah h končnemu razkritju ponovno predložil sklop pripomb, ki so v bistvu enake tistim, opisanim v uvodni izjavi 99, in vztrajal, da člen 2(6a) osnovne uredbe kot tak ni v skladu s členom 2.2 in členom 2.2.2 protidampinškega sporazuma STO ter da Komisija, čeprav trdi, da je člen 2(6a) v skladu z obveznostmi EU v okviru STO, ni podala dodatnega pojasnila o pravnih razlogih v podporo svoji izjavi. Namesto tega Komisija domnevno nasprotuje sama sebi in si prizadeva najti pravno utemeljitev za uporabo člena 2(6a) osnovne uredbe.

(110) Proizvajalec Unije/uporabnik je ob sklicevanju na člen 2.2 protidampinškega sporazuma STO v zvezi s tem nadalje trdil, da je računska določitev normalne vrednosti dovoljena le v treh specifičnih situacijah, določenih v navedeni določbi, in da je ta seznam takih situacij izčrpen. Zato proizvajalec Unije/uporabnik trdi, da bi morala Komisija, preden se je odločila za računsko določitev normalne vrednosti, ugotoviti, ali obstaja ena od treh situacij, opisanih v členu 2.2 protidampinškega sporazuma STO, namesto da se je osredotočila na dokazovanje obstoja domnevnih izkrivljanj v kitajskem gospodarstvu. Po mnenju zadevnega proizvajalca Unije/uporabnika člen 2.2 protidampinškega sporazuma STO ne dovoljuje nobene izjeme zaradi izkrivljanja stroškov.

(111) En uporabnik je predložil podobne trditve in celo navajal zgornje utemeljitve proizvajalca Unije/uporabnika. Tako je ta drugi uporabnik menil, da je metodologija, ki jo je uporabila Komisija, v nasprotju s pravom STO, ker protidampinški sporazum STO uporabo stroškov proizvodnje za izračun normalne vrednosti dovoljuje le, kadar ni domače prodaje v okviru običajnega poteka trgovine zaradi ali v primeru posebnih tržnih razmer, ki vplivajo na primerljivost cen. Poleg tega je ta uporabnik trdil, da bi, če bi se za znatna izkrivljanja, ki jih navaja Komisija, štelo, da vodijo v posebne tržne razmere, taka znatna izkrivljanja enako vplivala na kitajske domače in izvozne cene, zaradi česar Komisija ne bi smela odstopiti od uporabe prodajnih cen v LRK.

(112) En vzorčen proizvajalec izvoznik je v svojih pripombah h končnemu razkritju podobno kot proizvajalec Unije/uporabnik v svojih trditvah navedel, da je uporaba člena 2(6a) osnovne uredbe pripeljala do različnih kršitev člena 2 protidampinškega sporazuma STO, kar je bilo po mnenju proizvajalca izvoznika potrjeno v več poročilih odbora in pritožbenega organa.

(113) Enake trditve so bile predložene tudi v pripombah drugih proizvajalcev izvoznikov h končnemu razkritju, v katerih so trdili, da Komisija normalne vrednosti ni določila s strogo primerjavo s kitajskimi cenami ali stroški, ampak je dejansko prezrla člen 2 protidampinškega sporazuma STO. Da bi proizvajalci ponazorili domnevne pomanjkljivosti pristopa Komisije, ki po mnenju vzorčenih proizvajalcev izvoznikov vodi v napihnjene stopnje dampinga, so predložili ponazoritveni alternativni pristop k določitvi normalne vrednosti. Poleg tega so se ti vzorčeni proizvajalci izvozniki sklicevali na ugotovitve odbora v zadevi DS494 EU – Metodologije prilagajanja stroškov (Rusija). Vzorčeni proizvajalci izvozniki so trdili, da ugotovitve odbora podpirajo njihovo stališče, da je člen 2(6a) osnovne uredbe nezdružljiv s STO, saj je po mnenju vzorčenih proizvajalcev izvoznikov člen 2(6a) osnovne uredbe le okrepljen člen 2(5).

(114) Poleg tega je kitajska vlada menila, da računska določitev normalne vrednosti v skladu s členom 2(6a) osnovne uredbe ni v skladu s členom 2.2 protidampinškega sporazuma STO, ki vsebuje izčrpen seznam treh situacij, v katerih se lahko računsko določi normalna vrednost, nobena od teh situacij pa ne zajema pogojev, predvidenih v členu 2(6a) osnovne uredbe. Kitajska vlada je menila tudi, da je treba v skladu s pravili STO pri računski določitvi normalne vrednosti uporabiti stroške proizvodnje v državi porekla ter razumen znesek za upravne, prodajne in splošne stroške in dobiček. Vendar se je s členom 2(6a) osnovne protidampinške uredbe razširil obseg podatkovnih virov, tako da vključujejo stroške proizvodnje in prodaje v primerni reprezentativni državi ali mednarodne cene, stroške ali referenčna merila.

(115) Ena zainteresirana stran je v svojih pripombah h končnemu razkritju trdila, da Komisija ne bi smela uporabiti konstruirane normalne vrednosti, svoje trditve pa ni podrobneje pojasnila.

(116) Komisija je v odgovor na trditve proizvajalca Unije/uporabnika ponovila svoje stališče, pojasnjeno v uvodni izjavi 98, da je člen 2(6a) osnovne uredbe v celoti skladen z obveznostmi Evropske unije v okviru STO, zato je treba trditev proizvajalca Unije/uporabnika zavrniti. Ustrezne trditve vzorčenih proizvajalcev izvoznikov, zainteresirane strani in kitajske vlade, opisane v uvodnih izjavah 112–115, se zavrnejo iz istih razlogov. Kar zadeva alternativni pristop k računski določitvi normalne vrednosti, ki ga predlagajo nekateri vzorčeni proizvajalci

izvozniki, je ta trditev obravnavana v uvodni izjavi 271. Glede sklicevanja na zadevo DS494 EU – Metodologije prilagajanja stroškov (Rusija) Komisija poleg tega ugotavlja, da je odbor izrecno navedel, da Uredba 2017/2321 ([11]), s katero se je v osnovno uredbo uvedel člen 2(6a), ne spada v njegovo pristojnost.

(117) Isti proizvajalec Unije/uporabnik je v svojih pripombah h končnemu razkritju nadalje navedel, da je predložil pomembne dokaze iz poročil Komisije o trgih električne energije in plina, ki kažejo, da so stroški električne energije in zemeljskega plina na Kitajskem višji kot v državah članicah EU ter da so bili na Kitajskem višji med letoma 2018 in 2019. V zvezi s tem je proizvajalec Unije/uporabnik trdil, da Komisija navedenih dokazov ni obravnavala, ampak je obrnila dokazno breme s tem, ko je ugotovila, da nobena kitajska družba ni dokazala, da njeni stroški niso izkrivljeni. Glede tega je trdil, da Komisija z opiranjem zlasti na poročilo, ki vsekakor temelji na preteklih podatkih za obdobje pred obdobjem preiskave, ne zajema izrecno sektorja PVA in v katerem niso upoštevane ugotovitve Komisije, da so cene električne energije, plina in nafte višje kot v državah članicah EU, ni izpolnila obveznosti glede dokaznega bremena.

(118) Komisija je v odgovor na trditve proizvajalca Unije/uporabnika opozorila, da obstoj pomembnih izkrivljanj v skladu s členom 2(6a) osnovne uredbe ni funkcija absolutnih ali relativnih vrednosti nekaterih vložkov, kot so električna energija, plin ali nafta. Namesto tega je ustrezno merilo za določitev obstoja znatnih izkrivljanj, ali sporočene cene ali stroški, vključno s stroški surovin in energije, niso rezultat sil prostega trga, in sicer zaradi znatnega poseganja države. Komisija je izvedla oceno v oddelkih 3.1.1.2 do 3.1.1.9 in na podlagi te analize v oddelku 3.1.1.10 sklenila, da za določitev normalne vrednosti ni ustrezno uporabiti domačih cen in stroškov. Komisija opozarja tudi, da se lahko domači stroški, kadar na cene in stroške vplivajo znatna izkrivljanja, uporabijo le kot vir za računsko določitev normalne vrednosti, če se na podlagi točnih in ustreznih dokazov zanesljivo ugotovi, da niso izkrivljeni. Vendar, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 108, v zvezi s tem ni nobenih točnih in ustreznih dokazov. Trditev proizvajalca Unije/uporabnika, da je Komisija obrnila dokazno breme, je zato treba zavrniti.

(119) Proizvajalec Unije/uporabnik je po končnem razkritju trdil tudi, da je način, na katerega je Komisija računsko določila normalno vrednost, nezakonit, saj Komisija ni upoštevala zahteve iz zadnjega stavka člena 2.2 protidampinškega sporazuma STO. Ob sklicevanju na spor EU – biodizel (Argentina) je trdil, da mora Komisija, ko se za določitev stroškov proizvodnje opira na podatke zunaj države, zagotoviti, da se take informacije uporabijo za izračun stroškov proizvodnje v državi porekla. Vendar je Komisija stroške proizvodnje/vložkov kitajskih proizvajalcev izvoznikov PVA preprosto nadomestila s turškimi stroški, ne da bi pri tem izvedla ustrezne prilagoditve. Rezultat so bili napihnjeni stroški surovin, saj je Komisija po eni strani vključila stroške notranjega prevoza, mednarodnega prevoza in zavarovanja ter uvozne dajatve iz turških referenčnih stroškov, po drugi strani pa si sploh ni prizadevala prilagoditi turških uvoznih cen, da bi odražale stroške proizvodnje na Kitajskem. Da bi proizvajalec Unije/uvoznik ponazoril domnevno napihnjene in nelogične turške stroške, ki jih je Komisija uporabila za računsko določitev normalne vrednosti, trdi, da nekatere surovine, kot je ocetna kislina ali premog, kupuje na trgu EU po cenah, znatno nižjih od turških referenčnih cen, ki jih je uporabila Komisija.

(120) Enako utemeljitev je navedel en uporabnik, ki je v svojih pripombah h končnemu razkritju trdil, da je izračun normalne vrednosti, kot ga je izvedla Komisija v zadevi EU – biodizel (Argentina), podoben metodologiji, opisani v členu 2(6a) osnovne uredbe, in da Komisija zato ne more zavrniti odločitve pritožbenega organa v navedeni zadevi zgolj z navedbo, da je bil člen 2(6a) osnovne uredbe uveden šele pozneje.

(121) Komisija je v odgovor trditvi proizvajalca Unije/uporabnika najprej ponovila, kot je navedeno že v uvodni izjavi 98, da se spor DS473 EU – biodizel (Argentina) ne nanaša na uporabo člena 2(6a) osnovne uredbe, ki je ustrezna pravna podlaga za določitev normalne vrednosti v tej preiskavi. V skladu s členom 2(6a)(a) bi morala normalna vrednost v državi porekla odražati neizkrivljeno ceno surovin v reprezentativni državi, ki je v tem primeru Turčija. Sklicevanja proizvajalca Unije/uporabnika na lastne odkupne cene v EU zato niso pomembna za računsko

([11]) Uredba (EU) 2017/2321 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o spremembi Uredbe (EU) 2016/1036 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije, in Uredbe (EU) 2016/1037 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL L 338, 19.12.2017, str. 1).

določitev normalne vrednosti. Prav tako trditev proizvajalca Unije/uporabnika, da se Komisija ni potrudila prilagoditi turških uvoznih cen, da bi odražale izkrivljene proizvodne stroške na Kitajskem, ne upošteva dejstva iz člena 2(6a)(a), da mora normalna vrednost odražati neizkrivljeno ceno surovin na podlagi informacij iz reprezentativne države. Zavrniti je treba tudi trditev proizvajalca Unije/uporabnika, da se ne bi smeli upoštevati stroški notranjega prevoza, tovornega prevoza in zavarovanja ter uvozne dajatve, kot je podrobneje pojasnjeno v uvodni izjavi 269.

(122) Prav tako je treba zavrniti trditev, da Komisija ne more odstopati od domačih cen le z navedbo dejstva, da je bil člen 2(6a) osnovne uredbe uveden po zadevi EU – biodizel (Argentina). Kot je bilo že navedeno v uvodni izjavi 98, se zadeva EU – biodizel (Argentina) ne nanaša na uporabo člena 2(6a). Zato Komisija meni, da sklep v zadevi EU – biodizel (Argentina) v tem primeru ni relevanten, vendar ne zaradi časovnega okvira, v katerem je bil člen 2(6a) uveden v osnovno uredbo, ampak zaradi njegove drugačne pravne narave. Zadeva EU – biodizel (Argentina) vsekakor potrjuje, da obstajajo okoliščine, v katerih se lahko normalna vrednost v državi porekla računsko določi z upoštevanjem informacij iz reprezentativne tretje države.

(123) Komisija je proučila, ali je primerno uporabiti domače cene in stroške v LRK ali ne, ker obstajajo znatna izkrivljanja v smislu člena 2(6a)(b) osnovne uredbe. To je storila na podlagi razpoložljivih dokazov v spisu, vključno z dokazi v poročilu, ki temeljijo na javno dostopnih virih. Navedena analiza je zajemala pregled znatnih poseganj države v gospodarstvo LRK na splošno ter posebne razmere na trgu v zadevnem sektorju, vključno z zadevnim izdelkom.

3.1.1.2. Znatna izkrivljanja, ki vplivajo na domače cene in stroške v LRK

(124) Kitajski gospodarski sistem temelji na konceptu „socialističnega tržnega gospodarstva“. Ta koncept je vključen v kitajsko ustavo in določa gospodarsko upravljanje LRK. Osrednje načelo je, da so „sredstva proizvodnje v socialistični javni lasti, tj. lasti celotnega ljudstva in skupni lasti delovnega ljudstva“. Gospodarstvo v državni lasti velja za „vodilno silo nacionalnega gospodarstva“, država pa je pristojna za „zagotavljanje njegove konsolidacije in rasti“ ([12]). Splošna ureditev kitajskega gospodarstva zato ne le omogoča znatna poseganja države v gospodarstvo, temveč je država za taka poseganja izrecno pooblaščena. Pojem prevlade javnega lastništva nad zasebnim je prisoten v celotnem pravnem sistemu in posebej poudarjen kot splošno načelo v vseh osrednjih zakonodajnih aktih. Odličen primer je kitajsko stvarno pravo, ki se sklicuje na začetno fazo socializma in državi zaupa ohranjanje temeljnega gospodarskega sistema, v katerem ima vodilno vlogo javno lastništvo. Dopuščajo se tudi druge oblike lastništva, pravo pa jim omogoča, da se razvijajo vzporedno z državnim lastništvom ([13]).

(125) Poleg tega se socialistično tržno gospodarstvo na podlagi kitajskega prava razvija pod vodstvom Kitajske komunistične partije (v nadaljnjem besedilu: KKP). Strukturi kitajske države in KKP se prepletata na vseh ravneh (pravni, institucionalni, osebni) in tvorita superstrukturo, v kateri ni mogoče razlikovati med vlogo KKP in vlogo države. S spremembo kitajske ustave marca 2018 se je še bolj poudarila vodilna vloga KKP, ki je ponovno potrjena v besedilu člena 1 ustave. Za prvim stavkom določbe: „Socialistični sistem je temeljni sistem Ljudske republike Kitajske,“ je vstavljen nov drugi stavek, ki se glasi: „Glavna lastnost socializma s kitajskimi značilnostmi je vodstvo Komunistične partije Kitajske.“ ([14]) To kaže na nesporen in vse večji nadzor KKP nad gospodarskim sistemom LRK. To vodstvo in nadzor sta neločljivo povezana s kitajskim sistemom in močno presegata položaj, ki je običajen v drugih državah, v katerih vlade izvajajo splošni makroekonomski nadzor znotraj meja, v katerih delujejo sile prostega trga.

(126) Kitajska država izvaja interventno ekonomsko politiko pri uresničevanju ciljev, ki sovpadajo s političnim programom KKP, ne pa upoštevajo prevladujoče gospodarske razmere na prostem trgu ([15]). Orodja intervencionistične gospodarske politike, ki so jih razvili kitajski organi, so raznolika in med drugim vključujejo tudi sistem industrijskega načrtovanja, finančni sistem ter stopnjo regulativnega okolja.

([12]) Poročilo – poglavje 2, str. 6 in 7.
([13]) Poročilo – poglavje 2, str. 10.
([14]) Na voljo na spletnem naslovu http://www.fdi.gov.cn/1800000121_39_4866_0_7.html (zadnji ogled 15. julija 2019).
([15]) Poročilo – poglavje 2, str. 20 in 21.

(127) Prvič, usmeritev kitajskega gospodarstva je na ravni splošnega upravnega nadzora urejena z zapletenim sistemom načrtovanja industrijskih dejavnosti, ki vpliva na vse gospodarske dejavnosti v državi. Vsi ti načrti zajemajo celovito in zapleteno matriko sektorjev in medsektorskih politik ter so prisotni na vseh ravneh upravljanja. Načrti na ravni provinc so podrobni, medtem ko so v načrtih na nacionalni ravni določeni širši cilji. V načrtih so opredeljena tudi sredstva za podporo v ustreznih industrijah/sektorjih ter časovni okviri, v katerih je treba doseči cilje. Nekateri načrti še vedno vsebujejo izrecne cilje glede rezultatov, medtem ko so bili ti cilji stalnica prejšnjih načrtovalnih ciklov. V okviru teh načrtov so posamezni industrijski sektorji in/ali projekti izpostavljeni kot prednostne naloge (pozitivne ali negativne) v skladu s prednostnimi nalogami vlade in se jim dodelijo posebni razvojni cilji (industrijska nadgradnja, mednarodna širitev itd.). Gospodarski subjekti, tj. zasebni in tisti v lasti države, morajo učinkovito prilagoditi svoje poslovne dejavnosti v skladu z dejanskimi razmerami, ki se uvajajo s sistemom načrtovanja. Razlog za to ni zgolj zavezujoča narava načrtov, ampak tudi dejstvo, da ustrezni kitajski organi na vseh ravneh upravljanja spoštujejo sistem načrtov in skladno s tem uporabljajo podeljena pooblastila, s tem pa gospodarske subjekte spodbujajo, naj upoštevajo prednostne naloge, določene v načrtih (glej tudi oddelek 3.1.1.5 v nadaljevanju) ([16]).

(128) Drugič, na ravni dodelitve finančnih sredstev v finančnem sistemu LRK prevladujejo poslovne banke v državni lasti. Navedene banke se morajo pri oblikovanju in izvajanju svoje posojilne politike usklajevati z vladnimi cilji na področju industrijske politike in ne predvsem ocenjevati ekonomske prednosti določenega projekta (glej tudi oddelek 3.1.1.8) ([17]). Enako velja za druge sestavne dele kitajskega finančnega sistema, kot so borzni trgi, trgi obveznic, trgi zasebnega kapitala itd. Prav tako so ti deli finančnega sektorja razen bančnega sektorja institucionalno in operativno vzpostavljeni na način, ki ni usmerjen k čim učinkovitejšemu delovanju finančnih trgov, temveč k zagotavljanju nadzora ter omogočanju poseganja države in KKP ([18]).

(129) Tretjič, v zakonodajnem okolju država v gospodarstvo posega na več načinov. Na primer pravila o javnem naročanju se redno uporabljajo za doseganje ciljev politike, ki pa ne vključujejo gospodarske učinkovitosti, in s tem spodkopavajo tržna načela na tem področju. Zakonodaja, ki se uporablja, posebej določa, da se javno naročanje izvaja zaradi lažjega doseganja ciljev, ki jih oblikujejo državne politike. Vendar narava teh ciljev še vedno ni opredeljena, zato imajo organi odločanja na voljo široko polje proste presoje ([19]). Podobno kitajska vlada na področju naložb ohranja znaten nadzor in vpliv nad namembnostjo in obsežnostjo državnih in zasebnih naložb. Organi uporabljajo preglede naložb ter različne spodbude, omejitve in prepovedi v zvezi z naložbami kot pomembno orodje za podpiranje ciljev industrijske politike, na primer ohranjanje državnega nadzora nad ključnimi sektorji ali krepitev domače industrije ([20]).

(130) Kitajski ekonomski model torej temelji na nekaterih temeljnih načelih, ki omogočajo in spodbujajo različna poseganja države. Taka znatna poseganja države so v nasprotju s svobodnim delovanjem tržnih sil, kar povzroča izkrivljanje učinkovitega dodeljevanja sredstev v skladu s tržnimi načeli ([21]).

3.1.1.3. Znatna izkrivljanja v skladu s prvo alineo člena 2(6a)(b) osnovne uredbe: zadevni trg v veliki meri oskrbujejo podjetja, ki delujejo v okviru lastništva, pod nadzorom ali pod nadzorom politik ali po navodilih organov države izvoznice

(131) V LRK so družbe, ki delujejo v okviru lastništva, pod nadzorom in/ali v skladu s politikami ali po navodilih države, bistveni del gospodarstva.

(132) Kitajska vlada in KKP vzdržujeta strukture, ki zagotavljajo njun nadaljnji vpliv na podjetja, zlasti podjetja v državni lasti. Država (in v številnih pogledih tudi KKP) ni samo dejavno vključena v oblikovanje splošnih ekonomskih politik v posameznih podjetjih v državni lasti in nadzor nad njihovim izvajanjem, temveč tudi uveljavlja pravice do sodelovanja pri operativnem odločanju v teh podjetjih. To se običajno izvaja s kroženjem kadrov med vladnimi

([16]) Poročilo – poglavje 3, str. 41, 73–74.
([17]) Poročilo – poglavje 6, str. 120 in 121.
([18]) Poročilo – poglavje 6, str. 122–135.
([19]) Poročilo – poglavje 7, str. 167 in 168.
([20]) Poročilo – poglavje 8, str. 169, 170, 200 in 201.
([21]) Poročilo – poglavje 2, str. 15 in 16, poglavje 4, str. 50 in 84, ter poglavje 5, str. 108 in 109.

organi in podjetji v državni lasti, prisotnostjo članov partije v izvršnih organih podjetij v državni lasti in partijskih celic v družbah (glej tudi oddelek 3.1.1.4) ter oblikovanjem poslovne strukture v sektorju podjetij v državni lasti ([22]). V zameno imajo podjetja v državni lasti poseben status v kitajskem gospodarstvu, ki vključuje številne gospodarske koristi, zlasti zaščito pred konkurenco in preferenčni dostop do ustreznih vložkov, vključno s financiranjem ([23]).

(133) Kitajska vlada ohranja znatno stopnjo lastništva, zlasti v sektorju PVA. Med vzorčenimi družbami je družba Anhui Wan Wei High Tech Materials, ki je del skupine Wan Wei, podjetje v državni lasti z letno zmogljivostjo 350 000 ton, kar predstavlja 28 % nominalne domače proizvodne zmogljivosti za PVA in 40 % dejanske proizvodne zmogljivosti ([24]). Poleg družb Sinopec in Inner Mongolia Shuangxin je tudi največja proizvajalka PVA na Kitajskem ([25]). Družba Mengwei, ki je prav tako del skupine Wan Wei, se v okviru projekta industrializacije Notranje Mongolije dejavno spodbuja, da bi postala pomembna proizvajalka PVA. Na spletišču družbe Mengwei je navedeno: „V okviru projekta se letno proizvede 200 000 ton vinilacetata (VAC) in 100 000 ton PVA, pri čemer je bilo v projekt skupno vložene približno 1,5 milijarde CNY, kar je največja enkratna naložba v projekt zmogljivosti za PVA na Kitajskem. […] Družba načrtuje, da bo med „12. petletnim načrtom“ izvedla nadaljnje naložbe v višini več kot 7 milijard CNY in nato zgradila proizvodno linijo z zmogljivostjo 100 000 ton PVA […] Takrat bo v čudoviti deželi Notranja Mongolija stalo novo sodobno industrijsko mesto“ ([26]).

(134) Skupina Sinopec je še ena pomembna kitajska skupina podjetij v državni lasti in proizvajalec PVA. Družba iz te skupine, Chongqing Chuanwei Chemical Co., Ltd, katere letna zmogljivost je 160 000 ton polivinil alkoholov ([27]), je bila ustanovljena kot uradni projekt kitajske vlade: „Gradnja projekta se je začela 17. aprila 2009, ministrstvo za industrijo in informacijsko tehnologijo pa ga je uvrstilo med ključne gradbene projekte za povečanje domačega povpraševanja.“ ([28])

(135) Tretja vzorčena družba, Inner Mongolia Shuangxin, je sicer podjetje v zasebni lasti, vendar je z vlado povezana prek partijske organizacije (glej uvodno izjavo 140).

(136) Zaradi visoke ravni poseganja države v industrijo PVA in velikega deleža podjetij v državni lasti v sektorju tudi zasebni proizvajalci ne morejo delovati v tržnih razmerah. Za javne in zasebne družbe v sektorju PVA se dejansko izvaja politični nadzor in veljajo smernice, kot je navedeno v oddelku 3.1.1.5.

3.1.1.4. Znatna izkrivljanja v skladu z drugo alineo člena 2(6a)(b) osnovne uredbe: prisotnost države v družbah državi omogoča, da vpliva na cene ali stroške

(137) Poleg tega da kitajska vlada prek podjetij v državni lasti in z drugimi orodji izvaja nadzor nad gospodarstvom, ji prisotnost v podjetjih omogoča tudi, da vpliva na cene in stroške. Čeprav se lahko šteje, da pravica ustreznih državnih organov do imenovanja in razrešitve ključnega poslovodnega osebja v podjetjih v državni lasti, kot je določena v kitajski zakonodaji, odraža ustrezne lastniške pravice ([29]), so celice KKP v podjetjih v državni lasti in zasebnih podjetjih še en pomemben kanal, prek katerega lahko država vpliva na poslovne odločitve. V skladu s pravom družb LRK je treba v vsaki družbi ustanoviti organizacijo KKP (z vsaj tremi člani KKP, kot je določeno v statutu KKP ([30])), družba pa zagotovi potrebne pogoje za dejavnosti organizacije partije. Zdi se, da se v preteklosti

([22]) Poročilo – poglavje 3, str. 22–24, in poglavje 5, str. 97–108.
([23]) Poročilo – poglavje 5, str. 104–109.
([24]) Glej http://pdf.dfcfw.com/pdf/H3_AP201809031187055296_1.pdf.
([25]) „Na Kitajskem je 12 glavnih proizvajalcev PVA. Med temi so največji Wan Wei High tech, Sichuanchuanwei (SINOPEC), Shuangxin in Ningxia Land, ki skupaj proizvedejo 770 000 ton/leto.“ Glej http://www.ccxr.com.cn/pdf/201891717121180715.pdf.
([26]) http://www.wwgf.com.cn/Article/lists/cateid/10.html.
([27]) https://www.sohu.com/a/336366992_617351.
([28]) Glej https://www.yicai.com/news/942233.html.
([29]) Poročilo – poglavje 5, str. 100 in 101.
([30]) Poročilo – poglavje 2, str. 26.

ta zahteva ni vedno upoštevala ali strogo izvrševala. Vendar je KKP vsaj od leta 2016 okrepila zahteve po nadzoru nad poslovnimi odločitvami podjetij v državni lasti kot stvar političnega načela. Po poročilih naj bi KKP tudi izvajala pritisk na zasebne družbe in zahtevala, naj na prvo mesto postavijo „patriotizem“ in sledijo partijski disciplini ([31]). Leta 2017 se je poročalo o obstoju partijskih celic v 70 % od približno 1,86 milijona zasebnih družb, pri čemer je bil vse večji pritisk, da morajo organizacije KKP imeti zadnjo besedo pri poslovnih odločitvah v svojih družbah ([32]). Ta pravila se splošno uporabljajo v celotnem kitajskem gospodarstvu, in sicer v vseh sektorjih, vključno s proizvajalci PVA in dobavitelji vložkov zanje.

(138) Kot je bilo že poudarjeno, je zlasti v sektorju PVA veliko proizvajalcev PVA v lasti države. Družba Mengwei, ki je bila del vzorca, iz skupine Wan Wei je pod upravo komisije SASAC, njen projekt proizvodnje PVA pa je bil na primer opisan tako: „Faza II posebnega projekta družbe Mengwei za proizvodnjo 100 000 ton smole iz polivinil alkoholov na leto in […] so projekti za zbiranje sredstev, vključeni v ‚načrt družbe za zalogo delnic kategorije A nejavne razvojne banke za leto 2015‘. Odobrila jih je komisija ljudske vlade province Anhui za nadzor in upravljanje premoženja v državni lasti (dopis [2015] 599): ‚Odobritev ustreznih zadev v zvezi z delnicami nejavne razvojne banke za družbo Anhui Wan Wei high tech materials Co., Ltd‘, kot je bilo potrjeno tudi na prvi izredni skupščini delničarjev v letu 2015.“ ([33]). Poleg tega se v družbi Wan Wei izvajajo dejavnosti za krepitev partije: „Kar zadeva oblikovanje delovnega sloga partije in čistega upravljanja v naslednji fazi, je Wu Shangyi, ki vodi disciplinsko komisijo delniške družbe, poudaril, da je treba ustrezno oceniti oblikovanje delovnega sloga partije, […] se osredotočiti na sedanje osrednje delo reforme in razvoja družbe Anhuia, pri čemer bi se bilo treba osredotočiti zlasti na oblikovanje sloga, ter nadalje ustvariti čisto in pravično poslovno okolje, ki bo zagotavljalo močno disciplinsko jamstvo za kakovosten razvoj družbe v skupini. Tang Xiaohong, namestnik sekretarja disciplinske komisije delniške družbe v skupini, je predlagal: […] odločno spodbujanje izvajanje sloga partije in čisto upravljanje […]“ ([34]).

(139) Družba Sinopec, ki je bila tudi vključena v vzorec v preiskavi, je prav tako podjetje v državni lasti in je v več primerih poudarila upoštevanje načel partije. Na spletišču družbe Sinopec je navedeno: „Družba je leta 2018 upoštevala smernice socialistične ideologije Xi Jinpingove nove dobe, v katerih prevladujejo kitajske značilnosti in duh 19. nacionalnega kongresa partije, v celoti izvajala splošne zahteve za krepitev partije v novi dobi, bila močno osredotočena na strateško izgradnjo vrhunskega podjetja in pod vodstvom politične konstrukcije; odločno je krepila oblikovanje zmogljivosti partijskih komitejev podjetij v neposredni lasti za obvladovanje splošnih razmer, odločno izvajala projekt izboljšanja organizacije v lokalni partijski organizaciji, odločno krepila vitalnost uradnikov v skupini in podjetništva, usklajevala in krepila celotno delo v zvezi z izgradnjo partije ter nenehno izboljševala kakovost izgradnje partije, da bi se zagotovilo močno jamstvo za razvoj družbe Sinopec v vrhunsko, globalno konkurenčno podjetje. Zavzemala se je za proučevanje, propagando in izvajanje Xi Jinpingove nove dobe, v katerih prevladujejo kitajske značilnosti in duh 19. nacionalnega kongresa komunistične partije kot glavno politično nalogo ter sprejela različne metode, kot so turneje in posebno usposabljanje ter tematski dan partije za spodbujanje učenja, razmišljanja in prakse. Enotnost, izobraževanje in usmerjanje članov partije in kadrov še naprej krepijo zavest in zavedanje glede odločnega doseganja ‚dveh varovalk‘ ter s praktičnimi dejanji zagotavljajo zvestobo partiji“ ([35]).

(140) Na spletišču družbe Inner Mongolia Shuangxin so dejavnosti za krepitev partije navedeno tako: „Družba je partijsko podružnico ustanovila leta 2005. Maja 2012 je organizacijski oddelek odbora Kitajske komunistične partije v Otog Bannerju naši družbi uradno odobril ustanovitev partijskega komiteja družbe Inner Mongolia Shuangxin Resources Holdings Co., Ltd in sklical prvi kongres članov partije. Povezane podružnice so ustanovile drugostopenjski partijski komite (pod pristojnostjo katerih je bilo pet partijskih podružnic), dve splošni partijski podružnici (pod pristojnostjo katerih so bile tri partijske podružnice) in tri partijske podružnice“ ([36]).

(141) Prisotnost in poseganje države v finančne trge (glej tudi oddelek 3.1.1.8 v nadaljevanju) ter zagotavljanje surovin in vložkov imajo še dodatni učinek izkrivljanja na trgu ([37]). Prisotnost države v družbah, vključno s podjetji v državni lasti, v sektorju PVA in drugih povezanih sektorjih (kot sta finančni sektor in sektor vložkov, ki sta nadalje obravnavana v oddelku 3.1.1.7) kitajski vladi tako omogoča, da vpliva na cene in stroške.

([31]) Poročilo – poglavje 2, str. 31 in 32.
([32]) Na voljo na spletnem naslovu https://www.reuters.com/article/us-china-congress-companies-idUSKCN1B40JU (zadnji ogled 15. julija 2019).
([33]) Glej http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2018/2018-4/2018-04-03/4189060.PDF, stran 138.
([34]) Glej http://www.wwgf.com.cn/Home/Article/show/id/3038.html.
([35]) Glej http://www.sinopecgroup.com/group/gsjs/ddjs.
([36]) http://www.shuangxinpva.com/dangqunjianshe/.
([37]) Poročilo – poglavja 14.1 do 14.3.

3.1.1.5. Znatna izkrivljanja v skladu s tretjo alineo člena 2(6a)(b) osnovne uredbe:: javne politike ali ukrepi diskriminirajo v korist domačih dobaviteljev ali kako drugače vplivajo na sile prostega trga

(142) Usmeritev kitajskega gospodarstva v veliki meri določa izpopolnjen sistem načrtovanja, ki opredeljuje prednostne naloge in predpisuje cilje, na katere se morajo osredotočiti osrednje in lokalne oblasti. Ustrezni načrti so na voljo na vseh ravneh upravljanja in zajemajo praktično vse gospodarske sektorje. Cilji, določeni v instrumentih načrtovanja, so zavezujoči, organi na vsaki ravni upravljanja pa spremljajo izvajanje načrtov na ustrezni nižji ravni upravljanja. Sistem načrtovanja v LRK na splošno prispeva k temu, da se sredstva usmerjajo v sektorje, ki jih je vlada opredelila kot strateške ali kako drugače politično pomembne, in se ne dodeljujejo v skladu s tržnimi silami ([38]).

(143) Kitajska vlada industrijo PVA šteje za pomembno industrijo. To je potrjeno v številnih načrtih, direktivah in drugih dokumentih, osredotočenih na kemijski sektor in zlasti PVA, ki se izdajajo na nacionalni, regionalni in občinski ravni, vključno z dokumenti, navedenimi v prihodnjih uvodnih izjavah.

(144) PVA so omenjeni v sklepu komisije za nacionalni razvoj in reforme o določbah o spremembi „Kataloga smernic za prestrukturiranje industrije“ (izdaja iz leta 2011) ([39]) (ki se je uporabljal v OP). PVA so navedeni v poglavju o spodbujanih sektorjih: „19 – Lahka industrija: 14: Novi pakirni materiali, kot so vakuumsko prevlečeni aluminij, pršilo s silicijevim oksidom, folija s premazom iz PVA, folija iz funkcionalnega poliestra (PET), folija iz orientiranega polistirena (OPS), večplastne ekstruzije ali spojine na osnovi papirja in plastike.“ „Tekstil: 13: Sprejetje tehnologije za apreturo s suspenzijo iz polivinil alkoholov (PVA) in izdelkov iz nje (izdelkov iz poliestra in bombaža, razen izdelkov iz čistega bombaža z velikim številom vbodov in visoko gostoto)“ in poglavju o odpravljenih sektorjih/zastarelih izdelkih: „Polivinil alkoholi in njihovi acetali za notranje in zunanje stene (premazi 106, 107 itd.)“. Navedeni primeri kažejo, da kitajska vlada usmerja industrijo PVA in uporabo PVA v različnih sektorjih.

(145) Katalog smernic je bil medtem posodobljen, nova različica pa velja od 1. januarja 2020 ([40]). V njej je sektor PVA prav tako naveden kot spodbujani sektor: „11 – Lahka industrija: Novi pakirni materiali, kot so vakuumsko prevlečeni aluminij, pršilo s silicijevim oksidom, folija s premazom iz PVA, večplastne ekstruzije ali spojine na osnovi plastike.“ Kar zadeva omejene in odpravljene industrije, je nova različica kataloga smernic enaka različici, opisani v uvodni izjavi 144.

(146) V načrtu za preoblikovanje in nadgradnjo industrije v notranjemongolskem mestu Wuhai in okolici za obdobje 2016–2020 ([41]) so PVA omenjeni v oddelku IV.2: „Fine kemikalije: – v celoti je treba izkoristiti prednosti osnovnih kemijskih industrij, kot so klor-alkalni izdelki, koksanje in organski silikon, – spodbujati je treba horizontalne povezave med panogami in vertikalno razširiti industrijsko verigo, – intenzivno razvijati intenzivno obdelane izdelke, kot so 1,4-butandiol in PVA, – spodbujati je treba izdelke, kot so zdravila, pesticidi in sintetična barvila, organski pigmenti, barve, funkcionalni polimerni materiali, – ustvariti je treba grozd industrije finih kemikalij, – razviti je treba novo temeljno industrijo,“ in v oddelku VII.2: „[a]ktivno je treba podpirati podjetja pri razvoju mednarodnega sodelovanja pri proizvodni zmogljivosti, – spodbujati je treba specifične konkurenčne izdelke, kot so cement, koks, polivinilklorid, polivinil alkoholi, tehnologije in opremo, da bodo lahko podjetja z njimi prodrla na tuje trge, – proučiti in razviti je treba mednarodne trge“.

(147) Po razkritju je ena zainteresirana stran, tj. družba Wacker, trdila, da sektor PVA ni spodbujana industrija, in poudarila, da je Komisija v svojih drugih ustreznih ugotovitvah v uvodnih izjavah 144 in 145 navedla, da je sektor PVA naveden v poglavju o omejenih industrijah. Na tej podlagi družba Wacker trdi, da kitajska industrija PVA ne more izkoristiti nobenih domnevnih subvencij ali podpore, ki je na voljo samo spodbujanim industrijam. Zato po njenem mnenju ocena Komisije ne vsebuje dejanskih dokazov.

([38]) Poročilo – poglavje 4, str. 41, 42 in 83.
([39]) Glej www.gov.cn/gongbao/content/2013/content_2404709.htm.
([40]) Glej http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf.
([41]) Glej http://fgw.nmg.gov.cn/fggz/fzgh/202001/t20200110_153847.html.

(148) Vendar je treba trditve družbe Wacker zavrniti. V ustrezni analizi na podlagi tretje alinee člena 2(6a)(b) osnovne uredbe ni ocenjeno, ali domači proizvajalci podobnega izdelka prejemajo vladno podporo. Namesto tega analiza obravnava vprašanje, ali obstajajo javne politike ali ukrepi, ki diskriminirajo v korist domačih dobaviteljev ali kako drugače vplivajo na sile prostega trga. V zvezi s tem uvrstitev sektorja PVA med omejene industrije kaže na razširjenost takih javnih politik enako kot njihova uvrstitev med spodbujane industrije, saj že sam obstoj takih katalogov jasno kaže vmešavanje kitajske vlade v tržne sile. Zato je Komisija v uvodni izjavi 144 nazadnje opozorila, da kitajska vlada usmerja industrijo PVA, saj lahko usmerjanje, ki še zdaleč ni omejeno na podporo, vključuje najrazličnejše ukrepe, vključno z omejitvami.

(149) Kitajska vlada dodatno usmerja razvoj sektorja v skladu z raznovrstnimi orodji, na primer zagotavljanjem subvencij. V letnem poročilu skupine Wan Wei je navedenih več subvencij, namenjenih proizvodnji PVA: v letnem poročilu za leto 2016 so navedena sredstva za tehnično reformo projekta za PVA v višini 8,6 milijona RMB ([42]), v letnem poročilu za leto 2017 so navedeni: „dodelitev sredstev za tehnološko reformo projekta za PVA v višini 7,666 milijona RMB, popust na posojila za tehnično prenovo proizvodnje materialov iz PVA iz odpadne melase v višini 2,819 milijona RMB ([43])“, pa tudi „dodelitev sredstev za tehnološko preoblikovanje projekta za PVA v višini 958 333 RMB“ ([44]). Družba je leta 2018 prejela dodeljena sredstva v višini 5,7 milijona RMB za tehnološko reformo projekta za PVA in popust na plačilo obresti v višini 2,8 milijona RMB za projekte tehnološkega preoblikovanja proizvodnje PVA ([45]). V letnem poročilu za leto 2019 je navedena dodelitev sredstev za tehnološko reformo projekta za PVA v višini 0,958 milijona RMB ([46]).

(150) Številna izkrivljanja so tudi pri glavnih surovinah za proizvodnjo PVA, kot so premog, plin, kalcijev karbid, ocetna kislina in apnenec. Za premog veljajo različni načrti in drugi dokumenti, kot je 13. petletni načrt za mineralne vire na nacionalni ravni, ter načrti na lokalni ravni, na primer razvojni načrt za industrijo premoga v provinci Hebei ([47]). Industrija premoga na Kitajskem je velika prejemnica subvencij, posledica česar so presežna zmogljivost in izkrivljanja cen ([48]). Tudi za zemeljski plin velja več načrtov, vključno s 13. petletnim načrtom za mineralne vire na nacionalni ravni, pa tudi načrti na lokalni ravni, na primer razvojni načrt za zemeljski plin v provinci Hebei. Za proizvodnjo kalcijevega karbida v nekaterih provincah, kot sta Chongqing in Shaangxi, veljajo preferencialne cene električne energije ([49]). Zanjo velja tudi 13. petletni načrt za petrokemično in kemijsko industrijo. Za sektor ocetne kisline se uporablja katalog komisije NDRC z navodili za prestrukturiranje industrije, v katerem so predpisana podrobna pravila za različne industrije. Ocetna kislina je vključena na omejeni seznam petrokemikalij: „kaprolaktam ali etilen ocetna kislina z letno proizvodnjo manj kot 100 000 ton, ocetna kislina, pridobljena z oksosintezo, ali metanol iz zemeljskega plina z letno proizvodnjo manj kot 300 000 ton“ ([50]). Država tako in na druge načine posega na področje surovin, ki se uporabljajo za proizvodnjo PVA.

(151) Skratka, kitajska vlada je sprejela ukrepe, s katerimi gospodarske subjekte spodbuja k izpolnjevanju ciljev javne politike v podporo spodbujanim industrijam. Taki ukrepi preprečujejo normalno delovanje trga.

3.1.1.6. Znatno izkrivljanje v skladu s četrto alineo člena 2(6a)(b) osnovne uredbe: prisotno je pomanjkanje zakonodaje o stečaju, družbah ali lastnini, ali diskriminatorna uporaba, ali nezadostno izvrševanje navedene zakonodaje

(152) V skladu z informacijami v spisu kitajski stečajni sistem nezadostno izpolnjuje lastne glavne cilje, kot sta pravična poravnava zahtevkov in terjatev ter varstvo zakonitih pravic in interesov upnikov in dolžnikov. Zdi se, da to izhaja iz dejstva, da je za kitajski sistem značilno sistematično nezadostno izvrševanje, čeprav kitajsko stečajno pravo formalno temelji na podobnih načelih, kot se uporabljajo v sorodnem pravu v drugih državah. Število stečajev je še vedno izjemno majhno glede na obseg gospodarstva države, med drugim tudi zato, ker imajo postopki v primeru

([42]) Glej http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2017/2017-4/2017-04-12/3210569.PDF, stran 127.
([43]) Glej http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2018/2018-4/2018-04-03/4189060.PDF, stran 152.
([44]) Glej prejšnjo opombo, str. 167.
([45]) Glej letno poročilo za leto 2018, strani 156 in 157, http://q.stock.sohu.com/newpdf/201934709238.pdf.
([46]) Glej letno poročilo za leto 2019, stran 154, http://www.sse.com.cn/disclosure/listedinfo/announcement/c/2020-04-10/600063_20200410_2.pdf.
([47]) Glej poročilo, stran 46.
([48]) Glej poročilo, strani 232 in 233.
([49]) Glej poročilo, strani 224 in 231.
([50]) Glej poročilo, stran 177.

insolventnosti več pomanjkljivosti, ki dejansko odvračajo od vložitve predloga za stečaj. Poleg tega ima država še vedno močno in dejavno vlogo v postopkih v primeru insolventnosti ter pogosto neposredno vpliva na njihov izid ([51]).

(153) Pomanjkljivosti sistema lastninskih pravic so poleg tega posebno očitne v zvezi z lastništvom zemljišč in pravicami do uporabe zemljišč v LRK ([52]). Vsa zemljišča so last kitajske države (kmetijska zemljišča so v skupni lasti, mestna zemljišča pa v lasti države). Njihova dodelitev je izključno odvisna od države. Obstajajo pravne določbe, katerih cilj je pregledno dodeljevanje pravic do uporabe zemljišč in po tržnih cenah, na primer z uvedbo razpisnih postopkov. Vendar se te določbe skoraj nikoli ne upoštevajo in nekateri kupci pridobijo zemljišča brezplačno ali po cenah, ki so nižje od tržnih ([53]). Poleg tega si organi pri dodeljevanju zemljišč pogosto prizadevajo uresničiti posebne politične cilje, vključno z izvajanjem gospodarskih načrtov ([54]).

(154) Podobno kot za druge sektorje kitajskega gospodarstva tudi za proizvajalce PVA veljajo splošna pravila o kitajskem stečajnem pravu, pravu gospodarskih družb in stvarnem pravu. To pomeni, da tudi na te družbe vplivajo izkrivljanja od zgoraj navzdol, ki izhajajo iz diskriminatorne uporabe ali nezadostnega izvrševanja zakonodaje o stečaju in lastnini. Ta preiskava ni razkrila ničesar, kar bi lahko omajalo navedene ugotovitve. Komisija je zato predhodno sklenila, da kitajsko stečajno in stvarno pravo ne deluje pravilno, kar povzroča izkrivljanja pri ohranjanju plačilno nesposobnih podjetij in dodeljevanju pravic do uporabe zemljišč v LRK. Na podlagi razpoložljivih dokazov se zdi, da navedene ugotovitve v celoti veljajo tudi za sektor PVA.

(155) Glede na navedeno je Komisija sklenila, da je bila uporaba zakonodaje o stečaju in lastnini v sektorju PVA, tudi v zvezi z zadevnim izdelkom, diskriminatorna ali pa je bilo njuno izvrševanje neustrezno.

3.1.1.7. Znatna izkrivljanja v skladu s peto alineo člena 2(6a)(b) osnovne uredbe: stroški plač so izkrivljeni

(156) Sistem tržno določenih plač se v LRK ne more v celoti razviti, saj delavci in delodajalci ne morejo uveljavljati pravic do kolektivne organizacije. LRK ni ratificirala številnih bistvenih konvencij Mednarodne organizacije dela (v nadaljnjem besedilu: MOD), zlasti konvencij o svobodi združevanja in kolektivnih pogajanjih ([55]). Na podlagi nacionalne zakonodaje je dejavna le ena sindikalna organizacija. Ta pa ni neodvisna od državnih organov, zato njeno sodelovanje pri kolektivnih pogajanjih in varstvu pravic delavcev ostaja na osnovni ravni ([56]). Poleg tega je mobilnost kitajske delovne sile omejena s sistemom prijave gospodinjstev, zaradi česar imajo lokalni prebivalci na določenem upravnem območju omejen dostop do celotnega nabora prejemkov za socialno varnost in drugih prejemkov. Delavci, ki nimajo prijavljenega lokalnega prebivališča, se zato običajno znajdejo v ranljivem položaju na področju zaposlovanja in prejemajo nižji dohodek kot tisti, ki imajo prijavljeno prebivališče ([57]). Navedene ugotovitve kažejo na izkrivljanje stroškov plač v LRK.

(157) Predloženi niso bili nobeni dokazi o tem, da za sektor PVA opisani kitajski sistem delovnega prava ne bi veljal. Tako je izkrivljanje stroškov plač sektor PVA prizadelo neposredno (pri proizvodnji zadevnega izdelka ali glavne surovine za njegovo proizvodnjo) in posredno (pri dostopu do kapitala ali vložkov družb, za katere velja isti sistem delovnega prava v LRK).

3.1.1.8. Znatna izkrivljanja v skladu s šesto alineo člena 2(6a)(b) osnovne uredbe: dostop do financiranja ponujajo institucije, ki izvajajo cilje javne politike ali kako drugače ne delujejo neodvisno od države

(158) V LRK so za dostop gospodarskih subjektov do kapitala značilna različna izkrivljanja.

([51]) Poročilo – poglavje 6, str. 138–149.
([52]) Poročilo – poglavje 9, str. 216.
([53]) Poročilo – poglavje 9, str. 213–215.
([54]) Poročilo – poglavje 9, str. 209–211.
([55]) Poročilo – poglavje 13, str. 332–337.
([56]) Poročilo – poglavje 13, str. 336.
([57]) Poročilo – poglavje 13, str. 337–341.

(159) Prvič, za kitajski finančni sistem je značilen močan položaj bank v državni lasti ([58]), ki pri zagotavljanju dostopa do financiranja upoštevajo tudi druga merila poleg ekonomske uspešnosti projekta. Banke so podobno kot nefinančna podjetja v državni lasti še vedno povezane z državo, in sicer ne samo v okviru lastništva, temveč tudi prek osebnih odnosov (glavne vodstvene delavce velikih finančnih institucij v državni lasti imenuje KKP) ([59]), pri čemer tako kot nefinančna podjetja v državni lasti redno izvajajo javne politike, ki jih oblikuje vlada. Pri tem banke upoštevajo izrecno pravno obveznost opravljanja svojih poslov v skladu s potrebami nacionalnega gospodarskega in družbenega razvoja ter v skladu s smernicami industrijskih politik države ([60]). To dopolnjujejo dodatna obstoječa pravila, ki usmerjajo finančna sredstva v sektorje, ki jih vlada določi kot spodbujane ali kako drugače pomembne sektorje ([61]).

(160) Čeprav se priznava, da se na potrebo po spoštovanju normalnega bančnega ravnanja in bonitetnih pravil, kot je potreba po proučitvi kreditne sposobnosti posojilojemalca, nanašajo različne pravne določbe, prepričljivi dokazi, vključno z ugotovitvami na podlagi preiskav v zvezi z instrumenti trgovinske zaščite, kažejo, da je vloga teh določb pri uporabi različnih pravnih instrumentov zgolj sekundarna.

(161) Poleg tega so bonitetne ocene v zvezi z obveznicami in posojili pogosto izkrivljene iz različnih razlogov, vključno z dejstvom, da na oceno tveganja vplivata strateški pomen družbe za kitajsko vlado in trdnost implicitnega jamstva vlade. Ocene jasno kažejo, da kitajske bonitetne ocene sistematično ustrezajo nižjim mednarodnim ocenam ([62]).

(162) To dopolnjujejo dodatna obstoječa pravila, ki usmerjajo finančna sredstva v sektorje, ki jih vlada določi kot spodbujane ali kako drugače pomembne sektorje ([63]). Posledica tega je, da se posojila pristransko izdajajo podjetjem v državni lasti, velikim, dobro povezanim zasebnim družbam in družbam v ključnih industrijskih sektorjih, kar pomeni, da razpoložljivost in stroški kapitala niso enaki za vse subjekte na trgu.

(163) Drugič, stroški izposojanja se umetno ohranjajo na nizki ravni, da bi se spodbudila rast naložb. To je povzročilo čezmerno uporabo kapitalskih naložb z vse nižjo donosnostjo naložb. To ponazarja nedavna rast zadolženosti podjetij v državnem sektorju kljub velikemu zmanjšanju dobičkonosnosti, kar kaže na to, da mehanizmi v bančnem sistemu ne sledijo običajnim tržnim odzivom.

(164) Tretjič, čeprav je bila liberalizacija nominalne obrestne mere dosežena oktobra 2015, cenovni signali še vedno niso rezultat sil prostega trga, temveč nanje vplivajo izkrivljanja, ki jih povzroča vlada. Dejansko delež posojil, ki je enak referenčni vrednosti ali je manjši od nje, še vedno predstavlja 45 % vseh posojil, in zdi se, da se je pospešila uporaba usmerjenih posojil, saj se je ta delež po letu 2015 kljub poslabšanju gospodarskih razmer izrazito povečal. Posledica umetno nizkih obrestnih mer so prenizke cene in s tem prekomerna uporaba kapitala.

(165) Splošna rast posojil v LRK pomeni poslabšanje učinkovitosti dodeljevanja kapitala brez kakršnih koli znakov omejevanja kreditiranja, ki bi bilo pričakovano v neizkrivljenem tržnem okolju. Zato se je obseg slabih posojil v zadnjih letih hitro povečeval. Ker je bilo tveganih posojil vedno več, se je kitajska vlada odločila preprečiti neizpolnitve finančnih obveznosti. Zato se težave zaradi slabih terjatev rešujejo z obnavljanjem terjatev, s čimer se ustvarjajo tako imenovane „zombi“ družbe, ali s prenosom lastništva terjatve (npr. z združevanji ali zamenjavami terjatev v lastniške deleže), ne da bi se pri tem nujno odpravila splošna težava v zvezi s terjatvami ali obravnavali njeni glavni vzroki.

(166) Znatno izkrivljanje, ki je posledica stalne vseprisotne vloge države na kapitalskih trgih, dejansko vpliva na korporativni sistem posojil v LRK, kljub nedavno sprejetim ukrepom za liberalizacijo trga.

([58]) Poročilo – poglavje 6, str. 114–117.
([59]) Poročilo – poglavje 6, str. 119.
([60]) Poročilo – poglavje 6, str. 120.
([61]) Poročilo – poglavje 6, str. 121 in 122, 126–128, 133–135.
([62]) Glej Delovni dokument MDS „Resolving China's Corporate Debt Problem“, Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, oktober 2016, WP/16/203.
([63]) Poročilo – poglavje 6, str. 121 in 122, 126–128, 133–135.

(167) Dokazi o tem, da bi bil sektor PVA izvzet iz zgoraj opisanega poseganja države v finančni sistem, niso bili predloženi. Zato so zaradi znatnega poseganja države v finančni sistem tržne razmere na vseh ravneh močno prizadete.

3.1.1.9. Sistemska narava opisanih izkrivljanj

(168) Komisija je opozorila, da so izkrivljanja, opisana v poročilu, značilna za kitajsko gospodarstvo. Razpoložljivi dokazi namreč kažejo, da so dejstva in značilnosti kitajskega sistema, kakor so opisani zgoraj v oddelkih 3.1.1.1 do 3.1.1.5 in delu A poročila, značilni za celotno državo in vse sektorje gospodarstva. Enako velja za opis proizvodnih dejavnikov, kot je naveden zgoraj v oddelkih 3.1.1.6 do 3.1.1.8 in delu B poročila.

(169) Komisija je opozorila, da so glavne surovine za proizvodnjo PVA premog, zemeljski plin in ocetna kislina. Glede na dokaze v spisu so vsi vzorčeni proizvajalci izvozniki vse svoje vložke kupovali v LRK. Ko proizvajalci PVA kupijo/naročijo te vložke, so cene, ki jih plačajo (in ki so evidentirane kot njihovi stroški), očitno izpostavljene istim sistemskim izkrivljanjem, kot so navedena zgoraj. Na primer dobavitelji vložkov zaposlujejo delovno silo, ki je izpostavljena izkrivljanjem. Izposodijo si lahko denar, ki je izpostavljen izkrivljanjem v finančnem sektorju/pri dodeljevanju kapitala. Poleg tega zanje velja sistem načrtovanja, ki se uporablja na vseh ravneh upravljanja in v vseh sektorjih.

(170) Posledica tega je, da domače prodajne cene PVA niso primerne za uporabo v smislu člena 2(6a)(a) osnovne uredbe, to pa zaznamuje tudi vse stroške vložkov (vključno s surovinami, energijo, zemljišči, financiranjem, delom itd.), saj država z znatnim poseganjem vpliva na oblikovanje njihovih cen, kot je opisano v delih A in B poročila. Opisana poseganja države v zvezi z dodeljevanjem kapitala, zemljišči, delom, energijo in surovinami so dejansko prisotna po vsej LRK. To na primer pomeni, da je vložek, proizveden v LRK s povezovanjem številnih proizvodnih dejavnikov, izpostavljen znatnim izkrivljanjem. Enako velja za vložke v vložke in tako dalje. Kitajska vlada ali proizvajalci izvozniki v tej preiskavi niso predložili nobenih dokazov ali protiargumentov.

3.1.1.10. Sklep

(171) Analiza iz oddelkov 3.1.1.2 do 3.1.1.9, ki vključuje pregled vseh razpoložljivih dokazov o poseganju LRK v svoje gospodarstvo na splošno ter v sektor PVA (vključno z zadevnim izdelkom), je pokazala, da cene ali stroški zadevnega izdelka, vključno s stroški surovin, energije in dela, niso rezultat sil prostega trga zaradi znatnega poseganja države v smislu člena 2(6a)(b) osnovne uredbe, kot kaže dejanski ali možni učinek enega ali več zadevnih elementov iz navedenega člena. Na podlagi navedenega in zaradi nesodelovanja kitajske vlade je Komisija sklenila, da v tem primeru ni primerno uporabljati domačih cen in stroškov za določitev normalne vrednosti.

(172) Komisija je zato normalno vrednost računsko določila izključno na podlagi proizvodnih in prodajnih stroškov, ki odražajo neizkrivljene cene ali referenčne vrednosti, v tem primeru torej na podlagi ustreznih proizvodnih in prodajnih stroškov v primerni reprezentativni državi v skladu s členom 2(6a)(a) osnovne uredbe, kot je navedeno v naslednjem oddelku.

(173) Kitajska vlada je v svojih pripombah h končnemu razkritju trdila, da proizvajalci izvozniki niso prejeli vprašalnika o izkrivljanju trga. V skladu s kitajsko vlado je to pri proizvajalcih izvoznikih povzročilo zmedo glede obsega izkrivljanja trga ter glede tega, kaj morajo predložiti v zvezi s ključnimi točkami, ki jih je treba obravnavati, in dokazov, ki so sprejemljivi. To je negativno vplivalo na zakonite pravice kitajskih družb in jim odvzelo možnosti za obrambo njihovih interesov.

(174) Komisija se s to trditvijo ne strinja. Komisija najprej ugotavlja, da je bil 30. julija 2019 kitajski vladi poslan vprašalnik o izkrivljanju trga. Kitajska vlada ga ni izpolnila. Poleg tega protidampinški vprašalniki, namenjeni izvoznikom, vsebujejo točko f.4, v kateri je pojasnjeno, kako bi lahko proizvajalci izvozniki navedli, da na njih pomembna izkrivljanja ne vplivajo. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

3.1.2. *Reprezentativna država*

3.1.2.1. Splošne pripombe

(175) Izbira reprezentativne države je temeljila na naslednjih merilih:

— stopnja gospodarskega razvoja, ki je podobna stopnji v LRK. Komisija je za ta namen upoštevala države, ki imajo podoben bruto nacionalni dohodek kot LRK glede na podatkovno zbirko Svetovne banke ([64]),

— proizvodnja izdelka v preiskavi v navedeni državi ([65]),

— razpoložljivost ustreznih javnih podatkov v navedeni državi,

— kadar je več možnih reprezentativnih držav, se prednost nameni državam z ustrezno ravnjo socialne zaščite in varstva okolja, kadar je to primerno.

(176) Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 46 do 50, je Komisija objavila tri obvestila za spis ([66]) o virih za določitev normalne vrednosti.

3.1.2.2. Stopnja gospodarskega razvoja, ki je podobna stopnji v LRK

(177) Komisija je v obvestilu z dne 2. oktobra 2019 pojasnila, da se izdelek v preiskavi očitno proizvaja le na Japonskem, v Singapurju, Tajvanu in ZDA, pri čemer stopnja gospodarskega razvoja v nobeni od teh držav ni podobna stopnji LRK v skladu z merili iz uvodne izjave 175.

(178) Ker imajo vse države s proizvodnjo PVA drugačno stopnjo gospodarskega razvoja kot LRK, je Komisija upoštevala proizvodnjo izdelka, ki je v isti splošni kategoriji in/ali sektorju kot izdelek v preiskavi. Zato je navedla, da bo za določitev primerne reprezentativne države za uporabo člena 2(6a) osnovne uredbe uporabila proizvodnjo PVB, ki je podoben izdelek kot PVA.

(179) V skladu s tem je Komisija v obvestilu z dne 2. oktobra 2019 opredelila naslednje štiri države, v katerih se proizvaja PVB: Brazilijo, Malezijo, Mehiko in Tajsko. Svetovna banka jih obravnava kot države s podobno ravnjo gospodarskega razvoja, kot jo ima LRK, kar pomeni, da so na podlagi bruto nacionalnega dohodka (v nadaljnjem besedilu: BND) vse uvrščene med „države z višjim srednjim dohodkom“.

(180) Po obvestilu z dne 2. oktobra 2019 so trije vzorčeni proizvajalci iz LRK predložili pripombe. Strinjali so se z oceno, da imajo vse štiri države, ki jih je opredelila Komisija, očitno podobno stopnjo gospodarskega razvoja. Vendar je po njihovem mnenju Malezija očitno v zgornjem delu lestvice gospodarskega razvoja in je zato morda manj reprezentativna kot ostale tri države. Opozorili so tudi, da po njihovih informacijah v Braziliji ni proizvodnje PVB, saj ga je izbrana družba v navedeni državi nehala proizvajati. Poleg tega so ti izvozniki izrazili zadržke glede Brazilije, kar zadeva ustrezno raven socialne zaščite ter varstva dela in okolja. Po njihovem mnenju ima med opredeljenimi državami najvišjo stopnjo skladnosti s standardi dela MOD Mehika. Zato so menili, da bi bila lahko med državami, ki so bile opredeljene v obvestilu z dne 2. oktobra 2019, Mehika najprimernejša reprezentativna država za določitev normalne vrednosti.

(181) Osnovna uredba ne vsebuje nobene dodatne zahteve, da bi bilo treba izbrati državo, katere stopnja gospodarskega razvoja je najbližja stopnji, ki jo ima država izvoza. Zato dejstvo, da je BND ene države bližji kot BND druge države, ni odločilni dejavnik pri izboru primerne reprezentativne države. Kot je bilo navedeno, je pomembno merilo v smislu gospodarskega razvoja razvrstitev v višji srednji dohodek pri Svetovni banki za zadevno obdobje. Ta podatkovna zbirka Komisiji zagotavlja zadostno število potencialno primernih reprezentativnih držav, ki imajo podobno stopnjo razvoja, da lahko izbere najprimernejši vir neizkrivljenih stroškov in cen. Ker so vse štiri države vključene v isto kategorijo podatkovne zbirke Svetovne banke, se za vse šteje, da izpolnjujejo merilo iz prve alinee člena 2(6a)(a) osnovne uredbe. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

([64]) Odprti podatki Svetovne banke – višji srednji dohodek, na voljo na spletnem naslovu https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income (zadnji ogled 15. julija 2019).

([65]) Če nobena država s podobno stopnjo razvoja ne proizvaja izdelka v preiskavi, se lahko upošteva proizvodnja izdelka, ki je v isti splošni kategoriji in/ali sektorju kot izdelek, ki se pregleduje.

([66]) Obvestilo z dne 2. oktobra 2019, obvestilo z dne 20. decembra 2019 in obvestilo z dne 30. marca 2020.

(182) Komisija je upoštevala, da v Braziliji očitno ni proizvodnje PVB. Podrobnejša analiza razpoložljivosti in kakovosti finančnih podatkov za različne družbe v Braziliji je izvedena v oddelku 3.1.2.3.

(183) Kar zadeva trditev v zvezi z ravnjo socialne zaščite ter varstva dela in okolja na podlagi prve alinee člena 2(6a)(a) osnovne uredbe, se je izkazalo, da ni treba upoštevati različnih ravni zaščite in varstva v teh štirih državah, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 221. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(184) Kot je nadalje pojasnjeno v uvodnih izjavah 188 in 208, je bila na podlagi pripomb k obvestilu z dne 2. oktobra 2019 na seznam potencialno primernih reprezentativnih držav dodana Turčija. Svetovna banka Turčijo obravnava kot državo s podobno ravnjo gospodarskega razvoja, kot jo ima LRK.

3.1.2.3. Proizvodnja izdelka v preiskavi v reprezentativni državi in razpoložljivost ustreznih javnih podatkov v reprezentativni državi

(a) Izbira izdelka, podobnega PVA

(185) Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 177 in 178, je Komisija v obvestilu z dne 2. oktobra 2019 sporočila, da namerava za opredelitev primerne reprezentativne države za uporabo člena 2(6a) osnovne uredbe uporabiti PVB, ki je izdelek, podoben PVA. Zainteresirane strani so bile pozvane, naj predložijo pripombe glede izbire PVB kot izdelka, podobnega PVA.

(186) Pritožnik je v pripombah k obvestilu z dne 2. oktobra 2019 trdil, da bi bilo treba razlikovati med folijo iz PVB in smolo iz PVB, ter menil, da folij iz PVB ni mogoče uporabiti kot primeren podobni izdelek iz naslednjih razlogov:

— folija in smola iz PVB se med seboj razlikujeta po potencialnih uporabah in fizikalnih lastnostih. Folija iz PVB ima v primerjavi s smolo zelo omejeno število uporab,

— tovarne za proizvodnjo folij iz PVB so zaradi občutljivosti izdelka običajno v neposredni bližini končnih uporabnikov, da se čim bolj znižajo stroški prodaje in zmanjšajo tveganja, povezana s prevozom. Po drugi strani je portfelj uporab smole iz PVB precej bolj raznolik, poleg tega se lahko s smolo iz PVB trguje na svetovni ravni, taka smola se lahko tudi prevaža po vsem svetu za številne in različne namene,

— ker se s folijo iz PVB trguje drugače kot s smolo iz PVA in PVB, so drugačne tudi stroškovne strukture proizvajalcev folij iz PVB.

(187) Pritožnik je trdil, da bi bilo treba namesto tega zaradi podobnosti v postopku proizvodnje PVA in polivinil acetata (v nadaljnjem besedilu: PVAc) kot primeren podobni izdelek obravnavati PVAc. Pritožnik je zlasti trdil, da se PVAc tako kot PVA proizvaja s polimerizacijo monomera vinilacetata. Menil je tudi, da je PVAc kot končni izdelek podoben PVA glede na številne možnosti uporabe ter potencialne končne uporabnike in stranke.

(188) Pritožnik je poleg tega opredelil proizvajalca PVAc v Turčiji, ki je država na isti stopnji gospodarskega razvoja kot LRK. Družba, ki jo je opredelil, je bila Organik Kimya San. ve Tic. A.Ş. Zato je pritožnik predlagal, naj se za namen izračuna normalne vrednosti kot reprezentativna država uporabi Turčija.

(189) Pritožnikova trditev, da folija iz PVB ne bi bila ustrezna kot primeren podobni izdelek, ni bila podprta z dokazi. Nasprotno, prepoznavnost proizvajalcev folije iz PVB na javno dostopnih informacijskih platformah kaže na to, da folija iz PVB ni omejena po uporabi ali številu potencialnih uporabnikov.

(190) Komisija je v posvetovanju z Evropsko agencijo za kemikalije (v nadaljnjem besedilu: agencija ECHA) izvedla lastno raziskavo. Na podlagi tega je ugotovila, da bi se lahko glede na proizvodni postopek, uporabljene surovine in stroške proizvodnje kot primerna podobna proizvoda za PVA uporabila tako PVB kot PVAc. Proizvodni dejavniki, potrebni za proizvodnjo PVB in PVAc, so večinoma enaki kot za PVA, po stroških proizvodnje pa je PVA med PVB in PVAc.

(191) Zato je bila pritožnikova trditev, da bi bilo treba kot primeren podobni izdelek za PVA namesto PVB uporabiti PVAc, zavrnjena. Vendar je Komisija na podlagi zgoraj opisanih razlogov sprejela trditev, da bi se lahko PVAc skupaj s PVB štel za potencialen primeren podobni izdelek.

(192) Družbo Solutia, ki se je prav tako štela za uporabnika ([67]), ki uvaža izdelek v preiskavi, je v pripombah k obvestilu z dne 2. oktobra 2019 zanimalo, ali je Komisija smolo iz PVB ali folijo iz PVB obravnavala kot izdelek, podoben PVA.

(193) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 189, se ni razlikovalo med smolo iz PVB in folijo iz PVB, kar zadeva njuno ustreznost kot primeren podobni izdelek. Družba Solutia je Komisijo obvestila tudi, da je ena od njenih povezanih družb v Mehiki, in sicer Solutia Tlaxcala, S.A. de C.V, proizvajala folijo iz PVB, njena druga povezana družba v Maleziji, tj. Flexsys Chemical (M) SDN BHD, pa proizvaja smolo iz PVB. Položaj teh dveh družb je obravnavan v uvodnih izjavah 199 in 200.

(b) Proizvodnja izdelka, podobnega izdelku v preiskavi, v reprezentativni državi in razpoložljivost ustreznih javnih podatkov v reprezentativni državi

(194) Komisija je v obvestilu z dne 2. oktobra 2019 navedla, da je treba za države, opredeljene kot države s proizvodnjo PVB, tj. Brazilijo, Malezijo, Mehiko in Tajsko, dostopnost javnih podatkov dodatno preveriti, zlasti kar zadeva javne finančne podatke proizvajalca podobnega izdelka.

(195) Komisija je poleg družb, opredeljenih v obvestilu z dne 2. oktobra 2019, na podlagi sklepa iz točke (a) izvedla dodatno raziskavo, da bi opredelila družbe, ki v zadevnih državah proizvajajo PVAc. Našla je še eno družbo v Turčiji in eno v Mehiki, kar je zainteresiranim stranem sporočila v obvestilu z dne 20. decembra 2019.

(196) Kot je navedeno v točki (a), je Komisija analizirala tudi informacije, ki jih je pritožnik predložil glede še ene turške družbe, in informacije, ki jih je uvoznik predložil glede še dveh družb v Mehiki in Maleziji.

(197) Kar zadeva Brazilijo, je uvoznik in uporabnik izdelka v preiskavi Komisijo obvestil, da je ena od družb, ki so bile v obvestilu z dne 2. oktobra 2019 opredeljene kot proizvajalci PVB v Braziliji, in sicer Solutia Brasil Ltda. (Eastman Chemical company), prenehala proizvajati folijo iz PVB, zato ni primerna kandidatka za določitev režijskih stroškov proizvodnje, PSU-stroškov in dobička. To se je ujemalo tudi s pripombami izvoznikov, kot so obravnavane v oddelku 3.1.2.2.

(198) Ker Komisija v spisu ni imela na voljo drugih informacij o prisotnosti drugih družb, ki v Braziliji proizvajajo PVB in/ali PVAc in katerih finančni podatki so javno dostopni, je Komisija sklenila, da Brazilije ne more več šteti za primerno reprezentativno državo.

(199) Kar zadeva Malezijo, je bila razpoložljivost podatkov preverjena za družbo, opredeljeno v obvestilu z dne 2. oktobra 2019, tj. Samchem Nusajaya Sdn Bhd., in družbo, ki jo je predlagala družba Solutia, tj. Flexsys Chemical (M) Sdn Bhd, ki tudi proizvaja PVB. Javno dostopni finančni podatki za družbi Samchem Nusajaya Sdn Bhd. in Flexsys Chemical (M) Sdn Bhd so bili iz leta 2017, zato se niso mogli šteti za primerne za obdobje preiskave, saj so bili za druge proizvajalce na voljo novejši podatki. Komisija je zato sklenila, da se Malezija ne more šteti za primerno reprezentativno državo za to preiskavo. Ta sklep je bil dodatno podkrepljen z analizo uvoza v Malezijo, ki je obravnavana v uvodni izjavi 203.

(200) Kar zadeva Mehiko, je Komisija analizirala tudi razpoložljivost finančnih podatkov za družbo, ki proizvaja PVB in jo je predlagala družba Solutia, tj. družbo Solutia Tlaxcala S.A. de C.V., pa tudi za družbo, ki jo je Komisija našla na podlagi lastne raziskave, tj. družbo Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V.

(201) Kar zadeva računovodske izkaze družbe Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. za leto 2018, je zainteresirana stran popolne računovodske izkaze, kot so jih potrdili revizorji, predložila le v „občutljivi" različici. Ta stran je navedla tudi, da ta celoviti sklop računovodskih izkazov, predloženih Komisiji, ni javno dostopen. Komisija je zato sklenila, da podatkov te družbe v tem postopku ne more uporabiti.

([67]) Družba Solutia proizvaja PVA v Uniji ter tudi kupuje PVA od proizvajalcev iz Unije, Kitajske in drugih tretjih držav.

(202) Kar zadeva družbo Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V., so bili najnovejši javno dostopni finančni podatki na voljo le za prvih šest mesecev leta 2018, zato jih ni bilo mogoče upoštevati. Posledično je Komisija sklenila, da se Mehika za to preiskavo ne more šteti za primerno reprezentativno državo.

(203) Kar zadeva Tajsko, so bili podatki, ki so bili na voljo za družbo Sekisui S-Lec Co Ltd, iz leta 2018 in bi se lahko načeloma šteli za primerne, ker se je to obdobje delno prekrivalo z obdobjem preiskave. Ta družba je bila leta 2018 dobičkonosna. Vendar je Komisija v obvestilu z dne 20. decembra 2019 analizirala tudi uvoz glavnih proizvodnih dejavnikov v Turčijo, Mehiko, na Tajsko in v Malezijo. Analiza podatkov o uvozu je pokazala, da je na uvoz glavnih proizvodnih dejavnikov na Tajsko in v Malezijo vplival uvoz iz LRK, zato se niti Tajska niti Malezija ne moreta šteti za primerno reprezentativno državo. Ista analiza je pokazala tudi, da bi se Turčija in Mehika lahko uporabili kot primerna reprezentativna država, saj uvoz iz LRK ali nobene od držav, navedenih v Prilogi I k Uredbi (EU) 2015/755 Evropskega parlamenta in Sveta, ni vplival na uvoz glavnih proizvodnih dejavnikov ([68]).

(204) Komisija je poleg informacij, ki jih je pritožnik predložil o turški družbi Organik Kimya San. Ve Tic. A.S., analizirala tudi stanje v zvezi s Turčijo, in sicer je preverila razpoložljivost podatkov za to družbo, ki v obvestilu z dne 2. oktobra 2019 ni bila zajeta. Ta družba je proizvajalka PVAc, ki se je štel za primeren izdelek, podoben PVA, kot je pojasnjeno v točki (a). Najnovejši finančni podatki, na voljo za to družbo, so bili iz leta 2018. Družba je bila dobičkonosna. Vendar je bilo ugotovljeno, da javno dostopni podatki te družbe v podatkovni zbirki Orbis ne vsebujejo ustreznih podatkov o stroških prodanega blaga in PSU-stroških. Komisija je zato sklenila, da podatkov te družbe, če ne bodo postali dostopni, za preiskavo ni mogoče uporabiti.

(205) Komisija je raziskala tudi druge potencialne proizvajalce PVB in/ali PVAc v Turčiji. Za drugo turško družbo, Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., je bilo ugotovljeno, da proizvaja lepila iz PVAc. Najnovejši finančni podatki, na voljo za to družbo, so bili iz leta 2018; družba je bila dobičkonosna na ravni dobička iz poslovanja. Vendar so bili finančni odhodki v letu 2018 izredno visoki, zaradi česar je imela družba v navedenem letu izgubo. Komisija je primerjala finančne podatke za navedeno družbo s prejšnjimi leti, v katerih ni bilo takih izrednih razmer, in ugotovila, da bi bilo treba finančne odhodke za leto 2018 res šteti za izredne in jih ustrezno prilagoditi. Zato je sklenila, da bi se po primerni prilagoditvi za izredne finančne odhodke podatki družbe Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. lahko šteli za primerne za to preiskavo. Ta sklep je zainteresiranim stranem sporočila v obvestilu z dne 30. marca 2020. Komisiji so pripombe predložili trije trgovci z izdelkom v preiskavi. Te pripombe so obravnavane v uvodnih izjavah 219 in 220.

(206) Komisija je ob upoštevanju navedenih premislekov zainteresirane strani v obvestilu z dne 20. decembra 2019 obvestila, da namerava v skladu s prvo alineo člena 2(6a)(a) osnovne uredbe uporabiti Turčijo kot primerno reprezentativno državo in turško družbo Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S, da bi pridobila neizkrivljene cene ali referenčne vrednosti za izračun normalne vrednosti.

(207) Zainteresirane strani so bile pozvane, naj predložijo pripombe o primernosti Turčije kot reprezentativne države ter družb Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S in družbe Organik Kimya San. Ve Tic. A.S – če bodo njeni podatki postali dostopni – kot proizvajalcev v reprezentativni državi.

(208) En vzorčen proizvajalec izvoznik je po objavi obvestila z dne 20. decembra 2019 trdil, da Turčija v nasprotju z Mehiko ni bila navedena v obvestilu z dne 2. oktobra 2019 o virih za določitev normalne vrednosti.

(209) Prvotni izbor potencialnih reprezentativnih držav in primernih družb z javno dostopnimi podatki Komisiji ne preprečuje, da bi tak izbor in svojo raziskavo pozneje dopolnila ali izpopolnila, vključno s predložitvijo novih predlogov za potencialno reprezentativno državo in podobni izdelek. Pravzaprav je namen obvestil o proizvodnih dejavnikih ravno pozvati zainteresirane strani, naj predložijo pripombe k predhodni raziskavi služb Komisije, in če

([68]) Uredba (EU) 2015/755 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o skupnih pravilih za uvoz iz nekaterih tretjih držav (UL L 123, 19.5.2015, str. 33).

je to upravičeno, predlagajo alternative, da jih službe Komisije nato nadalje proučijo. Obvestila celo vsebujejo posebno prilogo, ki stranem pomaga pri predložitvi informacij o morebitnih dodatnih reprezentativnih državah in/ali družbah za namen člena 2(6a)(a) osnovne uredbe. Komisija je po prejetju pripombe pritožnika v zvezi s Turčijo in drugim potencialnim podobnim izdelkom – PVAc – izvedla dodatno raziskavo v sodelovanju z agencijo ECHA, kot je navedeno v uvodnih izjavah 204–206. Ta raziskava je pokazala, da se lahko PVAc in PVB enakovredno štejeta za izdelka, podobna PVA. Dodatna raziskava je potrdila tudi, da se PVAc proizvaja v Turčiji. Komisija je na tej podlagi dodala Turčijo na seznam potencialnih reprezentativnih držav in PVAc opredelila kot podobni izdelek. Zato je trditev, da se Turčija ne bi smela šteti za reprezentativno državo, saj ni bila navedena v obvestilu z dne 2. oktobra 2019, zavrnjena.

(210) Isti proizvajalec izvoznik je trdil, da bi bila Mehika primernejša reprezentativna država, med drugim zaradi razpoložljivosti podatkov za premog in zemeljski plin. Poleg tega je za številne pomembne vhodne dejavnike navajal velik kitajski izvoz v Turčijo, medtem ko mehiški podatki o uvozu kažejo znatne nakupe iz ZDA. Proizvajalec izvoznik je trdil tudi, da je bil obseg uvoza drugih proizvodnih dejavnikov v Turčijo v primerjavi z obsegom uvoza v Mehiko omejen. Na podlagi teh premislekov je ta proizvajalec izvoznik menil, da bi bilo treba uporabiti podatke družbe Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V., čeprav so na voljo le za prvih šest mesecev leta 2018.

(211) Stanje glede uvoza glavnih proizvodnih dejavnikov iz Kitajske v Turčijo v primerjavi z zadevnim uvozom v Mehiko je bilo nadalje analizirano v obvestilu z dne 30. marca 2020. Ta analiza je v skladu z analizo iz obvestila z dne 20. decembra 2019, ki je omenjena v uvodni izjavi 203, potrdila, da je stopnja uvoza glavnih proizvodnih dejavnikov, ki jih uporabljajo vzorčeni sodelujoči proizvajalci izvozniki in na katere uvoz iz LRK ni vplival, iz Kitajske v Turčijo reprezentativna. Zato uvoz iz LRK v Turčijo ni bil tak, da bi bila Turčija zaradi njega neprimerna kot reprezentativna država na podlagi člena 2(6a)(a) osnovne uredbe. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(212) Komisija je v obvestilu z dne 30. marca 2020 pojasnila tudi, da za nobeno od mehiških družb, navedenih v obvestilu z dne 20. decembra 2019, niso bili dani na voljo posodobljeni finančni podatki. Najnovejši javno dostopni finančni podatki za družbo Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V. so zajemali le prvih šest mesecev leta 2018. Opozorjeno je bilo, da se ti podatki ne prekrivajo z obdobjem preiskave in da se poleg tega nanašajo le na šestmesečno obdobje. Za nobeno šestmesečno obdobje pa ni mogoče šteti, da je reprezentativno za celo leto, med drugim zaradi morebitnih sezonskih nihanj postavk v izkazu poslovnega izida. Poleg tega ima popolno poslovno leto začetni in končni datum, ko se izvedejo revizije, evidentirajo aktivne časovne razmejitve ter izvedejo potrebni popravki. Vse to se na podlagi šestmesečnega obdobja najverjetneje ne bi izvedlo. Poleg tega še ne pomeni, da bi bila družba dobičkonosna celo leto, če šest mesecev izkazuje dobiček. Dejansko družba, ki jo je predlagal proizvajalec izvoznik, leta 2017, tj. zadnje celotno leto, za katero so podatki na voljo, ni bila dobičkonosna. Komisija se iz vseh teh razlogov ni strinjala s pripombo tega proizvajalca izvoznika, ki je trdil, da bi se z uporabo teh šestmesečnih podatkov izračunala natančnejša normalna vrednost kot z uporabo podatkov iz Turčije. Kar zadeva drugo potencialno družbo iz Mehike, navedeno v obvestilu z dne 20. decembra 2019, tj. družbo Solutia Tlaxcala S.A. de C.V., njeni računovodski izkazi niso bili javno dostopni. Zato je Komisije menila, da se podatki, ki so na voljo za zadevni mehiški družbi, ne morejo šteti za primerne. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(213) Kar zadeva turško družbo Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., je Komisija v obvestilu z dne 20. decembra 2019 pojasnila, da bi se podatki lahko šteli za primerne za določitev neizkrivljenih PSU-stroškov in dobička v tej preiskavi. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 205, je bilo ugotovljeno tudi, da bi bilo treba finančne odhodke v letu 2018, zaradi katerih je imela družba v navedenem letu izgubo, šteti za izredne.

(214) Isti proizvajalec izvoznik je v skladu z ugotovitvijo Komisije opozoril tudi, da je imela družba Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. izgubo zaradi finančnih postavk. Ta zainteresirana stran je trdila še, da finančne informacije, ki so na voljo za to družbo, ne omogočajo razčlenitve med režijskimi stroški in PSU-stroški.

(215) Kar zadeva režijske stroške in PSU-stroške, bi bilo treba opozoriti, da vir za režijske stroške običajno ne temelji na družbi v reprezentativni državi. Poleg tega so bili v nasprotju s trditvami zainteresirane strani PSU-stroški družbe Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. dejansko razkriti v njenih javno dostopnih finančnih informacijah v podatkovni zbirki Orbis. Opozoriti bi bilo treba tudi, da so javno dostopni podatki za to družbo na splošno enako podrobni kot vsi javno dostopni finančni podatki, ki jih Komisija običajno uporablja v teh preiskavah. Zato raven podrobnosti, ki je trenutno na voljo za to družbo, zajema vse potrebne informacije in ne pomeni, da družba ni primerna za to preiskavo. Kar zadeva finančne postavke, Komisija ugotavlja, da bi bilo treba nenormalno raven teh postavk v izkazu poslovnega izida za leto 2018 šteti za izredno, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 205. Komisija je ob upoštevanju navedenega trdila, da se lahko podatki družbe Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. po ustreznih prilagoditvah zaradi izrednih finančnih postavk, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 307, štejejo za primerne. Te trditve so bile zato zavrnjene.

(216) Po objavi obvestila z dne 20. decembra 2019 so trije trgovci z izdelkom v preiskavi trdili, da družba Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. ni primerna, saj ni specializirana za proizvodnjo PVAc, ampak ta izdelek predstavlja le omejen del njenega celotnega portfelja izdelkov. Te strani so trdile, da režijski stroški proizvodnje, PSU-stroški in dobiček te družbe niso dodeljeni le proizvodnji PVAc, da na „stroške proizvodnih dejavnikov in električne energije ter režijske stroške proizvodnje, PSU-stroške in dobiček za PVAc močno vplivata splošna proizvodna in prodajna dejavnost“ ter da so stroški proizvodnje pri vsaki kategoriji izdelkov drugačni. Te strani so zlasti trdile, da so stroški prodaje izdelkov, ki niso iz PVAc, in njihovih poprodajnih storitev precej višji kot pri izdelkih iz PVAc. Poleg tega so trdile, da se družba Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. brez analitičnega računovodstva stroškov proizvodnje in dobička za PVAc ne bi smela šteti za zanesljiv vir podatkov.

(217) Trditev, da so stroški prodaje izdelkov, ki niso iz PVAc, in njihovih poprodajnih storitev precej višji kot pri izdelkih iz PVAc, ni podprta z nobenim dokazom. Poleg tega ni nič nenavadnega, da družbe, ki se štejejo za primerne v smislu člena 2(6a)(a) osnovne uredbe, proizvajajo več kot en izdelek. Prav tako je običajno, da raven podrobnosti javno dostopnih finančnih podatkov primernih družb v reprezentativni državi običajno ne omogoča bolj razčlenjene analize PSU-stroškov in dobička na ravni posameznih izdelkov. Spomniti je treba tudi, da kar zadeva stroške proizvodnje, proizvodnih dejavnikov in električne energije, izbira posamezne družbe ni pomembna za rezultat, saj se ti podatki pridobijo iz drugih virov, in sicer iz statističnih podatkov o uvozu ali domačih podatkov reprezentativne države, pa tudi podatkov proizvajalcev izvoznikov. Te trditve so bile zato zavrnjene.

(218) Pritožnik je po objavi obvestila z dne 20. decembra 2019 trdil, da so na finančne podatke družbe Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. za leto 2018 vplivali izredni dogodki, tj. nihanje valut zaradi političnih dogodkov v Turčiji in razširitev zmogljivosti družbe. Pritožnik je zato predlagal, naj se uporabijo finančni podatki te družbe za leto 2018, „vendar ne dobiček pred davkom“. Vendar pritožnik teh možnih razlogov za neobičajne finančne odhodke v letu 2018 ni dodatno utemeljil niti ni oporekal pristopu, ki ga je predlagala Komisija, tj. da se ustrezno prilagodijo izredni zneski finančnih odhodkov v letu 2018. Zato je Komisija v obvestilu z dne 30. marca 2020 sporočila, da namerava ohraniti pristop, predlagan v obvestilu z dne 20. decembra 2019, tj. uporabiti podatke družbe Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., prilagojene za izredne finančne odhodke.

(219) Komisija je po objavi obvestila z dne 30. marca 2020 od treh trgovcev z izdelkom v preiskavi znova prejela enake pripombe. Te zainteresirane strani so znova trdile, da družba Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. ni primerna, ker so njeni stroški prodaje izdelkov, ki niso iz PVAc, in poprodajnih storitev precej višji kot pri izdelkih iz PVAc. Sklicevale so se na spletno mesto družbe Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. in trdile, da glede na njen portfelj izdelkov osnovno dejavnost sestavljajo proizvodne linije izdelkov, ki niso iz PVAc, in da je PVAc le postranska dejavnost. Poleg tega so trdile, da je v sektorjih izdelkov, ki niso iz PVAc, potrebnih več sredstev za raziskave in razvoj ter tehnično pomoč, pa tudi naložbe in organizacijo prodaje ter poprodajne storitve, in vztrajale, da je dobiček v teh sektorjih izdelkov, ki niso iz PVAc, „običajno precej velik“. Vendar niso predložile nobenih dodatnih dokazov, s katerimi bi utemeljile svojo trditev. Kot je že pojasnjeno v uvodni izjavi 217, so bile te trditve zato zavrnjene.

(220) Iste strani so po objavi obvestila z dne 30. marca 2020 tudi večkrat ponovile trditev, da računovodski podatki družbe Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. niso primerni, saj proizvodnja PVAc predstavlja le omejen del njenega celotnega portfelja izdelkov, režijski stroški proizvodnje, PSU-stroški in dobiček te družbe pa niso dodeljeni le proizvodnji PVAc. Te strani so nadalje menile, da finančni podatki družbe Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. niso primerni za določitev stroškov, PSU-stroškov in dobička, razen če družba Komisiji predloži finančne podatke, omejene na proizvodno linijo PVAc. Kot je že pojasnjeno v uvodni izjavi 217, bolj razčlenjena analiza PSU-stroškov in dobička na ravni posameznih izdelkov običajno ni mogoča in ni potrebna za to, da bi se družba štela za primerno v okviru člena 2(6a)(a) osnovne uredbe. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

3.1.2.4. Raven socialne zaščite in varstva okolja

(221) Ker je bilo ugotovljeno, da je na podlagi vseh navedenih elementov Turčija edina razpoložljiva primerna reprezentativna država, ni bilo treba oceniti ravni socialne zaščite in varstva okolja v skladu z zadnjim stavkom prve alinee člena 2(6a)(a) osnovne uredbe.

3.1.2.5. Sklep

(222) Glede na zgornjo analizo Turčija izpolnjuje merila iz prve alinee člena 2(6a)(a) osnovne uredbe in se lahko šteje za primerno reprezentativno državo.

(223) En vzorčen proizvajalec izvoznik se je v svojih pripombah h končnemu razkritju skliceval na svoje pripombe k obvestilu z dne 20. decembra 2019, v katerih se ni strinjal z izbiro Turčije kot primerne reprezentativne države.

(224) Komisija je opozorila, da so bile te pripombe obravnavane v obvestilu z dne 30. marca 2020 (kot tudi v oddelku 3.1.2.3 zgoraj) in da proizvajalec izvoznik v odgovor na navedeno obvestilo ni predložil dodatnih pripomb. Ker je na te trditve že odgovorila in proizvajalec izvoznik ni predložil nobenih novih argumentov ali dokazov, so bile te trditve zavrnjene.

(225) En uporabnik in en proizvajalec Unije/uporabnik se v svojih pripombah h končnemu razkritju nista strinjala z izbiro Turčije kot reprezentativne države, pri čemer sta trdila, da Turčija ne spoštuje konvencij in standardov s področja delovnega prava ter ne upošteva podnebnih in okoljskih predpisov. Uporabnik se ni strinjal niti z uporabo podatkov družbe Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., ker je proizvodnja PVAc predstavljala le omejen del njegove dejavnosti. Zato je po mnenju uporabnika na stroške, režijske stroške, PSU-stroške in dobiček za PVAc vplivala celotna proizvodna in prodajna dejavnost. Uporabnik je trdil, da je Komisija s tem, ko je uporabila PSU-stroške in dobiček turškega proizvajalca, napihnila normalno vrednost. Komisijo je pozval, naj ustrezno prilagodi konstruirano normalno vrednost.

(226) Komisija se s temi trditvami ni strinjala. Komisija je najprej opozorila, da uporabnik nobene od teh trditev ni navedel v odgovoru na obvestila z dne 2. oktobra 2019, 20. decembra 2019 in 30. marca 2020, v katerih je Komisija izrecno zahtevala, naj se take pripombe predložijo v zadevnih rokih. Nato je opozorila, da je treba, kadar se lahko izbira med več potencialnimi reprezentativnimi državami, v skladu s členom 2(6a)(a) osnovne uredbe prednost nameniti državam z ustrezno ravnjo socialne zaščite in varstva okolja, če je to ustrezno. Kot je navedeno v uvodni izjavi 221, je bilo ugotovljeno, da je v tem primeru Turčija edina razpoložljiva primerna reprezentativna država, zato ni bilo treba oceniti ravni socialne zaščite in varstva okolja. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(227) Kar zadeva izbiro družbe Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., je Komisija najprej opozorila, da ni uporabila stroškov in režijskih stroškov družbe, razen PSU-stroškov. V zvezi s PSU-stroški in dobičkom uporabnik ni predložil nobenih dokazov o tem, zakaj bi bili napihnjeni zaradi uporabe podatkov turškega proizvajalca za celotno družbo. Poleg tega je uporabnik opozoril na pojasnilo Komisije v uvodni izjavi 220, da bolj razčlenjena analiza PSU-stroškov in dobička na ravni posameznih izdelkov navadno ni mogoča in ni potrebna za to, da bi se družba štela za primerno v okviru člena 2(6a)(a) osnovne uredbe. Uporabnik je nasprotoval tej trditvi z navedbo, da ni treba predložiti podrobnih dokazov, ki bi utemeljevali, da ima družba, katere proizvodnja PVAc je le stranski proizvod, bistveno drugačno stroškovno strukturo kot družba, osredotočena zlasti na proizvodnjo PVA. Komisija je v zvezi s to točko opozorila, da bi morale biti trditve ne glede na to, koliko so podrobne, na splošno podprte z veljavnimi dokazi. Poleg tega PSU-stroški in dobiček, ki so jih sporočili vzorčeni proizvajalci izvozniki, niso bili v neskladju s tistimi, ki jih je sporočil proizvajalec v reprezentativni državi. Te trditve so bile zato zavrnjene.

(228) En proizvajalec Unije/uporabnik je v svojih pripombah na končno razkritje trdil, da podatki v Turčiji niso javno dostopni, saj jih je treba na primer kupiti v podatkovni zbirki Global Trade Atlas (v nadaljnjem besedilu: GTA). Komisija je opozorila, da v skladu s členom 2(6a) osnovne uredbe ni treba, da so podatki „javno dostopni“, temveč da so „na voljo takoj“. Komisija je opozorila, da „javno dostopno“ pomeni dostopno širši javnosti, medtem ko „na voljo takoj“ pomeni na voljo vsem, če so izpolnjeni določeni pogoji, kot je plačilo pristojbine. Opozorila je še, da so bile vse informacije, ki so se uporabile za računsko določitev normalne vrednosti, dane na voljo v odprtem spisu. To pomeni, da so imele vse zainteresirane strani dostop do informacij, tudi ko so bile te na voljo samo ob plačilu. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(229) Dva vzorčena proizvajalca izvoznika sta v svojih pripombah h končnemu razkritju trdila, da so bili finančni podatki za družbo Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. na voljo takoj v smislu člena 2(6a)(a) osnovne uredbe, zato je Komisija napačno zavrnila Mehiko kot potencialno primerno reprezentativno državo. Kot je navedeno v uvodni izjavi 201, so bili finančni podatki za družbo Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. Komisiji predloženi le v „občutljivi“ različici, ker podatki, kot je pojasnil uporabnik, niso bili javno dostopni. Po navedbah vzorčenih proizvajalcev izvoznikov obstaja razlika med „na voljo takoj“ v smislu člena 2(6a)(a) osnovne uredbe in „javno dostopno“. Vzorčeni proizvajalci izvozniki so trdili, da „javno dostopno“ pomeni dostopno širši javnosti, medtem ko „na voljo takoj“ pomeni na voljo vsem, če so izpolnjeni določeni pogoji, kot je plačilo pristojbine. Vzorčeni proizvajalci izvozniki so nato trdili, da so bili podatki za družbo Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. proti plačilu domnevno na voljo v podatkovni zbirki Dun&Bradstreet ([69]), zato so bili na voljo takoj v smislu člena 2(6a)(a) osnovne uredbe.

(230) Komisija se s to trditvijo ni strinjala. Komisija je najprej opozorila, da vzorčeni proizvajalci izvozniki nobene od teh trditev niso navedli v odgovoru na obvestili z dne 20. decembra 2019 in 30. marca 2020, čeprav so bili izrecno pozvani, naj jih predložijo v zadevnih rokih. Komisija je nato pojasnila, da finančnih podatkov družbe Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. ni štela za podatke, ki ne bi bili na voljo takoj, ker je družba Solutia zahtevala zaupnost in potrdila, da ti podatki niso javno dostopni. Po mnenju Komisije podatki niso bili na voljo takoj, ker jih ni mogla najti v storitvah, do katerih ima dostop v ta namen. Poleg tega nobena od zainteresiranih strani, vključno z vzorčenimi proizvajalci izvozniki, teh podatkov ni predložila v nezaupni obliki, čeprav so bile k temu izrecno pozvane v obvestilih z dne 2. oktobra 2019, 20. decembra 2019 in 30. marca 2020. Nazadnje je Komisija opozorila, da proizvajalci izvozniki podatkov družbe Solutia Tlaxcala S.A. de C.V., ki so bili domnevno na voljo takoj, niso predložili niti v svojih pripombah h končnemu razkritju. Zgolj opozorili so na plačljivo zbirko podatkov, ki domnevno hrani te podatke, nato pa so jo poimenovali „dokaz *prima facie*, da je mogoče finančne podatke družbe Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. takoj pridobiti iz drugih virov“. Komisija ne more uporabiti podatkov, do katerih nima dostopa ali jih ni v nezaupni obliki predložila nobena od zainteresiranih strani. Poleg tega ni mogla navzkrižno preveriti, ali podatki, ki so domnevno na voljo takoj, vsebujejo potrebne številke oziroma ali te številke ustrezajo tistim v podatkih, ki jih je družba Solutia predložila zaupno, zato zadnjih ni mogla uporabiti na namene člena 2(6a)(a) osnovne uredbe. Zgolj dokaz *prima facie* o dostopnosti podatkov družbe Solutia, kakor so trdili proizvajalci izvozniki, ne zadošča v ta namen. Komisija je nazadnje opozorila, da morajo biti vse informacije, ki se uporabijo za računsko določitev normalne vrednosti, kadar niso na splošno dostopne, dane na voljo vsem zainteresiranim stranem v odprtem spisu. V ta namen Komisija zagotavlja, da je tudi pri uporabi plačljivih podatkov pogodbeno dovoljeno deliti ustrezne informacije, uporabljene v preiskavi, z zainteresiranimi stranmi. Te trditve so bile zato zavrnjene.

(231) Isti vzorčeni proizvajalci izvozniki so v svojih pripombah h končnemu razkritju trdili, da je za določitev normalne vrednosti najprimernejša reprezentativna država Mehika, ker: (i) je stopnja njenega gospodarskega razvoja podobna stopnji v LRK; (ii) ima vzpostavljeno proizvodnjo PVB; (iii) so ustrezni podatki na voljo takoj na podlagi računovodskih izkazov družbe Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. in (iv) ima višjo raven socialne zaščite in varstva okolja.

(232) Komisija se s to oceno ni strinjala. Komisija je opozorila, da prvi dve trditvi enako veljata za Turčijo. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 230, je tretja trditev vsebinsko napačna, zaradi česar je četrta trditev brezpredmetna. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

([69]) https://www.dnb.com.

(233) Isti vzorčeni proizvajalci izvozniki so v svojih pripombah h končnemu razkritju trdili, da bi morala Komisija, če vztraja pri uporabi PSU-stroškov in dobička proizvajalca v reprezentativni državi, vsaj proučiti uporabo Mehike za neizkrivljene referenčne vrednosti.

(234) Komisija se s to trditvijo ni strinjala. Komisija je opozorila, da je, kot je pojasnjeno v oddelku 3.1.2.2 in 3.1.2.3, v nasprotju s trditvami proučila uporabo Mehike kot primerne reprezentativne države in je to možnost zavrnila, ker ni našla nobenih razpoložljivih finančnih podatkov za družbo, ki v navedeni državi proizvaja PVAc ali PVB. Komisija je opozorila tudi, da proizvajalci izvozniki niti v odgovoru na obvestili z dne 2. oktobra 2019 ali 30. marca 2020 niti v pripombah h končnemu razkritju niso predstavili utemeljenega argumenta, zakaj se Turčija ne bi smela uporabiti kot vir za neizkrivljene referenčne vrednosti. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(235) Isti vzorčeni proizvajalci izvozniki so v svojih pripombah h končnemu razkritju izpodbijali uporabo podatkov turškega proizvajalca Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. kot vira PSU-stroškov in dobička, ker so bili njegovi sporočeni finančni odhodki izredno visoki in jih je bilo treba prilagoditi, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 205. Proizvajalci izvozniki so trdili, da PSU-stroškov in dobička, če jih je bilo treba prilagoditi, ni mogoče šteti za neizkrivljene in jih zato ni mogoče uporabiti. Imeli so tudi pomisleke glede tega, da so bili podatki turškega proizvajalca na voljo takoj, saj jih je bilo treba prilagoditi, da so se lahko uporabili. Podvomili so tudi o zanesljivosti nemudoma dostopnih finančnih informacij družbe Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. iz podatkovne zbirke Orbis in za to družbo predložili alternativne finančne podatke, pridobljene iz drugega vira – EMIS –, ki so za leto 2018 pokazali drugačen izkaz poslovnega izida kot tisti, uporabljeni pri izračunu dampinga. Trdili so, da se Turčija na tej podlagi ne bi smela upoštevati kot potencialna reprezentativna država ali pa bi bilo treba upoštevati Turčijo in Mehiko, saj naj bi bili podatki proizvajalca v slednji državi na voljo takoj. Vzorčeni proizvajalci izvozniki so nazadnje opozorili, da je Komisija zavrnila njihov zahtevek za nadaljnjo razčlenitev PSA-stroškov proizvajalca v reprezentativni državi. V zvezi s tem so proizvajalci izvozniki omenili, da bi bilo proizvajalca v reprezentativni državi koristno prositi, naj izpolni podrobno preglednico o poslovnem izidu, ki bi jo Komisija nato lahko preverila.

(236) Komisija se s temi trditvami ni strinjala. Najprej je poudarila, da proizvajalci izvozniki na nobeno od teh vprašanj niso opozorili po objavi obvestila z dne 30. marca 2020, v katerem so bili opisani zdaj kritiziran pristop in vrednosti ter v katerem je bilo izrecno pozvano, naj se v zvezi s tem v določenem roku predložijo pripombe. Kar zadeva izkrivljenost podatkov turške družbe, kot je pojasnjeno v obvestilu z dne 30. marca 2020 in uvodni izjavi 205, je Komisija dejansko menila, da PSU-stroški vsebujejo izredne stroške, ki se ne bi smeli upoštevati pri računski določitvi normalne vrednosti. Zato je Komisija podatke prilagodila tako, da je te stroške izvzela. V nasprotju s trditvijo proizvajalcev izvoznikov prilagoditev ne vpliva na to, ali so podatki na voljo takoj. Izvedena je bila namreč izključno na podlagi že razpoložljivih podatkov ter podrobno pojasnjena v obvestilu z dne 30. marca 2020 in uvodni izjavi 205. Te trditve so bile zato zavrnjene.

(237) Kar zadeva nasprotujoče si podatke o turški družbi v drugih virih, je Komisija najprej opozorila, da ti podatki niso bili predloženi v odgovor na obvestilo z dne 30. marca 2020 v določenem roku. Proizvajalci izvozniki niso navedli, na kakšni podlagi je bilo pripravljeno poročilo, ki so ga predložili, tj. ali je temeljilo na splošno sprejetih računovodskih načelih in računovodskih izkazih ali na primer na specifičnem obrazcu za poročanje in drugačnih računovodskih dogovorih, značilnih za EMIS. Komisija zato meni, da finančni podatki, pridobljeni iz uveljavljene podatkovne zbirke Orbis, ki se široko uporablja, ostajajo primeren in zanesljiv vir za namene te preiskave. Poleg tega so skupni PSU-stroški in dobiček, pridobljeni iz podatkovne zbirke Orbis (21,6 %), za proizvajalca v reprezentativni državi le nekoliko nižji od tistih, sporočenih v EMIS (22,4 %). Zato bi se z uporabo podatkov iz EMIS dejansko (nekoliko) povečala stopnja dampinga za vse proizvajalce izvoznike.

(238) V zvezi z zahtevkom za nadaljnjo razčlenitev PSA-stroškov proizvajalca v reprezentativni državi je Komisija opozorila na svoj odgovor, da taki podrobni podatki niso bili na voljo takoj. V zvezi z dodatnim podrobnim vprašalnikom o poslovnem izidu, ki naj bi se poslal proizvajalcu v reprezentativni državi in naj bi ga preverila Komisija, osnovna uredba določa, da mora Komisija uporabiti informacije, ki so na voljo takoj, in ne predvideva pošiljanja zahtev proizvajalcem v reprezentativni državi. Tudi če bi bilo mogoče zahtevati in preveriti take informacije teh proizvajalcev, bi bili zbrani poslovni podatki zaupni in zainteresiranim stranem tako ne bi bili na voljo takoj. Zato se za te podatke ni štelo, da so na voljo takoj v smislu člena 2(6a) osnovne uredbe.

(239) Te trditve so bile zato zavrnjene.

3.1.3. *Viri, uporabljeni za določitev neizkrivljenih stroškov*

(240) Komisija je v obvestilu z dne 2. oktobra 2019 navedla proizvodne dejavnike, kot so materiali, energija in delovna sila, ki jih proizvajalci izvozniki uporabljajo pri proizvodnji izdelka v preiskavi, ter zainteresirane strani pozvala, naj predložijo pripombe in javno dostopne informacije o neizkrivljenih vrednostih za vsak proizvodni dejavnik, omenjen v navedenem obvestilu.

(241) Komisija je nato v obvestilu z dne 20. decembra 2019 navedla, da bo za računsko določitev normalne vrednosti v skladu s členom 2(6a)(a) osnovne uredbe uporabila podatkovno zbirko GTA, da bi opredelila neizkrivljene stroške pri večini proizvodnih dejavnikov, zlasti surovinah. Poleg tega je Komisija navedla, da bo za določitev neizkrivljenih stroškov dela ([70]) in energije ([71]) uporabila podatke turškega statističnega urada. Sporočila je tudi, da bo za stroške vode za industrijsko uporabo uporabila cene, ki jih objavlja urad predsedstva Republike Turčije za naložbe ([72]) na podlagi virov iz uprav Carigrada, Eskisehirja in Antalye za vodo in kanalizacijo.

(242) Komisija je v obvestilu z dne 20. decembra 2019 zainteresirane strani tudi obvestila, da so bile zaradi velikega števila proizvodnih dejavnikov pri vzorčenih proizvajalcih izvoznikih, ki so predložili popolne informacije, in zanemarljivega vpliva nekaterih surovin pri skupnih stroških proizvodnje te zanemarljive postavke združene pod postavko „potrošno blago“. Poleg tega je sporočila, da bo izračunala delež potrošnega blaga pri skupnih stroških surovin in ga uporabila za ponovni izračun stroškov surovin ob uporabi določenih neizkrivljenih referenčnih vrednosti v primerni reprezentativni državi.

(243) Komisiji so po objavi obvestila z dne 20. decembra 2019 pripombe o proizvodnih dejavnikih predložili en vzorčen proizvajalec izvoznik, pritožnik in trije trgovci z izdelkom v preiskavi.

(244) Vzorčeni proizvajalec izvoznik je trdil, da glede na podatkovno zbirko GTA ni bilo uvoza premoga ([73]) in zemeljskega plina v Turčijo. Zainteresirana stran je izrazila pomisleke glede možnosti uporabe turških cen v teh okoliščinah, saj neobstoj uvoza teh dveh vložkov „lahko kaže“ na to, da na turškem trgu obstajajo nekatere ovire, ki preprečujejo uvoz, „zaradi česar bi bile lahko cene na turškem domačem trgu napihnjene/izkrivljene“.

(245) Dejansko ni bil sporočen uvoz premoga pod oznako HS 2701 19 in zemeljskega plina v Turčijo. Vendar trditve proizvajalca izvoznika glede trgovinskih ovir in izkrivljanja cen niso bile podprte z dokazi. Komisija je tudi proučila obstoj izvoznih omejitev, in glede na informacije, ki so ji na voljo, na turškem trgu ni takih ovir ali izkrivljanj cen. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(246) Vendar je Komisija po tem, ko je prejela pripombe k obvestilu z dne 20. decembra 2019, nadalje proučila vrste premoga, ki jih uporabljajo proizvajalci izvozniki na Kitajskem, in zahtevala tudi poročila o inšpekcijskih pregledih za te vrste premoga. Pregled teh poročil je pokazal, da bi se lahko premog, za katerega so nekateri proizvajalci izvozniki prvotno predlagali uvrstitev pod oznako HS 2701 19, uvrstil pod oznako HS 2701 12. V podatkovni zbirki GTA so za to oznako HS navedeni pomembni podatki za Turčijo, in sicer 37 113 666 ton v obdobju preiskave, ki pa niso bile uvožene iz LRK. Zato je Komisija v obvestilu z dne 30. marca 2020 zainteresirane strani obvestila, da namerava kot referenčno vrednost za vse vrste premoga uporabiti podatke za oznako HS 2701 12, kot so objavljeni v podatkovni zbirki GTA. Po objavi obvestila z dne 30. marca 2020 ni nobena zainteresirana stran poslala dodatnih pripomb glede uporabe podatkov za oznako HS 2701 12, kot so objavljeni v podatkovni zbirki GTA, kot referenčne vrednosti za vse vrste premoga.

([70]) http://www.turkstat.gov.tr => Press releases (sporočila za javnost) => izberi Labour Cost Statistics (statistika stroškov dela).
([71]) http://www.turkstat.gov.tr => Press releases (sporočila za javnost) => izberi Electricity and Natural Gas prices (cene električne energije in zemeljskega plina).
([72]) https://www.invest.gov.tr/en/investmentguide/pages/cost-of-doing-business.aspx.
([73]) Zadevni premog je po navedbah proizvajalca izvoznika v LRK uvrščen pod oznako HS 270 119.

(247) Komisija je v obvestilu z dne 30. marca 2020 vztrajala, da je brez dokazov o domnevnih trgovinskih ovirah ali izkrivljanjih cen v zvezi z zemeljskim plinom v Turčiji cena plina za industrijske uporabnike v Turčiji, kot jo je objavil turški statistični urad, primerna referenčna vrednost za to preiskavo. Po objavi obvestila z dne 30. marca 2020 ni nobena zainteresirana stran predložila dodatnih pripomb glede te točke in predlaganega pristopa.

(248) Komisija je v obvestilu z dne 20. decembra 2019 navedla, da namerava kot referenčno vrednost za stroške dela v proizvodnem sektorju za leto 2016 za gospodarsko dejavnost C.23 (proizvodnja nekovinskih mineralnih izdelkov) v skladu s klasifikacijo NACE Rev.2 uporabiti statistične podatke, ki jih je objavil turški statistični urad. Pritožnik je v pripombah k temu obvestilu menil, da bi bila kategorija gospodarske dejavnosti C.20 (proizvodnja kemikalij in kemičnih izdelkov) primernejša za prikaz stroškov dela v zvezi s PVA (kemičnega izdelka) kot predelava nekovinskih mineralnih izdelkov.

(249) Komisija je proučila to trditev in preverila, katera gospodarska kategorija je primernejša za širše gospodarske dejavnosti glede na visoko stopnjo vertikalne integracije kitajskih proizvajalcev in raznolikost povezanega dela. Ugotovljeno je bilo, da bi bila kategorija gospodarske dejavnosti C.20 (proizvodnja kemikalij in kemičnih izdelkov) primernejša. Zato je Komisija kot referenčno vrednost za stroške dela uporabila kategorijo gospodarske dejavnosti C.20.

(250) Po objavi obvestila z dne 20. decembra 2019 so zadevni trije trgovci z izdelkom v preiskavi navedli, da ne razumejo, zakaj je Komisija razkrila „tako dolg seznam“ surovin med proizvodnimi dejavniki, in trdili, da se nekateri od navedenih proizvodnih dejavnikov pri proizvodnji PVA ne uporabljajo.

(251) Zdi se, da ta trditev izhaja iz nesporazuma glede porekla podatkov o proizvodnih dejavnikih, razkritih v obvestilih z dne 2. oktobra in 20. decembra 2019. Kot je pojasnjeno v obvestilu z dne 2. oktobra 2019, so bile glavni vir za proizvodne dejavnike informacije, ki so jih predložile zainteresirane strani, zlasti sodelujoči proizvajalci izvozniki. Spomniti je treba tudi, da so vzorčeni sodelujoči proizvajalci izvozniki različno integrirani in uporabljajo različne proizvodne postopke, kar pojasnjuje razmeroma dolg seznam vložkov, za katere je treba opredeliti ustrezne neizkrivljene stroške v reprezentativni državi. Ta trditev se zato ne ujema s podatki, ki so jih predložili kitajski proizvajalci izvozniki in jih je preverila Komisija, ter je zato zavrnjena.

(252) Iste zainteresirane strani so od Komisije zahtevale tudi, naj vsem zainteresiranim stranem razkrije konkretni proizvodni postopek, ki ga namerava uporabiti za oceno normalne vrednosti za PVA. Najprej je treba spomniti, da izračun konstruirane normalne vrednosti ne temelji na nobenem konkretnem proizvodnem postopku kot takem, ampak na vrednosti proizvodnih dejavnikov in njihovi dejanski porabi s strani vsakega proizvajalca izvoznika na podlagi njegovega lastnega proizvodnega postopka. Nadalje je treba spomniti, da so kitajski proizvajalci izvozniki v odgovorih na protidampinški vprašalnik med drugim pojasnili svoj proizvodni postopek in opredelili proizvodne dejavnike. Nezaupne različice teh odgovorov so vsem zainteresiranim stranem na voljo za pregled od septembra 2019. Ta zahtevek je bil zato brezpredmeten.

(253) Iste zainteresirane strani (trije trgovci z izdelkom v preiskavi) so po objavi obvestila z dne 20. decembra 2019 navedle trditve glede proizvodnih dejavnikov, izračuna normalne vrednosti in primerjave. Te trditve so obravnavane v uvodnih izjavah 264, 342, 346 in 359. Te zainteresirane strani so po objavi obvestila z dne 30. marca 2020 večkrat ponovile svoje trditve, vendar niso predložile dodatnih informacij ali dokazov v podporo svojim trditvam.

3.1.4. *Neizkrivljeni stroški in referenčne vrednosti*

3.1.4.1. Proizvodni dejavniki

(254) Kot je navedeno v uvodni izjavi 46, si je Komisija v obvestilu z dne 2. oktobra 2019 prizadevala določiti prvotni seznam proizvodnih dejavnikov in virov za PVA, ki bi se uporabil za vse proizvodne dejavnike, kot so materiali, energija in delo, ki jih proizvajalci izvozniki uporabljajo v proizvodnji PVA.

(255) Kot je navedeno v uvodni izjavi 48, je Komisija v obvestilu z dne 20. decembra 2019 poleg tega oblikovala revidirani seznam proizvodnih dejavnikov in opredelila turške oznake blaga za ustrezne proizvodne dejavnike v Turčiji, tj. reprezentativni državi.

(256) Komisija po objavi obvestila z dne 2. oktobra 2019 ni prejela pripomb v zvezi s seznamom proizvodnih dejavnikov. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 243, so po objavi obvestila z dne 20. decembra 2019 pripombe predložili en vzorčen proizvajalec izvoznik, pritožnik in trije trgovci z izdelkom v preiskavi. Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 246–249, je Komisija v obvestilu z dne 30. marca 2020 obravnavala navedene pripombe ter preverila oznake za premog in delo.

(257) Komisija po objavi obvestila z dne 30. marca 2020 ni prejela dodatnih pripomb v zvezi s seznamom proizvodnih dejavnikov.

(258) Ob upoštevanju vseh informacij, ki so jih predložile zainteresirane strani in so bile zbrane med preveritvenimi obiski, so bili opredeljeni naslednji proizvodni dejavniki in oznake HS, če je to ustrezno:

Proizvodni dejavnik	Oznaka v turški tarifni uvrstitvi	Neizkrivljena vrednost
Surovine		
Polivinil alkohol	3905 30 00 0000	16,44 CNY/kg
Ocetna kislina	2915 21 00 001	4,85 CNY/kg ali 4 853,54 CNY/tono
Azodi(izobutironitril) (AZO) / azobis(izobutironitril) (AZN)	2927 00 00 00	27,71 CNY/kg
Kalcijev karbid	2849 10 00 0000	5,30 CNY/kg
Oglje (aktivno)	3802 10 00 0000	14,73 CNY/kg
Oglje (katalitično aktivno s cinkovim acetatom)	2915 29 00 9019	20,44 CNY/kg
Kavstična soda / natrijev hidroksid (tekočina)	2815 12 00 0000	2,46 CNY/kg
Premog	2701 12	0,75 CNY/kg ali 749,38 CNY/tono
Polkoks	2704 00	2,05 CNY/kg
Pasta za elektrode	3801 30 00 0000	4,81 CNY/kg
Apnenec	2521 00 00 0000	4,08 CNY/kg
Metilni alkohol (metanol)	2905 11 00 101	2,59 CNY/kg
Sestavljene (kompozitne) vrečke iz plastike in papirja	3923 29 90 0019	41,65 CNY/kg
Velike tkane vreče iz polipropilena	6305 33 90 0000	32,22 CNY/kg
Žveplova kislina (čista)	2807 00 00 0011	1,23 CNY/kg ali 1 230,74 CNY/tono
Vinilacetat	2915 32 00 0000	7,36 CNY/kg
Cinkov acetat	2915 29 00 9019	20,44 CNY/kg
Delo		
Stroški dela v proizvodnem sektorju	NACE 20	47,16 CNY/uro

Proizvodni dejavnik	Oznaka v turški tarifni uvrstitvi	Neizkrivljena vrednost
Energija		
Električna energija	Turški statistični urad	CNY/kWh (v skupini porabe 1 000 MWh) 0,45 (20 ~ 70 MWh) 0,44 (70 ~ 150 MWh) 0,44 (> 150 MWh)
Zemeljski plin	Turški statistični urad	1,63 CNY/m^3 ali 1 632,39 CNY/m^3 × 1 000

(1) **Surovine in stranski proizvodi/odpadki**

(259) Komisija je med preveritvenimi obiski preverila uporabljene surovine in stranske proizvode/odpadke, ki nastanejo pri proizvodnji zadevnega izdelka.

(260) Ker ni bilo nobenih informacij o trgu reprezentativne države, je Komisija za vse surovine, razen za kisik in acetaldehid, uporabila uvozne cene. Uvozna cena v reprezentativni državi je bila določena kot tehtana povprečna cena uvoza na enoto iz vseh tretjih držav, razen LRK in držav, ki niso članice STO, naštetih v Prilogi 1 k Uredbi (EU) 2015/755 Evropskega parlamenta in Sveta ([74]). Komisija se je odločila, da izključi uvoz iz LRK v reprezentativno državo, saj je v uvodnih izjavah 171 in 172 ugotovila, da ni primerno uporabiti domačih cen in stroškov v LRK zaradi obstoja znatnih izkrivljanj v skladu s členom 2(6a)(b) osnovne uredbe. Glede na to, da ni dokazov, da ista izkrivljanja ne vplivajo enako na izdelke, namenjene izvozu, je Komisija menila, da ista izkrivljanja vplivajo na izvozne cene. Po izključitvi LRK je uvoz iz drugih tretjih držav ostal reprezentativen in je za proizvodne dejavnike, navedene v zgornji preglednici, zajemal od 34 % ([75]) do 100 % celotnega uvoza v Turčijo.

(261) Kot je navedeno v zgornji uvodni izjavi, javne referenčne cene za kisik (99,6-odstotni kisik, transport po cevovodu pod tlakom 2,5 bara) in acetaldehid (industrijski acetaldehid) niso bile na voljo. Po podatkih iz podatkovne zbirke GTA se je v Turčijo uvažal kisik pod oznako HS 2804 40, vendar gre za uvoz kisika v jeklenkah. Na ceno tega uvoza verjetno vplivajo stroški prevoza in skladiščenja, ki pa niso pomembni, če je kisik proizveden blizu proizvodnega obrata in tja transportiran po cevovodu. V navedenem primeru na višino stroškov vplivajo zlasti stroški strojev in obrata. Zato se ni zdelo primerno uporabiti referenčno vrednost iz podatkovne zbirke GTA. Ker je za trg kisika, dobavljenega po cevovodu, značilna bližina proizvajalca/prodajalca in stranke, se z njim na promptnem trgu ne trguje. Zato na nacionalnih ali mednarodnih trgovalnih platformah niso objavljene okvirne cene, zaradi česar ni javno dostopnih referenčnih cen. Iz teh razlogov se je zdelo primerno stroške kisika vključiti v kategorijo stroškov potrošnega blaga. V nasprotju s kisikom v podatkovni zbirki GTA ni bil evidentiran uvoz acetaldehida (oznaka HS 2912 12) v Turčijo, in ker ni bilo drugih javno dostopnih referenčnih cen ali okvirnih cen acetaldehida v Turčiji, se je štelo primerno v stroške potrošnega blaga vključiti tudi stroške acetaldehida.

(262) Številni proizvodni dejavniki so bili zlasti katalitični materiali, za katere so dejanski stroški sodelujočih proizvajalcev izvoznikov predstavljali zanemarljiv delež skupnih stroškov surovin v obdobju preiskave. Ker vrednost, ki je bila zanje uporabljena, ni bistveno vplivala na izračun stopnje dampinga ne glede na uporabljeni vir, se je Komisija odločila, da navedene stroške vključi med potrošno blago, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 301 in 302.

([74]) Uredba (EU) 2015/755 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o skupnih pravilih za uvoz iz nekaterih tretjih držav (UL L 123, 19.5.2015, str. 33). Člen 2(7) osnovne uredbe določa, da se domače cene v navedenih državah ne morejo uporabljati za določitev normalne vrednosti, v vsakem primeru pa so bili taki podatki o uvozu zanemarljivi.

([75]) Uvoz iz drugih tretjih držav v višini 34 % je bil povezan z azodi(izobutironitrilom) (AZO) / azobis(izobutironitrilom) (AZN), pri čemer sta imela ta proizvodna dejavnika le majhen vpliv na stroške proizvodnje.

(263) Komisija je za določitev neizkrivljene cene surovin, dostavljenih do vrat tovarne proizvajalca izvoznika, kot je določeno v prvi alinei člena 2(6a)(a) osnovne uredbe, uporabila uvozno dajatev reprezentativne države in uvozni ceni prištela stroške notranjega prevoza. Stroški notranjega prevoza za vse surovine in stroški zavarovanja so bili ocenjeni na podlagi preverjenih podatkov, ki so jih predložili sodelujoči proizvajalci izvozniki, in niso vključeni v referenčne vrednosti iz zgornje preglednice.

(264) Trije trgovci z izdelkom v preiskavi so po objavi obvestila z dne 20. decembra 2019 trdili, da stroški, ki so jih imeli kitajski proizvajalci izvozniki z monomerom vinilacetatom, niso izkrivljeni in so v skladu s stroški na mednarodnem odprtem trgu. Zainteresirane strani so predložile elemente iz spisa, da bi dokazale, da je bila cena monomera vinilacetata v obdobju preiskave na Kitajskem višja od njegove cene v Evropi in Rusiji. Od Komisije so zahtevale, naj to trditev upošteva pri določanju normalne vrednosti. Te iste zainteresirane strani so po objavi obvestila z dne 30. marca 2020 to trditev večkrat ponovile, ne da bi predložile dodatne dokaze. Prvič, spomniti je treba, da se lahko v skladu s tretjo alineo člena 2(6a)(a) osnovne uredbe domači stroški uporabijo le, če se zanesljivo ugotovi, da niso izkrivljeni. Trditev teh zainteresiranih strani temelji na splošnih skupnih podatkih o cenah monomera vinilacetata v LRK glede na cene v Uniji ali Rusiji. Vendar v preiskavi ni bilo ugotovljeno, da cene monomera vinilacetata v LRK niso bile izkrivljene. Drugič, monomer vinilacetat zaradi svojega proizvodnega postopka sploh ni pomemben proizvodni dejavnik za nobenega od sodelujočih proizvajalcev izvoznikov. Te trditve se zato zavrnejo.

(265) Trije uvozniki so v svojih pripombah h končnemu razkritju ponovili svojo trditev, ki je bila povzeta in obravnavana v uvodni izjavi 264, in sicer, da cene monomera vinilacetata v LRK niso izkrivljene. Ob tem, ko so ponovili to trditev, so trdili tudi, da je Komisija prezrla dokaze, ki so jih predložili v podporo trditvi, da cene monomera vinilacetata niso izkrivljene, ker jih niso predložili proizvajalci izvozniki. Opozorili so na domnevno protislovje, ko Komisija monomera vinilacetata po eni strani ni štela za glavni proizvodni dejavnik, v analizi škode v uvodni izjavi 462 pa ga navaja kot glavno surovino.

(266) Komisija se s temi trditvami ni strinjala. Najprej je ponovila svoj sklep iz uvodne izjave 264, da zgolj dejstvo, da so kitajske cene monomera vinilacetata podobne in včasih višje od mednarodnih cen monomera vinilacetata, ni dokaz o neobstoju izkrivljanj. Kot je razvidno iz uvodne izjave 264, Komisija v nasprotju s trditvami zadevnih treh uvoznikov ni prezrla te trditve in dokazov, ki jo podpirajo. Komisija je le menila, da zgolj raven cen ni dokaz o neobstoju izkrivljanj. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(267) Kar zadeva navedbo, da je monomer vinilacetat glavni proizvodni dejavnik, Komisija meni, da je pomembna surovina pri proizvodnji PVA na splošno, vendar nepomemben proizvodni dejavnik z vidika sodelujočih proizvajalcev izvoznikov. Zadevni trije uvozniki so v svojih pripombah h končnemu razkritju sami opozorili, da so proizvajalci izvozniki vertikalno integrirani in zato proizvajajo svoj monomer vinilacetat. Ne kupujejo ga v večjih količinah, zato se za te proizvajalce izvoznike ne šteje za glavni proizvodni dejavnik. Komisija v uvodni izjavi 462 navaja industrijo Unije, ki monomera vinilacetata ne proizvaja interno, ampak ga kupuje. Posledično v tem drugem primeru nihanja cen monomera vinilacetata na trgu vplivajo na ceno proizvodnje PVA. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(268) V svojih pripombah h končnemu razkritju so trije vzorčeni proizvajalci izvozniki, en proizvajalec Unije/uporabnik in trije uvozniki trdili, da Komisija pri določitvi referenčnih vrednosti za proizvodne dejavnike ne bi smela prišteti uvoznih dajatev in stroškov notranjega prevoza. Trije uvozniki so se zlasti sklicevali na monomer vinilacetat in premog. Poleg tega so vzorčeni proizvajalci izvozniki in proizvajalec Unije/uporabnik trdili, da bi bilo treba uvozno ceno iz statističnih podatkov o uvozu z ravni CIF znižati na raven franko tovarna, zato bi bilo treba odšteti stroške v državi porekla (vključno z dodatnimi stroški pakiranja za nekatere proizvodne dejavnike), prevoznino in zavarovanje. Ta trditev temelji na dejstvu, da so vsi trije vzorčeni proizvajalci izvozniki svoje surovine kupovali lokalno.

(269) Komisija se s to trditvijo ni strinjala. Komisija je opozorila, da bi morala v skladu s členom 2(6a)(a) osnovne uredbe normalna vrednost odražati neizkrivljeno ceno surovin v reprezentativni državi, v tem primeru Turčiji. Zato bi morala odražati ceno, ki bi jo proizvajalec PVA plačal v Turčiji za surovine, dostavljene do vrat tovarne. Kot je navedeno v uvodni izjavi 263, metodologija, ki jo je uporabila Komisija, odraža ta pristop. Če bi bile izvedene prilagoditve, ki so jih predlagale zainteresirane strani, dobljena cena ne bi odražala neizkrivljene cene na turškem trgu, ampak povprečno ceno franko tovarna (pri prodaji za izvoz) v državah, ki prodajajo v Turčijo. To bi bilo v nasprotju s členom 2(6a)(a) osnovne uredbe, zato so bile te trditve zavrnjene.

(270) Dva vzorčena proizvajalca izvoznika sta v svojih pripombah h končnemu razkritju po tem, ko sta izrazila pomisleke glede člena 2(6a) osnovne uredbe s pravili STO, predlagala, da bi morala Komisija poenostaviti svoj pristop tako, da bi enostavno uporabila referenčno vrednost za PVA, tj. zadevni izdelek, in jo primerjala z izvozno ceno vsakega posameznega proizvajalca izvoznika.

(271) Komisija se s tem pristopom ni strinjala. Najprej je opozorila, da je združljivost metode iz člena 2(6a) osnovne uredbe s pravili STO obravnavana v uvodni izjavi 98. Nato je opozorila, da bi bila metodologija, ki so jo predlagali vzorčeni proizvajalci izvozniki, v nasprotju s členom 2(6a) osnovne uredbe, ki določa, da se normalna vrednost računsko določi izključno na podlagi stroškov proizvodnje in prodaje, ki odražajo neizkrivljene referenčne vrednosti za vsakega izvoznika in proizvajalca posebej. V bistvu ta določba od Komisije zahteva, naj upošteva posebno metodo proizvodnje in porabo vložkov vsakega proizvajalca izvoznika posebej, namesto da uporabi veleprodajno referenčno vrednost za vse proizvajalce izvoznike ne glede na njihov poseben proizvodni postopek. Te trditve so bile zato zavrnjene.

(272) Isti vzorčeni proizvajalci izvozniki so v svojih pripombah h končnemu razkritju trdili, da je referenčna vrednost za premog nerazumno višja od ravni cen na trgu v primerjavi s cenami, ki jih navaja ameriški vladni urad za zbiranje podatkov o energiji. Glede na to, da je Kitajska bogata s premogom, so vzorčeni proizvajalci izvozniki trdili, da bi morala Komisija razmisliti o uporabi ameriških cen.

(273) Komisija se s to trditvijo ni strinjala. Najprej je poudarila, kot je navedeno v uvodni izjavi 246, da se je o referenčni vrednosti za premog obsežno razpravljalo v obvestilu z dne 30. marca 2020. Kot je v navedeni uvodni izjavi tudi omenjeno, v zvezi s to točko v določenem roku niso bile prejete nobene pripombe. Edini argument vzorčenega proizvajalca izvoznika je bil, da so dejansko uporabljene cene precej višje od cen, navedenih za ZDA. Komisija je opozorila, da ni nenavadno, da so cene energije in energentov v ZDA razmeroma nizke. Ker ni bila predložena nobena druga trditev glede zanesljivosti uporabljene referenčne vrednosti, je bila ta trditev zavrnjena.

(2) **Interno proizvedeni vložki, uporabljeni pri proizvodnji izdelka v preiskavi**

(274) Proizvajalci izvozniki so interno proizvajali nekatere proizvodne dejavnike, kot so samoproizvedena para, električna energija, hladilna zmogljivost, prečiščena voda in podobno. Nekateri proizvajalci izvozniki ne glede na zahtevo iz protidampinškega vprašalnika stopnje porabe vložkov za te samoproizvedene proizvodne dejavnike niso dodelili izdelku v preiskavi. Namesto tega so mu dodelili le vrednosti in stopnje porabe samoproizvedenih proizvodnih dejavnikov. Komisija si je prizadevala določiti neizkrivljeno ceno samoproizvedenih proizvodnih dejavnikov. Z uporabo neizkrivljenih cen surovin in dela, ki so bile določene, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 259 do 263 in 276, je preračunala neizkrivljene cene samoproizvedenih proizvodnih dejavnikov. Te neizkrivljene cene je nato uporabila pri izračunu normalne vrednosti, kot je pojasnjeno v oddelku 3.1.4.4.

(275) Navedene surovine in samoproizvedeni proizvodni dejavniki, ki so imeli zgolj zanemarljiv vpliv pri skupnih stroških proizvodnje proizvajalca izvoznika in na raven kontrolne številke izdelka, so bili združeni pod postavko „potrošno blago“. Komisija je izračunala delež potrošnega blaga pri skupnih stroških surovin in ga uporabila za ponovni izračun stroškov surovin ob uporabi določenih neizkrivljenih cen.

(3) **Delo**

(276) Turški statistični urad objavlja podrobne informacije o plačah v različnih gospodarskih sektorjih v Turčiji. Komisija je uporabila plače, sporočene za turški proizvodni sektor za leto 2016, za gospodarsko dejavnost C.20 (proizvodnja kemikalij in kemičnih izdelkov) ([76]) v skladu s klasifikacijo NACE Rev. 2 ([77]). Povprečna mesečna vrednost za leto 2016 je bila ustrezno prilagojena glede na inflacijo z uporabo indeksa domačih cen proizvajalcev ([78]), ki ga je objavil turški statistični urad.

([76]) http://www.turkstat.gov.tr/PreIstatistikTablo.do?istab_id=2090, nazadnje obiskano 30. aprila 2020.
([77]) To je statistična klasifikacija gospodarskih dejavnosti, ki jo uporablja Eurostat, https://ec.europa.eu/eurostat/web/nace-rev2 (zadnji ogled 30. aprila 2020).
([78]) http://www.turkstat.gov.tr/PreIstatistikTablo.do?istab_id=2104 (nazadnje obiskano 30. aprila 2020).

(277) Trije vzorčeni proizvajalci izvozniki so v svojih pripombah h končnemu razkritju trdili, da bi morala Komisija namesto plač za gospodarsko dejavnost C.20 iz klasifikacije NACE Rev. 2 uporabiti plače za gospodarsko dejavnost C.22 (proizvodnja izdelkov iz gume in plastičnih mas). Proizvajalci izvozniki so trdili, da je to zato, ker je PVA vrsta polimera ali plastike, vinilni polimer, ki ga povezujejo samo vezi ogljik-ogljik. Vezi so enake kot pri običajnih plastikah, kot so polietilen, polipropilen in polistiren ter vodotopni polimeri, kot sta poliakrilamid in poliakrilna kislina.

(278) Komisija se s to trditvijo ni strinjala. Opozorila je, da v skladu s smernicami Eurostata o klasifikaciji NACE Rev. 2 ([79]) gospodarska dejavnost C.20, ki jo je uporabila Komisija, med drugim zajema tudi proizvodnjo smol, plastičnih mas in nevulkaniziranih termoplastičnih elastomerov, mešanje smol po naročilu kupca in izdelavo sintetičnih smol po naročilu kupca (C.20.16). Ta razred vključuje proizvodnjo plastičnih mas v primarni obliki: polimerov, tudi polimerov etilena, propilena, stirena, vinilklorida, vinilacetata in akrila; poliamidov; fenolnih in epoksi smol ter poliuretanov; alkidnih in poliestrskih smol ter polietrov; silikonov; ionskih izmenjalcev na osnovi polimerov. V istih smernicah je gospodarska dejavnost C.22 (proizvodnja izdelkov iz gume in plastičnih mas), ki jo predlagajo vzorčeni proizvajalci izvozniki, opisana kot „predelava novih ali izrabljenih (tj. recikliranih) plastičnih smol v polizdelke ali končne izdelke z uporabo postopkov, kot so stiskanje ekstrudiranje; vbrizgavanje; pihanje in litje“. Gospodarska dejavnost C.22 je razdeljena na: proizvodnjo plošč, folij, cevi in profilov iz plastičnih mas; proizvodnjo embalaže iz plastičnih mas; proizvodnjo izdelkov iz plastičnih mas za gradbeništvo in proizvodnjo drugih izdelkov iz plastičnih mas (npr. plastičnega namiznega pribora ali ustreznih šolskih potrebščin). Zato je jasno, da so plače za gospodarsko dejavnost C.20 kot referenčna vrednost za delovno silo pri proizvodnji PVA primernejše od plač za gospodarsko dejavnost C.22. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(4) **Električna energija in zemeljski plin**

(279) Za določitev referenčne vrednosti električne energije in zemeljskega plina je Komisija uporabila statistične podatke o cenah električne energije in plina, ki jih je turški statistični urad ([80]) objavil v rednih sporočilih za javnost. Komisija je iz teh statističnih podatkov uporabila podatke o cenah električne energije in plina za industrijo v ustrezni skupini porabe v kuruših/kWh, ki zajemajo obdobje preiskave.

(280) En vzorčen proizvajalec izvoznik in en proizvajalec Unije/uporabnik sta v svojih pripombah h končnemu razkritju trdila, da turške cene zemeljskega plina niso primerne kot referenčna vrednost in da bi bilo treba namesto tega uporabiti cene v obalnem pasu Mehiškega zaliva v ZDA. Proizvajalec izvoznik je trdil, da so turške cene zemeljskega plina dvakrat višje od cen zemeljskega plina v Uniji in več kot dvakrat višje od cen v obalnem pasu Mehiškega zaliva v ZDA. Proizvajalec izvoznik je trdil, da so se cene plina v Turčiji zvišale v OP in so bile za 75 % višje kot konec leta 2017, čeprav so svetovne cene plina v istem obdobju v bistvu ostale stabilne. Po njegovem mnenju so k temu zvišanju prispevale različne okoliščine, in sicer: (i) odvisnost od uvoza; (ii) geopolitične napetosti z Rusijo, ki vplivajo na dobavo plina Turčiji; (iii) sankcije za države proizvajalke nafte, kot sta Iran in Venezuela; (iv) politične napetosti z ZDA in (v) razvrednotenje turške lire. Ob upoštevanju teh domnevno umetno visokih cen zemeljskega plina je proizvajalec izvoznik trdil, da je treba kot referenčno vrednost uporabiti cene v obalnem pasu Mehiškega zaliva v ZDA ali povprečne cene zemeljskega plina v Turčiji v obdobju 2015–2017.

(281) Proizvajalec Unije/uporabnik je trdil tudi, da ima Turčija primerljivo majhen trg z zemeljskim plinom, ki ni liberaliziran. Poleg tega se turške cene plina nanašajo na porabo plina za ogrevanje in proizvodnjo električne energije, ne pa na obsežno uporabo za proizvodnjo kemikalij. Uporabnik je trdil, da bi bilo treba kot referenčno vrednost uporabiti cene v obalnem pasu Mehiškega zaliva v ZDA.

(282) Komisija se s temi trditvami ni strinjala. Najprej je opozorila, da je izjava, da so bile cene zemeljskega plina v Turčiji v OP dvakrat višje od cen v Uniji, vsebinsko napačna. Glede na podatke o ceni plina za negospodinjske potrošnike, ki se predložijo dvakrat letno (od leta 2007) ([81]), ki jih je objavil Eurostat, je bila povprečna cena zemeljskega plina za negospodinjske odjemalce v Uniji v OP v višini 0,028 EUR/kWh (ali 0,3 EUR/m^3) za 43 % višja od povprečne cene v Turčiji (0,020 EUR/kWh ali 0,21 EUR/m^3). Turške cene plina za negospodinjske odjemalce so bile zato v OP precej nižje od cen v Uniji.

([79]) NACE Rev. 2 – statistična klasifikacija gospodarskih dejavnosti; https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-manuals-and-guidelines/-/KS-RA-07-015 (nazadnje obiskano 22. julija 2020).
([80]) http://www.turkstat.gov.tr/PreTablo.do?(262)alt_id=1029 (nazadnje obiskano 22. junija 2020).
([81]) https://ec.europa.eu/eurostat/data/database (nazadnje obiskano 21. julija 2020).

(283) Komisija je nato opozorila, da na sliko gibanja cen zemeljskega plina v Turčiji, kot jo je prikazal vzorčeni proizvajalec izvoznik, močno vpliva dejstvo, da se ni upoštevalo znatno razvrednotenje turške lire v navedenem obdobju. Proizvajalec izvoznik je opozoril, da je razvrednotenje dejavnik, ki je vplival na to, vendar ga ni izravnal z uporabo obračunskega tečaja z USD ali EUR, da bi primerjal gibanje cen z gibanjem cen v obalnem pasu Mehiškega zaliva v ZDA ali cenami Unije na podlagi valute, ki je bila v zadevnem obdobju razmeroma stabilna. Uporabiti bi bilo mogoče tudi CYN, zlasti ker je to valuta, v katero so za računsko določitev normalne vrednosti pretvorjene vrednosti proizvodnih dejavnikov.

(284) Glede na podatke, ki jih je predložil Eurostat ([82]), so bile cene zemeljskega plina v Turčiji v OP, pretvorjene v EUR, za 12 % (ne 75 %) višje kot leta 2017 ([83]). Po podatkih Eurostata so se v istem obdobju cene za negospodinjske odjemalce v Uniji zvišale za približno 11 % ([84]). Poleg tega so bile v obdobju od leta 2017 do prve polovice leta 2019 (tj. obdobju, ki vključuje celotno OP) najnižje cene v Turčiji v obdobju 2015–2019, ko so bile izražene v stabilni valuti. Če bi Komisija dejansko upoštevala zahtevek proizvajalca izvoznika in kot referenčno vrednost uporabila povprečne cene zemeljskega plina v Turčiji v obdobju 2015–2017, bi bilo to v škodo vzorčenemu proizvajalcu izvozniku. Taka povprečna cena bi znašala približno 1,70 CNY/m^3 in bi bila torej za približno 4 % višja od cene, ki jo je Komisija dejansko uporabila pri svojem izračunu.

(285) Glede na navedeno na cene zemeljskega plina, izražene v turški liri, vpliva znatno razvrednotenje navedene valute, vendar se ta vpliv odpravi z metodologijo ponovnega izračuna teh cen v RMB pred njihovo uporabo pri računski določitvi normalne vrednosti. Če se te cene pretvorijo v USD, EUR ali CNY, ni glede njih in njihovega gibanja v obdobju 2015–2019 nič nenavadnega. Zato ni razloga za uporabo referenčne vrednosti zunaj države ali povprečnih cen v obdobju 2015–2017.

(286) Glede trditev, da ima Turčija primerljivo majhen trg z zemeljskim plinom, ki ni liberaliziran, ter da se turške cene plina nanašajo na porabo plina za ogrevanje in proizvodnjo električne energije, ne pa na obsežno uporabo za proizvodnjo kemikalij, Komisija opozarja, da ni bil predložen noben dokaz v podporo tem trditvam. Poleg tega obstoj ločene tarife za plin za negospodinjske odjemalce kaže drugače.

(287) Iz razlogov, navedenih zgoraj, so bile te trditve zavrnjene.

(288) Isti vzorčeni proizvajalec izvoznik je v svojih pripombah h končnemu razkritju izrazil podobne pomisleke glede cen električne energije, kot so izraženi glede zemeljskega plina in povzeti v uvodni izjavi 280. Po navedbah proizvajalca izvoznika so se cene električne energije v Turčiji v obdobju preiskave prav tako močno zvišale (v skladu s zvišanjem cen zemeljskega plina). Proizvajalec izvoznik je predlagal, da se namesto podatkov za OP uporabi povprečje cen električne energije v obdobju 2015–2017.

(289) Komisija se s to trditvijo ni strinjala. Najprej je opozorila, da je proizvajalec izvoznik ni podprl z nobenimi podatki. Lahko je le predvidevala, da trditev temelji na gibanju cen električne energije v turški liri, tako kot v primeru zemeljskega plina, opisanega v uvodni izjavi 285. Tako kot v primeru zemeljskega plina metodologija, ki jo uporablja Komisija pri preračunavanju referenčnih vrednosti v CNY, izravna učinek nihanja turške lire.

(290) Komisija je proučila cene električne energije za negospodinjske odjemalce, evidentirane v statističnih podatkih Eurostata ([85]), v EUR. Cene v Turčiji v OP so bile višje za približno 12,7 %, leta 2017 pa se je povprečna cena v Uniji v istem obdobju prav tako zvišala za 10,7 %. Poleg tega je bila povprečna cena električne energije v Turčiji v OP, izražena v EUR, za približno 1 % nižja od povprečne cene v obdobju 2015–2017, katere uporabo predlaga proizvajalec izvoznik. Iz tega sledi, da je ob odpravi učinka razvrednotenja lire jasno, da v OP v nasprotju s trditvami vzorčenega proizvajalca izvoznika ni bilo dramatičnega zvišanja cen električne energije v Turčiji.

(291) Iz razlogov, navedenih zgoraj, so bile te trditve zavrnjene.

([82]) Glej prejšnjo opombo.
([83]) Zvišanje z 0,017 EUR/kWh (ali 0,18 EUR/m^3) na 0,020 EUR/kWh (ali 0,21 EUR/m^3) (nazadnje obiskano 21. julija 2020).
([84]) Zvišanje z 0,025 EUR/kWh (ali 0,27 EUR/m^3) na 0,028 EUR/kWh (ali 0,30 EUR/m^3) (nazadnje obiskano 21. julija 2020).
([85]) Podatki o cenah električne energije za negospodinjske potrošnike, ki se predložijo dvakrat letno (od leta 2007); https://ec.europa.eu/eurostat/data/database (nazadnje obiskano 22. julija 2020).

(292) Trije uvozniki so v svojih pripombah h končnemu razkritju trdili, da so stroški plina in električne energije v Turčiji napihnjeni zaradi politične odločitve. Da bi podprli to trditev, so se sklicevali na dokaze, ki so jih predložili v svoji predložitvi z dne 16. junija 2020. V navedeni predložitvi so na podlagi elektronskega sporočila glavnega uradnika turške kemijske družbe za skladnost trdili, da turški trg s plinom in energijo ni liberaliziran in da cene določa javni organ. Ta sklep naj bi podprla tudi turška analiza trga s plinom in energijo, vendar se uvozniki niso sklicevali na noben konkretni del analize. Trdili so, da bi morala Komisija na podlagi te trditve ponovno razmisliti o Turčiji kot ustrezni reprezentativni državi ali pa domnevno višje stroške plina in električne energije znižati za najmanj 300 %.

(293) Komisija se s to trditvijo ni strinjala. Tudi če bi elektronsko sporočilo glavnega uradnika turške kemijske družbe za skladnost upoštevala kot veljavni dokaz inflacije cen energije v Turčiji, je Komisija opozorila, da se elektronsko sporočilo začne z navedbo: „Turčija ima v številnih vidikih zelo liberalen trg z energijo“. Že to je v nasprotju z opredelitvijo elektronskega sporočila v predložitvi. Kar zadeva navedbo, da so turške cene plina višje od cen na svetovnih trgih, kot je navedeno v uvodni izjavi 282, so turške cene plina za negospodinjske odjemalce precej nižje od cen v Uniji. Nazadnje, prilagoditev za cene plina in energije za 300 % navzdol očitno temelji na trditvi iz elektronskega sporočila glavnega uradnika turške kemijske družbe za skladnost, da so cene nafte in dizelskega goriva obdavčene po 300-odstotni stopnji. Ne glede na to, ali je ta podatek pravilen, za cene plina in električne energije ni pomemben. Te trditve so bile zato zavrnjene.

(294) En proizvajalec izvoznik in en proizvajalec Unije/uporabnik sta v svojih pripombah h končnemu razkritju opozorila, da referenčne vrednosti za električno energijo in zemeljski plin vsebujejo DDV. Trdila sta, da se v skladu z običajno prakso pri izračunu normalne vrednosti uporabijo domače prodajne cene in stroški brez DDV.

(295) Komisija je upoštevala to pripombo ter referenčno vrednost za električno energijo in zemeljski plin prilagodila tako, da je izvzela DDV (18 %). Normalna vrednost in stopnje dampinga so bile ustrezno preračunane za vse proizvajalce izvoznike. Nove ugotovitve so bile ponovno razkrite v okviru dodatnega končnega razkritja.

(296) Trije proizvajalci izvozniki so v svojih pripombah h končnemu razkritju trdili, da bi morala Komisija pri uporabi referenčne vrednosti za električno energijo namesto povprečja vseh cenovnih razredov uporabiti ustrezen cenovni razred, ki ga zadevni proizvajalec izvoznik uporablja za raven porabe električne energije.

(297) Komisija je upoštevala to pripombo ter referenčno vrednost za električno energijo prilagodila tako, da je uporabila cenovne razrede za velike in srednje velike odjemalce električne energije, kjer je bilo primerno. Ta ocena je namesto na porabi električne energije proizvajalcev izvoznikov temeljila na njihovih nakupih, saj nekateri proizvajajo del električne energije, ki jo porabijo. Normalna vrednost in stopnje dampinga so bile ustrezno preračunane za vse proizvajalce izvoznike. Nove ugotovitve so bile ponovno razkrite v okviru dodatnega končnega razkritja.

(298) Pritožnik je v svojih pripombah k dodatnemu končnemu razkritju trdil, da je obseg znižanja stopnje dampinga po prilagoditvi, obravnavani v uvodnih izjavah 295 in 297, v neskladju s tem, kaj je znanega o deležu zemeljskega plina in električne energije v proizvodnih stroških družbe Sinopec. Trdil je, da bi lahko ena proizvodna družba skupine Sinopec uporabljala znatne količine zemeljskega plina, druga pa ne.

(299) Uporabnik je imel v svojih pripombah k dodatnemu končnemu razkritju pomisleke tudi o izračunih po prilagoditvi, obravnavani v uvodnih izjavah 295 in 297. Navedel je, da je glede na velik delež energije v proizvodnih stroških PVA pričakoval večji učinek prilagoditve. Komisijo je pozval, naj preveri svoje izračune.

(300) Komisija se s temi trditvami ni strinjala. Opozorila je, da te trditve temeljijo zgolj na domnevah, izračun normalne vrednosti za družbo Sinopec, ki jo je po prilagoditvi izvedla Komisija, pa temelji na točnih stopnjah potrošnje, ki jih je predložil proizvajalec izvoznik in jih je preverila Komisija. Kar zadeva Sinopec Ningxia, družbo, ki pri proizvodnji PVA domnevno ne uporablja večjih količin zemeljskega plina, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 329, je Komisija zaradi uporabe razpoložljivih dejstev na podlagi člena 18 osnovne uredbe za vsako kontrolno številko

izdelka, ki jo je sporočila družba Sinopec Ningxia, uporabila najvišjo konstruirano normalno vrednost drugih sodelujočih proizvajalcev izvoznikov. Čeprav na te vrednosti izvzetje DDV iz cen zemeljskega plina in električne energije ni bistveno vplivalo, se skupni učinek posameznih družb na stopnjo dampinga skupine spreminja glede na delež prodaj teh družb v celotnem izvozu skupine v Unijo. Nazadnje je Komisija opozorila, da je prilagoditev, čeprav je bila povezana z zemeljskim plinom in električno energijo, na primer vplivala na režijske stroške, ki so se izračunali kot delež neizkrivljenih stroškov proizvodnje. Če se ti stroški znižajo zaradi izvzetja DDV iz cen zemeljskega plina in električne energije, se znižajo tudi režijski stroški. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(5) **Potrošno blago/zanemarljive količine**

(301) Zaradi velikega števila proizvodnih dejavnikov pri vzorčenih sodelujočih proizvajalcih izvoznikih so bile nekatere surovine, ki so imele zgolj zanemarljiv vpliv pri skupnih stroških proizvodnje proizvajalca izvoznika in na raven vrste izdelka, združene pod postavko „potrošno blago“.

(302) Komisija je izračunala delež potrošnega blaga pri skupnih stroških surovin in ga uporabila za ponovni izračun stroškov surovin ob uporabi določenih neizkrivljenih cen.

(303) En vzorčen proizvajalec izvoznik je v svojih pripombah h končnemu razkritju opozoril, da je bilo veliko proizvodnih dejavnikov, za katere je Komisija ocenila, da so zanemarljivi, obravnavanih kot potrošno blago, zato posamezne referenčne vrednosti za te proizvodne dejavnike niso bile določene. Proizvajalec izvoznik temu pristopu načeloma ni nasprotoval, je pa imel pomisleke glede njegove izvedbe. Prvič, proizvajalec izvoznik je trdil, da so morali proizvajalci sporočiti nesorazmerno podrobne informacije, ki na koncu niso bile uporabljene za izračun normalne vrednosti. Drugič, proizvajalec izvoznik je opozoril, da je Komisija vrednosti potrošnega blaga določila tako, da je delež tega potrošnega blaga v skupnih neposrednih stroških surovin uporabila v neizkrivljenih vrednostih teh stroškov na podlagi referenčnih vrednosti. Proizvajalec izvoznik je trdil, da je Komisija na ta način potrošno blago dejansko obravnavala kot izkrivljeno, čeprav izkrivljanje ni bilo ugotovljeno. Proizvajalec izvoznik je nadalje trdil, da Komisija ne bi smela sklepati, da je bilo potrošno blago izkrivljeno v enakem deležu kot neposredne surovine. Proizvajalec je podobne zadržke izrazil glede tega, kako je Komisija obravnavala režijske stroške. Ob upoštevanju teh vprašanj je proizvajalec izvoznik zahteval, naj Komisija potrošno blago in režijske stroške omeji na vrednosti, ki jih je za potrošno blago in režijske stroške sporočil proizvajalec izvoznik.

(304) Komisija se s to trditvijo ni strinjala. Opozorila je, da je za določitev in preverjanje, ali je vrednost proizvodnega dejavnika zanemarljiva, potrebna podrobna razčlenitev vrst izdelkov glede na vse proizvodne dejavnike. Raven zahtevanih informacij je bila zato primerna za določitev in preverjanje vseh informacij, vključno z deležem potrošnega blaga v neposrednih stroških surovin, uporabljenih pri računski določitvi normalne vrednosti. Kar zadeva trditev, da potrošno blago ni bilo izkrivljeno in da bi bilo treba njegovo vrednost omejiti na ravni, ki jih je sporočil proizvajalec izvoznik, je Komisija opozorila, da so bila v oddelku 3.1.1 ugotovljena znatna izkrivljanja. V navedenem primeru se v skladu s členom 2(6a)(a) osnovne uredbe domači stroški lahko uporabijo, vendar le, če se na podlagi točnih in ustreznih dokazov zanesljivo ugotovi, da niso izkrivljeni. Proizvajalci izvozniki v zvezi s potrošnim blagom in režijskimi stroški niso predložili nobenih takih dokazov, našla pa jih ni niti Komisija. V zvezi z domnevo, da je bilo potrošno blago izkrivljeno v enakem deležu kot neposredne surovine, je Komisija najprej opozorila, da vzorčeni proizvajalec izvoznik ni izpodbijal načela obravnave manjših proizvodnih dejavnikov kot potrošnega blaga. Čeprav je Komisija zanje uporabila povprečni dejavnik izkrivljanja za druge neposredne surovine, proizvajalec izvoznik ni predložil dokazov, da bi bil ta sklep nepravilen. Te trditve so bile zato zavrnjene.

(6) **Režijski stroški proizvodnje, PSA-stroški in dobiček**

(305) Režijski stroški proizvodnje, ki so jih imeli sodelujoči proizvajalci izvozniki, so bili izraženi kot delež stroškov proizvodnje, ki so jih dejansko imeli proizvajalci izvozniki. Ta delež je bil uporabljen v neizkrivljenih stroških proizvodnje.

(306) Komisija je za PSU-stroške in dobiček uporabila finančne podatke kemijskega poslovnega segmenta turške družbe Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. za leto 2018, kot je bilo napovedano v obvestilu z dne 30. marca 2020 in navedeno v uvodni izjavi 218.

(307) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 205, je Komisija ugotovila, da so bili finančni odhodki družbe Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S v letu 2018 izredno visoki in da bi jih bilo treba ustrezno prilagoditi. Zato pri izračunu PSU-stroškov ni upoštevala finančnih odhodkov za leto 2018, ampak jih je nadomestila s povprečnimi finančnimi odhodki družbe v letih 2017, 2016 in 2015. Prilagoditev je pomenila večji delež PSU-stroškov, vendar manjši delež dobička. Tako je bil učinek izrednih finančnih odhodkov v letu 2018 zgolj premik med PSU-stroški in dobičkom, ne da bi to vplivalo na PSU-stroške in dobiček kot celoto. Zato, v celoti gledano, to ni vplivalo na raven PSU-stroškov in dobička skupaj.

(308) Kot je nadalje pojasnjeno v uvodni izjavi 303, je en vzorčen proizvajalec izvoznik v svojih pripombah h končnemu razkritju trdil, da se režijski stroški, skupaj s potrošnim blagom, ne bi smeli obravnavati kot izkrivljeni ter da bi morale biti njihove vrednosti omejene na vrednosti, ki jih je sporočil proizvajalec izvoznik. Ta trditev je bila obravnavana in zavrnjena v uvodni izjavi 304.

(309) En vzorčen proizvajalec izvoznik je v svojih pripombah h končnemu razkritju trdil, da so bili njegovi posredni stroški dela za namene računske določitve normalne vrednosti vključeni v režijske stroške, namesto da bi se upoštevali kot proizvodni dejavnik, zlasti ker je Komisija opredelila natančno referenčno vrednost za stroške dela. Pripomnil je, da bi se z uporabo referenčne vrednosti za stroške dela za posredne stroške dela dobili točnejši neizkrivljeni stroški kot z njihovo vključitvijo v režijske stroške.

(310) Komisija se s to trditvijo ni strinjala. Opozorila je, da je proizvajalec izvoznik posredne stroške dela v režijskih stroških sam vključil v proizvodne stroške in hkrati posredne stroške dela predložil kot posamezni proizvodni dejavnik. Da bi se Komisija izognila dvojnemu štetju, je neposredne stroške dela izvzela kot proizvodni dejavnik in jih ohranila kot del režijskih stroškov. Komisija je ob upoštevanju narave posrednih stroškov dela kot režijskih stroškov, znatnih razlik v plačah in kvalifikacij osebja, vključenega v proizvodnjo izdelka, ter zaradi izogibanja dvojnemu štetju in zagotavljanja doslednosti menila, da ni razloga za spremembo prvotnega pristopa proizvajalca izvoznika in posredne stroške dela ohranila kot režijske stroške. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(311) Dva vzorčena proizvajalca izvoznika sta v svojih pripombah h končnemu razkritju trdila, da bi morala Komisija uporabiti podatke o PSU-stroških in dobičku več kot enega proizvajalca. Proizvajalci izvozniki so te trditve utemeljili na ugotovitvah pritožbenega organa v zadevi EU – Posteljno perilo (DS141).

(312) Komisija se s to trditvijo ni strinjala. Komisija je opozorila, da člen 2(6a) osnovne uredbe ne prepoveduje uporabe podatkov o PSU-stroških enega proizvajalca. Združljivost te določbe s pravili STO je bila obravnavana v uvodni izjavi 98. Poleg tega je Komisija, kot je pojasnjeno v oddelku 3.1.2.3, v reprezentativni državi našla le eno družbo s podatki, ki so bili na voljo takoj. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(313) Trije vzorčeni proizvajalci izvozniki so v svojih pripombah h končnemu razkritju izpodbijali dejstvo, da je Komisija nekatere stroške prevoza izvzela iz izvozne cene, ti stroški pa (skupaj z manipulativnimi in podobnimi stroški ter finančnimi odhodki, kot so bančni stroški) niso bili izvzeti iz PSU-stroškov proizvajalca v reprezentativni državi.

(314) Komisija se s to trditvijo ni strinjala. Opozorila je, da nič ne kaže na to, da so bili taki stroški vključeni v PSU-stroške, sporočene za proizvajalca v reprezentativni državi. Poleg tega vzorčeni proizvajalci izvozniki niso predložili nobenega nasprotnega dokaza. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(315) En vzorčen proizvajalec izvoznik se je v svojih pripombah h končnemu razkritju strinjal, da so finančni odhodki proizvajalca v reprezentativni državi izredno visoki, zato je bilo treba PSU-stroške za to družbo ustrezno prilagoditi. Vendar se ni strinjal s prilagoditvijo dobička navedene družbe zaradi enakih izrednih odhodkov. Proizvajalec izvoznik je trdil, da prilagoditev dobička izniči prilagoditev PSU-stroškov, saj so skupni PSU-stroški in dobiček ostali enaki.

(316) Komisija se s to oceno ni strinjala in je trdila, da so izredni finančni odhodki vplivali tako na PSU-stroške kot na dobiček. Ne bi bilo smiselno popraviti samo eno, drugo pa ne. Po mnenju Komisije prilagoditev dobička ne izniči prilagoditve PSU-stroškov, ampak jo dopolnjuje. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

3.1.4.2. Uporaba člena 18 osnovne uredbe za družbe Wan Wei, Mengwei in Shuangxin

(317) Komisija je pri pregledovanju izpolnjenih protidampinških vprašalnikov družb Wan Wei, Mengwei in Shuangxin ugotovila, da proizvodni dejavniki interno proizvedenih vložkov (samoproizvedena para, električna energija in podobno) v tistih delih odgovorov, ki so bili povezani s stroški proizvodnje in s tem izračunom normalne vrednosti, niso bili primerno dodeljeni izdelku v preiskavi. To je bilo v nasprotju z navodili Komisije v protidampinškem vprašalniku. Komisija je v korespondenci, ki je sledila, vključno s pozivi k dopolnitvi in predpreveritvenimi dopisi, družbe Wan Wei, Mengwei in Shuangxin znova pozvala, naj dopolnijo odgovore v skladu z navodili iz protidampinškega vprašalnika.

(318) Navedene tri družbe so nato v odgovorih trdile, da po njihovem mnenju vprašalnika ni mogoče izpolniti tako, kot to zahteva Komisija. Trdile so zlasti, da ni objektivne ali natančne podlage za ločevanje porabe vsakega posameznega samoproizvedenega materiala/energije ter da o porabi in nakupih materialov ni mogoče poročati za vsak samoproizvedeni material/energijo posebej. Nadaljnje revidirane različice odgovorov so v tem smislu ostale pomanjkljive.

(319) Komisija se s tem stališčem ni strinjala. Pojasnila je, da so te družbe že poročale o vložkih za proizvodnjo samoproizvedenih proizvodnih dejavnikov, zato bi se lahko ti vložki enako dodelili izdelku v preiskavi.

(320) Komisija je družbe Wan Wei ([86]), Mengwei ([87]) in Shuangxin ([88]) obvestila, da se je zaradi teh pomanjkljivosti informacij, ki so jih, kot je navedeno, predložili ti proizvajalci izvozniki, odločila, da bo svoje ugotovitve v zvezi z interno proizvedenimi vložki, uporabljenimi pri proizvodnji izdelka v preiskavi, v skladu s členom 18(1) osnovne uredbe utemeljila na dostopnih dejstvih.

(321) Proizvajalci izvozniki so v odgovorih na te dopise na podlagi člena 18 znova pojasnili, zakaj menijo, da ne morejo zagotoviti zahtevanih podatkov.

(322) Komisija je določila neizkrivljene cene za interno proizvedene vložke in jih uporabila pri izračunu normalne vrednosti, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 274 in 275.

(323) Med preveritvenim obiskom v prostorih družbe Mengwei novembra 2019 je družba večkrat spremenila svoj izpolnjeni vprašalnik, vključno z delom v zvezi s stroški proizvodnje.

(324) Družba je čisto na koncu zadnjega dne preveritvenega obiska predložila še eno različico izpolnjenega vprašalnika, s čimer je izničila del dela, opravljenega med preverjanjem, in povezano pripravljalno delo. Zadevni del je bil povezan s stroški proizvodnje in je vplival na izračun normalne vrednosti. V tej novi različici je bilo med drugim znatno zmanjšano število delovnih ur glede na prejšnje različice. Komisija je zato obvestila družbo, da teh spremenjenih informacij, predloženih v zadnjem trenutku preveritvenega obiska, ni mogoče preveriti.

(325) Komisija je po preveritvenih obiskih družbo Mengwei ([89]) obvestila, da zadnjih predloženih podatkov, prejetih čisto na koncu preveritvenega obiska, ni bilo mogoče preveriti in da bo ugotovitve v zvezi s temi zadnjimi predloženimi podatki utemeljila na dostopnih dejstvih v skladu s členom 18(1) osnovne uredbe. Družba Mengwei po tem dopisu na podlagi člena 18 ni predložila nobenih pripomb.

(326) Komisija se je odločila, da ne bo upoštevala dela informacij, predloženih v zadnjem trenutku preveritvenega obiska, ki jih ni bilo mogoče preveriti, ter je v teh razmerah uporabila informacije, predložene pred to zadnjo različico, ki jih je lahko preverila, in na njih utemeljila svoje ugotovitve.

([86]) Omejena različica poročila o misiji, ki je bila družbi poslana 5. marca 2020, in dopis na podlagi člena 18, poslan 26. februarja 2020 (t20.001693).

([87]) Omejena različica poročila o misiji, ki je bila družbi poslana 5. marca 2020, in dopis na podlagi člena 18, poslan 26. februarja 2020 (t20.001693).

([88]) Omejena različica poročila o misiji, ki je bila družbi poslana 5. marca 2020, in dopis na podlagi člena 18, poslan 26. februarja 2020 (t20.001692).

([89]) Omejena različica poročila o misiji, ki je bila družbi poslana 5. marca 2020, in dopis na podlagi člena 18, poslan 16. marca 2020 (t20.002421).

3.1.4.3. Uporaba člena 18 osnovne uredbe za družbo Sinopec Ningxia

(327) Komisija je med preveritvenim obiskom v prostorih družbe Sinopec Ningxia, ki je potekal med 9. in 12. decembrom 2019 v Yinchuanu (Ningxia), opredelila nekatere znatne in resne pomanjkljivosti pri poročanju o stroških proizvodnje. Te pomanjkljivosti so bistveno ovirale običajni postopek preiskave za navedeni del izpolnjenega vprašalnika. Družba Sinopec Ningxia je zlasti napačno dodelila vrednost in porabo proizvodnih dejavnikov v predhodnih fazah proizvodnje PVA (tj. monomera vinilacetata, acetilena, pare itd.), zaradi česar je bila večina proizvodnih dejavnikov, ki se posredno uporabljajo za proizvodnjo PVA, znatno podcenjena ali precenjena. Zato stroški proizvodnje na kontrolno številko izdelka niso bili zanesljivi.

(328) Komisija je menila, da so te znatne in resne pomanjkljivosti v zvezi s stroški proizvodnje na vrsto izdelka v vprašalniku bistveno ovirale običajni postopek preiskave za ta del izpolnjenega vprašalnika. Zato je družbo Sinopec Ningxia obvestila, da namerava za izračun normalne vrednosti na podlagi člena 2(6a) osnovne uredbe v skladu s členom 18(1) osnovne uredbe uporabiti dostopna dejstva.

(329) Glede na to je bila normalna vrednost za družbo Sinopec Ningxia računsko določena na podlagi informacij, ki so jih predložili drugi sodelujoči proizvajalci izvozniki (tj. stroškov proizvodnje in porabe proizvodnih dejavnikov proizvodnje na vrsto izdelka). Komisija je zlasti za vsako kontrolno številko izdelka, ki jo je sporočila družba Sinopec Ningxia, uporabila najvišjo konstruirano normalno vrednost drugih sodelujočih proizvajalcev izvoznikov.

(330) En vzorčen proizvajalec izvoznik in en proizvajalec Unije/uporabnik sta v svojih pripombah h končnemu razkritju trdila, da je Komisija, ko je kot normalno vrednost za družbo Sinopec Ningxia uporabila najvišjo konstruirano normalno vrednost drugih sodelujočih proizvajalcev izvoznikov, člen 18 osnovne uredbe uporabila kaznovalno. Poleg tega je proizvajalec izvoznik trdil, da Komisija s tem, ko je uporabila podatke drugih proizvajalcev izvoznikov, za katere prav tako velja člen 18 osnovne uredbe, ni uporabila najboljšega razpoložljivega dejstva, ampak je na nek način dvakrat uporabila člen 18 za družbo Sinopec Ningxia. Proizvajalec izvoznik je nadalje trdil, da bi morala Komisija namesto tega uporabiti podatke družbe Sinopec Chongqing, saj za to družbo ni veljal člen 18 osnovne uredbe. Po mnenju proizvajalca izvoznika dejstvo, da se proizvodni postopek družbe Sinopec Chongqing razlikuje od proizvodnega postopka družbe Sinopec Ningxia, ne izključuje podatkov družbe Sinopec Chongqing, saj proizvodni postopek ne vpliva na cene PVA.

(331) Komisija se s temi trditvami ni strinjala. Najprej je opozorila, da je, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 317 do 322, uporaba člena 18 osnovne uredbe za skupino Wan Wei in družbo Shuangxin omejena na samoproizvedene proizvodne dejavnike. Kot je nadalje pojasnjeno v uvodni izjavi 274 in izračunih, razkritih vzorčenim proizvajalcem izvoznikom, je Komisija za določitev vrednosti za samoproizvedene proizvodne dejavnike, ki so bili pomembni glede na sorazmerne stroške, uporabila stopnje potrošnje, ki jih je predložil zadevni proizvajalec izvoznik in jih je preverila Komisija. Navedene stopnje so bile tako kot pri vsakem drugem proizvodnem dejavniku uporabljene za neizkrivljene vrednosti. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 275, so bili samoproizvedeni proizvodni dejavniki, ki so imeli zgolj zanemarljiv vpliv pri skupnih stroških proizvodnje proizvajalca izvoznika, tako kot drugi zanemarljivi proizvodni dejavniki združeni pod postavko potrošno blago. Zato je Komisija pri zelo omejeni uporabi člena 18 osnovne uredbe za skupino Wan Wei in družbo Shuangxin tako kot pri vsakem drugem proizvodnem dejavniku uporabila izključno podatke, ki sta jih predložili ta skupina in družba, skupaj z referenčnimi vrednostmi. Komisija je zato menila, da se lahko normalne vrednosti, določene za skupino Wan Wei in družbo Shuangxin, uporabijo kot najboljša razpoložljiva dejstva, vendar ne v škodo družbe Sinopec Ningxia.

(332) Glede primernosti podatkov družbe Sinopec Chongqing kot najboljših razpoložljivih dejstev sta Komisija in proizvajalec izvoznik opozorila, da se proizvodni postopek, ki se uporablja v družbi Sinopec Chongqing, razlikuje od tistega, ki se uporablja v družbi Sinopec Ningxia. Kar zadeva osnovne surovine, je proizvodni postopek v družbi Sinopec Ningxia bližje tistemu, ki se uporablja v skupini Wan Wei in družbi Shuangxin. Čeprav to morda ne vpliva na cene PVA, močno vpliva na računsko določitev normalne vrednosti, ki temelji na proizvodnih dejavnikih (vključno s surovinami), stopnji njihove uporabe in referenčnih vrednostih. Dejansko je sama skupina Sinopec priznala vpliv proizvodnih postopkov na raven konstruirane normalne vrednosti in posledično na stopnje dampinga. Družba Sinopec je v svoji predložitvi z dne 16. junija 2020 trdila, da je bila za družbo Sinopec Chongqing „v več protidampinških preiskavah v ZDA zaradi dejstva, da se njen proizvodni postopek in posebne značilnosti njenih izdelkov bistveno razlikujejo od proizvodnega postopka in značilnosti izdelkov drugih kitajskih proizvajalcev, uvedena stopnja dampinga nič ali zelo nizka stopnja dampinga“. Ker je proizvodni postopek družbe Sinopec Chongqing prav tako bistveno drugačen od tistega, ki se uporablja v družbi Sinopec Ningxia, podatkov prve družbe ne moremo šteti za najboljša razpoložljiva dejstva za določitev normalne vrednosti za drugo družbo.

(333) Nazadnje, kar zadeva uporabo najvišje normalne vrednosti na vrsto izdelka, po mnenju Komisije ta pristop ni kaznovalen. Ker Komisija podatkov, ki jih je predložila družba Sinopec Ningxia za računsko določitev svoje normalne vrednosti, ni mogla preveriti in torej uporabiti, ni dokazov o tem, da bi bila normalna vrednost družbe Sinopec Ningxia na vrsto izdelka nižja od najvišje normalne vrednosti na vrsto izdelka drugih sodelujočih proizvajalcev, ki uporabljajo podobne surovine.

(334) Iz razlogov, navedenih zgoraj, so bile te trditve zavrnjene.

3.1.4.4. Izračun normalne vrednosti

(335) Komisija je za računsko določitev normalne vrednosti izvedla naslednje korake.

(336) Prvič, Komisija je določila neizkrivljene stroške proizvodnje PVA. Za dejansko porabo posameznih proizvodnih dejavnikov sodelujočega proizvajalca izvoznika je uporabila neizkrivljene stroške na enoto.

(337) Drugič, Komisija je povišala neizkrivljene stroške proizvodnje, tako da je prištela režijske splošne proizvodnje, določene, kot je opisano v uvodni izjavi 305, da bi dobila neizkrivljene stroške proizvodnje.

(338) Na koncu je Komisija za proizvodne stroške, določene, kot je opisano v uvodni izjavi 337, uporabila PSU-stroške in dobiček družbe Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S., kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 205 in 218.

(339) PSU-stroški, izraženi kot delež stroškov prodanega blaga in uporabljeni za neizkrivljene stroške proizvodnje, so znašali 17,6 %.

(340) Dobiček, izražen kot delež stroškov prodanega blaga in uporabljen za neizkrivljene stroške proizvodnje, je znašal 4,0 %.

(341) Na podlagi tega je Komisija v skladu s členom 2(6a)(a) osnovne uredbe izračunala normalno vrednost glede na vrsto izdelka na podlagi franko tovarna.

(342) Po objavi obvestila z dne 20. decembra 2019 so trije trgovci z izdelkom v preiskavi trdili, da bi bilo treba pri določitvi normalne vrednosti upoštevati količinske rabate pri proizvodnih dejavnikih, električni energiji, vodi in zemeljskem plinu. Trdili so, da taki rabati v splošnih indeksih niso upoštevani in da so ti rabati na voljo pri nakupih velikih količin. Zahtevali so prilagoditev običajne vrednosti na podlagi teh domnevnih rabatov pri proizvodnih dejavnikih, električni energiji, vodi in zemeljskem plinu. Trdili so tudi, da so velika večina proizvajalcev PVA velike družbe, ki pri pridobivanju surovin in energije izkoristijo znižanja cen. Te iste zainteresirane strani so po objavi obvestila z dne 30. marca 2020 svojo trditev ponovile, ne da bi jo podprle z dodatnimi dokazi. V poznejši fazi so trdile tudi, da turški trg s plinom in električno energijo ni liberaliziran ter da cene določajo javni organi.

(343) Spomniti je treba, da viri, ki se uporabljajo za električno energijo in zemeljski plin, iz uvodne izjave 279 vsebujejo podatke za industrijske uporabnike. Opozoriti je treba tudi, da so bile v zvezi z domnevnimi količinskimi rabati, ki so jih navajale zainteresirane strani, ali njihovim obsegom podane le splošne trditve in da niso bili količinsko opredeljeni niti kakor koli utemeljeni. Nazadnje, informacije, ki so jih predložile te zainteresirane strani, niso podpirale njihove trditve, da trg s plinom in električno energijo ni liberaliziran ter da cene določajo javni organi. Nasprotno, v poročilih, ki so jih predložile te zainteresirane strani, so opisane značilnosti liberaliziranega turškega energetskega trga in vloga ustreznih regulativnih organov, ki je osredotočena zgolj na zagotavljanje pravilnega delovanja trga. Te trditve so bile zato zavrnjene kot neutemeljene.

(344) Po objavi obvestila z dne 20. decembra 2019 so iste zainteresirane strani trdile, da kitajski izvozniki, ki so predmet te preiskave, pri izdelkih iz PVA niso imeli „znatnih prodajnih stroškov“ ali finančnih stroškov in da Komisija v izračun normalne vrednosti ne bi smela vključiti prodajnih ali finančnih stroškov proizvajalcev izvoznikov. Podobne trditve glede nižjih prodajnih stroškov so iste zainteresirane strani ponovile tudi pozneje.

(345) Trditev, predložena v zvezi z izračunom normalne vrednosti, je bila podobna trditvi, ki so jo iste zainteresirane strani predložile v zvezi z izbiro družbe Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. kot primerne družbe v reprezentativni državi, ki je bila pojasnjena in obravnavana v uvodnih izjavah 216 in 217. Komisija ugotavlja tudi, da trditev, da kitajski proizvajalci izvozniki niso imeli nobenih znatnih prodajnih ali finančnih stroškov, povezanih z njihovimi izdelki iz PVA, ni bila ustrezno utemeljena in potrjena s preiskavo. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(346) Iste tri zainteresirane strani so po objavi obvestila z dne 20. decembra 2019 izrazile tudi mnenje o primernih metodah za obračun amortizacije naložbe v okviru izračuna normalne vrednosti. Pozneje so poleg tega trdile tudi, da za PVA kitajskega porekla niso potrebni stroški za raziskave in razvoj.

(347) Splošna metodologija za obračunavanje režijskih stroškov proizvodnje, PSU-stroškov in dobička, v katero so vključeni tudi amortizacija ter stroški za raziskave in razvoj, je bila pojasnjena v uvodni izjavi 305. Poleg tega je bila tem družbam v njihovih posebnih dokumentih o razkritju razkrita podrobna metodologija za vsakega sodelujočega proizvajalca izvoznika. V skladu z ustaljeno prakso ima vsak od teh proizvajalcev izvoznikov vedno možnost, da predloži pripombe glede izračunov in metodologije zanj. Zato se je ta trditev trgovcev z izdelkom v preiskavi štela za vsebinsko napačno in je bila zato zavrnjena.

(348) Kitajska vlada je v svojih pripombah h končnemu razkritju trdila, da je Komisija podatke turškega proizvajalca o stroških za PVB, vključno s cenami njegovih uvoženih surovin, za računsko določitev normalne vrednosti za kitajska podjetja sprejela, ne da bi jih ustrezno prilagodila. Po mnenju kitajske vlade konstruirana normalna vrednost močno odstopa od dejanskih proizvodnih razmer vzorčenih proizvajalcev izvoznikov, zato so zahteve glede primerljivosti cen v pravilih STO nesmiselne.

(349) Komisija se s to trditvijo ni strinjala. Opozorila je, da za računsko določitev normalne vrednosti ni uporabila podatkov turškega proizvajalca o stroških za PVB, vključno s cenami njegovih uvoženih surovin. Uporabila je PSU-stroške in odstotek dobička proizvajalca v reprezentativni državi. Vendar je stroškovna struktura (vključno s stopnjami uporabe surovin) temeljila na podatkih, ki so jih predložili proizvajalci izvozniki in jih je preverila Komisija, zanje pa so bile uporabljene neizkrivljene referenčne vrednosti. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

3.2. **Izvozna cena**

(350) Vzorčeni proizvajalci izvozniki so v Unijo izvažali neposredno neodvisnim strankam ali prek povezanih družb, ki so delovale kot uvoznice.

(351) Ko so proizvajalci izvozniki zadevni izdelek izvažali neposredno neodvisnim strankam v Uniji, je bila izvozna cena v skladu s členom 2(8) osnovne uredbe določena na podlagi plačane ali plačljive cene za zadevni izdelek, ko je bil prodan za izvoz v Unijo.

(352) Ko so proizvajalci izvozniki zadevni izdelek izvažali v Unijo prek povezane družbe, ki je delovala kot uvoznica, je bila izvozna cena v skladu s členom 2(9) osnovne uredbe določena na podlagi cene, po kateri je bil uvoženi izdelek prvič preprodan neodvisnim strankam v Uniji. V tem primeru so bile prilagoditve cene izvedene za vse stroške, nastale med uvozom in nadaljnjo prodajo, vključno s PSU-stroški, ki jih je dejansko imel povezani uvoznik, in dobičkom (v višini 6,89 %), ki so jih zagotovili sodelujoči nepovezani uvozniki.

(353) Eden od proizvajalcev izvoznikov je določene količine PVA prodal nepovezanim domačim trgovcem, pri čemer je vedel, da je ta prodaja namenjena za trg Unije. Ta prodaja se je upoštevala tudi pri določitvi izvozne cene.

(354) En proizvajalec izvoznik je v svojih pripombah h končnemu razkritju trdil, da bi morala Komisija pri izračunu stroškov kredita uporabiti obrestne mere za posojila v USD, ne pa v RMB, saj so bile izvozne transakcije fakturirane v USD.

(355) Komisija se s to trditvijo ni strinjala. Opozorila je, da so bile izvozne transakcije fakturirane v USD, plačila pa so bila pretvorjena in vplačana v RMB. Poleg tega proizvajalec izvoznik ni dokazal, da ima posojila v USD, zato je pravilna obrestna mera, uporabljena za stroške kredita, tista za RMB. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

3.3. **Primerjava**

(356) Komisija je primerjala normalno vrednost in izvozno ceno sodelujočega proizvajalca izvoznika na podlagi franko tovarna.

(357) Kadar je bilo to potrebno za zagotovitev poštene primerjave, je Komisija v skladu s členom 2(10) osnovne uredbe izvozno ceno prilagodila za razlike, ki so vplivale na cene in primerljivost cen. Prilagoditve, ki so temeljile na dejanskih številčnih podatkih sodelujoče družbe, so bile opravljene za manipulativne stroške, prevoz, stroške kredita, bančne stroške, provizije in posredne davke.

(358) Za dve vzorčeni skupini družb je bila prilagoditev na podlagi člena 2(10)(i) opravljena tudi za prodajo prek povezanih družb. Obe skupini sta PVA v Unijo prodajali prek povezanega trgovca / trgovca - proizvajalca. Ugotovljeno je bilo, da so naloge povezanega trgovca / trgovca - proizvajalca podobne nalogam zastopnika. Navedene povezane družbe so iskale stranke in z njimi vzpostavljale stike. Torej so bile odgovorne za postopek prodaje. Prilagoditev je vključevala PSU-stroške zadevnih povezanih družb in dobiček (v višini 6,89 %), ki so jih zagotovili sodelujoči nepovezani uvozniki.

(359) Trije trgovci z izdelkom v preiskavi so po objavi obvestila z dne 20. decembra 2019 trdili, da bi morala „Komisija […] pri primerjavi izvozne cene in normalne vrednosti proučiti elemente iz člena 2(10) osnovne uredbe, kot so fizikalne značilnosti, popusti, rabati in količine, raven trgovanja, krediti, poprodajni stroški, provizije in „drugi dejavniki“ (zlasti za stroške za certificiranje izdelka boljše kakovosti)“. Podobne trditve glede stroškov kredita in poprodajne tehnične pomoči so iste zainteresirane strani ponovile tudi pozneje.

(360) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 357, je Komisija, kadar je bilo to upravičeno za zagotovitev poštene primerjave, v skladu s členom 2(10) osnovne uredbe izvozno ceno prilagodila za razlike, ki so vplivale na cene in primerljivost cen. Te trditve so bile zato zavrnjene kot odvečne.

(361) En uporabnik je v svojih pripombah h končnemu razkritju trdil, da Komisija ne bi smela primerjati normalne vrednosti, ki temelji na vrednosti iz zbirke podatkov GTA ter PSU-stroških in dobičku proizvajalca v reprezentativnih državah, z izvozno ceno kitajskih proizvajalcev izvoznikov v LRK, ki temelji na cenah surovin, PSU-stroških in stopnjah dobička. Po mnenju uporabnika morata izvozna cena in normalna vrednost temeljiti na istih stroških surovin in PSU-stroških.

(362) Komisija se s to opredelitvijo izračuna dampinga ni strinjala. Kot je pojasnjeno v oddelku 3.1.4.4, je Komisija normalno vrednost določila v skladu s členom 2(6a) osnovne uredbe. Kot je pojasnjeno v oddelku 3.2, je Komisija v nasprotju s trditvijo uporabnika izvozno ceno določila na podlagi dejanskih cen, ki jih zaračunavajo sodelujoči proizvajalci izvozniki, ne pa na stroških. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(363) Dva vzorčena proizvajalca izvoznika sta v svojih pripombah h končnemu razkritju trdila, da Komisija ne bi smela izvozne cene prodaje prek povezanih trgovcev na podlagi člena 2(10)(i) osnovne uredbe prilagoditi za provizije. Trdila sta tudi, da Komisija ni predložila nobenega dokaza za potrebo po taki prilagoditvi. Oba proizvajalca izvoznika sta trdila, da proizvodne in prodajne družbe v njunih skupinah tvorijo enoten gospodarski subjekt.

(364) Komisija se s temi trditvami ni strinjala. Iz razlogov, ki so bili obema skupinama proizvajalcev izvoznikov razkriti v dokumentu o dodatnem končnem razkritju, za nobeno od skupin ni menila, da je enoten gospodarski subjekt. Podrobnosti trditev, pojasnjenih v navedenih dokumentih, vsebujejo zaupne poslovne informacije in jih tukaj ni mogoče podrobno povzeti. Komisija je v svoji oceni proučila zlasti: (i) ali je vloga med zadevnimi družbami dejansko razdeljena, tj. da ena le prodaja, druga pa le proizvaja, in (ii) ali je glavna naloga teh prodajnih družb, da prodajajo ali spodbujajo prodajo korporativnega izdelka. Komisija je preverila tudi lokacijo družb ter podrobno proučila njihove prodajne, splošne in upravne stroške. Na podlagi te ocene so bile te trditve zavrnjene.

(365) Skupina Sinopec se v svojih pripombah k dodatnemu končnemu razkritju ni strinjala s sklepom Komisije, da je potrebna prilagoditev v skladu s členom 2(10)(i) osnovne uredbe. Proizvajalci izvozniki so najprej trdili, da je neposredna prodaja družbe Sinopec Chongqing v ZDA omejena in „neobičajna“. Skupina Sinopec je opozorila tudi, da družba Sinopec Ningxia neposredno ne izvaža. Trdila je, da je prilagoditev utemeljena le, kadar je tak neposreden izvoz (zelo) velik. Trdila je tudi, da dejstvo, da je neposredna domača prodaja proizvodnih družb velika, ni pomembno za namene ugotavljanja, ali obstaja enoten gospodarski subjekt. Poleg tega je trdila, da so prodajni stroški družb Sinopec Chongqing in Sinopec Ningxia povezani le z domačo prodajo ter v primeru družbe Sinopec Chongqing izvozom v ZDA, zato niso pomembni. Nato je skupina Sinopec opozorila, da dejstvo, da družba Sinopec Central China PVA kupuje od nepovezanih proizvajalcev, še ne pomeni, da ne more pomeniti enotnega gospodarskega subjekta s proizvodnimi družbami. Poleg tega je menila, da so ti nakupi zelo omejeni, in trdila, da se lahko prilagoditev izvede le, ko so nakupi od nepovezanih strank veliki. Nazadnje je trdila, da razdalja med proizvodnimi družbami in trgovcem ni bistvena.

(366) Komisija se s to trditvijo ni strinjala. Opozorila je, da skupina Sinopec v svojih pripombah k dodatnemu končnemu razkritju ni izpodbijala dejstev, na katerih je Komisija utemeljila svojo oceno, in ni predložila dodatnih dejstev. V zvezi z dejstvom, da so družbe Sinopec Central China, Sinopec Chongqing in Sinopec Ningxia vse pod nadzorom skupine Sinopec, je Komisija spomnila, da je obstoj skupnega nadzora nujen predpogoj za obstoj enotnega gospodarskega subjekta, ter vodi v analizo, ali celota ustreznih dejstev v zvezi s povezanim trgovcem dokazuje obstoj enotnega gospodarskega subjekta. Namen je ugotoviti, ali so funkcije, ki jih opravlja povezani trgovec, podobne funkcijam notranjega oddelka za prodajo ali ne. To analizo je treba izvesti na podlagi dejstev, ugotovljenih v posameznem primeru, zato primerjava z drugimi preiskavami, pri katerih je bila sprejeta pozitivna ali negativna odločitev o prilagoditvi v skladu s členom 2(10)(i) osnovne uredbe, ni vedno primerna.

(367) Komisija je na podlagi nespornih dejstev zadeve in ob upoštevanju trditev, ki jih je skupina Sinopec navedla v odgovoru na dodatno končno razkritje, menila, da v tem primeru ni tako.

(368) Prvič, neposredna prodaja družbe Sinopec Chongqing v tretje države je bila precejšnja. Njen delež v skupnem izvozu je bil morda manjši od deleža v nekaterih drugih primerih, vendar po mnenju Komisije še vedno precejšen. Po trditvah skupine Sinopec izvoz družbe Sinopec Chongqing v tretje države „neobičajen“, saj družba izvaža v ZDA, da bi izkoristila dajatev po stopnji nič na podlagi ustrezne protidampinške zakonodaje ZDA. Komisija ni mogla preveriti verodostojnosti navedene trditve, vendar je opozorila, da to ne bi spremenilo dejstva, da družba Sinopec Chongqing na trge tretjih držav opravlja dejanski izvoz, ki ga kot takega priznavajo organi zadevne države uvoznice. Poleg tega je skupina Sinopec sama priznala, da je ta izvoz prispeval k prodajnim stroškom družbe Sinopec Chongqing.

(369) Komisija se ni strinjala, da je obstoj neposredne prodaje proizvajalca na domačem trgu nepomemben. Kot je ugotovilo Sodišče ([90]), enoten gospodarski subjekt obstaja, kadar proizvajalec naloge, ki jih običajno opravlja notranji oddelek za prodajo, zaupa družbi za distribucijo. Za domačo prodajo in izvoz, obravnavan v uvodni izjavi 368, je po navadi pristojen notranji oddelek za prodajo. Komisija je opozorila, da skupina Sinopec ni izpodbijala stroškov prodaje, kar zadeva domačo prodajo (in del izvoza), ter menila, da je „običajno, da imajo te družbe prodajne stroške“.

(370) Komisija je opozorila, da skupina Sinopec ni oporekala niti temu, da družba Sinopec Central China izključno ne prodaja ali dejansko izvaža PVA, ki jih proizvaja skupina, ampak tudi trguje s PVA, ki jih proizvajajo druge, nepovezane družbe. Dejstvo, da ni izvažala teh PVA tretjih oseb, ampak jih prodaja na domačem trgu, ne ovrže sklepa, da je pri tem bolj kot notranji oddelek za prodajo ravnala kot trgovec.

(371) Nazadnje, kar zadeva nakupe družbe Sinopec Central China pri nepovezanih proizvajalcih PVA, se Komisija ni strinjala s trditvijo, da se lahko prilagoditev izvede le, ko so nakupi od nepovezanih strank veliki. Samo zato, ker je bilo tako v zadevi *Musim Mas* ([91]), to še ne pomeni, da je delež nakupov, ugotovljen v navedeni zadevi, prag, pod katerim družbe tvorijo enoten gospodarski subjekt in nad katerim enotni gospodarski subjekt ne more obstajati. Dejansko nobeden od zgoraj obravnavanih elementov sam po sebi ni odločujoč. Treba jih je obravnavati kot celoto v okviru vsakega posameznega primera.

(372) Za zaključek je Komisija spomnila, da je namen analize v skladu s členom 2(10)(i) osnovne uredbe določiti status povezane trgovske družbe glede na celoto ustreznih dejstev. Za sklep, da je treba neko družbo v tej skupini obravnavati kot zastopnika, ki dela na podlagi provizij, ni nujno, da so za vse družbe v skupini prisotna vsa dejstva. Zato trditev, da bi se lahko družba Sinopec Central China štela za takega zastopnika v povezavi z eno družbo skupine in kot notranji oddelek za prodajo druge družbe iste skupine, ni prepričljiva.

(373) Dejansko je Komisija, ko je proučila skupino Sinopec kot celoto in dejavnosti družbe Sinopec Central China znotraj te skupine, potrdila, da zadevne družbe ni mogoče šteti za notranji oddelek za prodajo, ampak za trgovca v smislu člena 2(10)(i) osnovne uredbe.

(374) Zaradi navedenih razlogov je bila ta trditev zavrnjena.

([90]) Glej na primer sodbo Splošnega sodišča z dne 25. junija 2015 v zadevi T-26/12, Musim Mas, ECLI:EU:T:2015:437, točka 43.
([91]) Glej prejšnjo opombo.

(375) Skupina Wan Wei se v svojih pripombah k dodatnemu končnemu razkritju ni strinjala s sklepom Komisije, da je zaradi prodaje družbe Mengwei prek družbe Wan Wei potrebna prilagoditev v skladu s členom 2(10)(i) osnovne uredbe. Skupina Wan Wei se je pritožila, ker je imela za predložitev pripomb k dodatnemu končnemu razkritju namesto zakonsko določenih minimalnih desetih dni na voljo le pet dni, s čimer ji je bilo oteženo izvajanje pravice do obrambe. Družba Wan Wei je nato trdila, da je Komisija med preveritvenim obiskom domnevno opozorila, da je družba Mengwei le tovarna ali proizvodna baza družbe Wan Wei. Proizvajalec izvoznik je nato trdil, da družba Wan Wei nadzoruje družbo Mengwei, zato tvorita enoten gospodarski subjekt. Po navedbah proizvajalca izvoznika je Komisija to implicitno priznala z dodelitvijo enotne stopnje dampinga skupini Wan Wei.

(376) Proizvajalec izvoznik je nato trdil, da izvoz družbe Mengwei v tretje države ni velik v primerjavi z njeno celotno prodajo. Trdil je, da se lahko prilagoditev na podlagi člena 2(10)(i) osnovne uredbe izvede le, kadar je tak neposreden izvoz (zelo) velik. Trdil je tudi, da neposredna domača prodaja družbe Mengwei ni pomembna pri oceni, ali družba Wan Wei deluje kot oddelek družbe Mengwei za prodajo. V skladu z njegovo trditvijo to, da proizvodna družba izvaja neposredno prodajo, vsekakor ne izključuje ugotovitve, da gre za enoten gospodarski subjekt. Proizvajalec izvoznik je potrdil, da skupina Wan Wei kupuje PVA od nepovezanih proizvajalcev, vendar je trdil, da ti nakupi obsegajo majhno količino v primerjavi z nakupi od družbe Mengwei. Po njegovem mnenju dejstvo, da trgovec kupuje tudi izdelke drugih družb, ne pomeni, da ne more tvoriti enotnega gospodarskega subjekta s proizvodno družbo. Nazadnje je trdil, da razdalja med družbama Wan Wei in Mengwei ni bistvena.

(377) Komisija se s to trditvijo ni strinjala. Kar zadeva postopkovni del zahtevka, je opozorila, da je v členu 20(5) osnovne uredbe za pripombe k dodatnemu končnemu razkritju izrecno predvideno obdobje, krajše od desetih dni. Po njenem mnenju je glede na to, da so se prejete pripombe nanašale na le en vidik ugotovitev v preiskavi, zadoščal rok petih dni. Poleg tega bi lahko vzorčeni proizvajalec izvoznik, če je menil, da je ta rok prekratek, zahteval podaljšanje. Tako podaljšanje je zahtevala druga zainteresirana stran in ji ga je Komisija odobrila.

(378) Kar zadeva vsebinski del trditve, je Komisija opozorila, da družba Wan Wei v svojih pripombah k dodatnemu končnemu razkritju ni izpodbijala dejstev, na katerih je Komisija utemeljila svojo oceno, in ni predložila dodatnih dejstev. V zvezi z dejstvom, da je družba Mengwei pod nadzorom družbe Wan Wei, je Komisija spomnila, da je nadzor trgovske družbe nad proizvajalcem (ali obratno) nujen predpogoj za obstoj enotnega gospodarskega subjekta in vodi v analizo, ali celota ustreznih dejstev v zvezi s povezanim trgovcem dokazuje obstoj enotnega gospodarskega subjekta. Namen je ugotoviti, ali so funkcije, ki jih opravlja povezani trgovec, podobne funkcijam notranjega oddelka za prodajo ali ne. To analizo je treba izvesti na podlagi dejstev, ugotovljenih v posameznem primeru, zato je vsaka primerjava z drugimi preiskavami, pri katerih je bila sprejeta pozitivna ali negativna odločitev o prilagoditvi v skladu s členom 2(10)(i) osnovne uredbe, nesmiselna.

(379) Komisija je na podlagi nespornih dejstev zadeve in ob upoštevanju trditev, ki jih je družba Wan Wei navedla v odgovoru na dodatno končno razkritje, menila, da v tem primeru ni tako.

(380) Prvič, kar zadeva trditev, da družba Wan Wei in družba Mengwei tvorita enoten gospodarski subjekt, saj se štejeta za skupino in se zato zanju določi ena stopnja dampinga, je Komisija opozorila, da to ne pomeni, da tvorita enoten gospodarski subjekt. To sta dva različna koncepta. Opozorila je tudi, da se na nobeni točki preiskave ni strinjala s tem, da je družba Mengwei le tovarna ali proizvodna baza družbe Wan Wei. Dejansko namen, da se pri prodaji družbe Mengwei prek družbe Wan Wei uporabi člen 2(10)(i) osnovne uredbe, potrjuje, da se Komisija s to trditvijo ni strinjala.

(381) Drugič, Komisija se je strinjala, da je bil delež neposredne prodaje v tretje države v celotni prodaji (izvoz in domača prodaja) družbe Mengwei razmeroma majhen. Neposredna prodaja družbe Mengwei na domačem trgu je bila namreč precejšnja. Zato bi bil pri primerjavi neposrednega izvoza družbe Mengwei z njenim celotnim izvozom (tj. brez domače prodaje) njen delež precej večji.

(382) Tretjič, Komisija se ni strinjala, da je obstoj neposredne prodaje proizvajalca na domačem trgu nepomemben. Kot je ugotovilo Sodišče ([92]), enoten gospodarski subjekt obstaja, kadar proizvajalec naloge, ki jih običajno opravlja notranji oddelek za prodajo, zaupa družbi za distribucijo. Za neposredno domačo prodajo (in izvoz, obravnavan zgoraj) je običajno pristojen notranji oddelek za prodajo. V zvezi s tem je Komisija opozorila tudi, da skupina Wan Wei ni oporekala trditvi Komisije, ki temelji na prodajnih stroških družbe Mengwei. Ti stroški jasno dokazujejo, da ima družba Mengwei svoj oddelek za prodajo in ni zgolj tovarna ali proizvodna baza skupine Wan Wei, kot trdi proizvajalec izvoznik. Komisija je spomnila, kot je pojasnjeno zgoraj, da je bil neposredni izvoz družbe Mengwei velik, kar samo po sebi zadošča za dokaz, da ima dejanski oddelek za prodajo za izvoz.

(383) Komisija je opozorila, da skupina Wan Wei ni oporekala niti temu, da družba Wan Wei izključno ne prodaja ali dejansko izvaža PVA, ki jih proizvaja skupina, ampak tudi trguje s PVA, ki jih proizvajajo druge, nepovezane družbe. To tudi podpira sklep, da družba Wan Wei deluje bolj kot trgovec kot pa notranji oddelek družbe Mengwei za prodajo.

(384) Kar zadeva nakupe družbe Wan Wei pri nepovezanih proizvajalcih PVA, se Komisija ni strinjala s trditvijo, da se lahko prilagoditev izvede le, ko so nakupi od nepovezanih strank veliki. Samo zato, ker je bilo tako v zadevi *Musim Mas* ([93]), to še ne pomeni, da je delež nakupov, ugotovljen v navedeni zadevi, prag, pod katerim družbe tvorijo enoten gospodarski subjekt in nad katerim enotni gospodarski subjekt ne more obstajati. Dejansko nobeden od zgoraj obravnavanih elementov sam po sebi ni odločujoč. Treba jih je obravnavati kot celoto v okviru vsakega posameznega primera.

(385) Dejansko je Komisija, ko je proučila skupino Wan Wei kot celoto in dejavnosti družbe Wan Wei, kar zadeva PVA družbe Mengwei, potrdila, da prve družbe ni mogoče šteti za notranji prodajni oddelek druge družbe, ampak za trgovca v smislu člena 2(10)(i) osnovne uredbe.

(386) Zaradi navedenih razlogov je bila ta trditev zavrnjena.

(387) Trije vzorčeni proizvajalci izvozniki in proizvajalec Unije/uporabnik so v svojih pripombah h končnemu razkritju trdili, da se ne bi smela izvesti prilagoditev za nevračljiv DDV. Te zainteresirane strani so zlasti trdile, da Komisija ni pojasnila, zakaj je taka prilagoditev potrebna, zlasti ob upoštevanju dejstva, da je normalna vrednost računsko določena z (delno) uporabo podatkov iz tretje države. Trdile so tudi, da Komisija ni pojasnila, zakaj bi brez prilagoditve za DDV razlika med izvozno ceno in konstruirano normalno vrednostjo vplivala na primerljivost cen. Ker se normalna cena določi računsko, ni povračila vstopnega DDV, zato se po njihovem mnenju ne bi smela izvesti prilagoditev za razlike v povračilu DDV.

(388) Komisija se s to trditvijo ni strinjala. Komisija je izvedla prilagoditev na podlagi člena 2(10)(b) osnovne uredbe za razliko v posrednih davkih med izvozom iz LRK v Unijo in normalno vrednostjo, pri kateri so bili posredni davki, kot je DDV, izključeni. Komisiji ni treba dokazati, da konstruirana normalna vrednost dejansko vključuje DDV, ki ga je mogoče v celoti povrniti ob prodaji na domačem trgu, ker to ni pomembno. Normalna vrednost, ki je bila računsko določena, kot je navedeno v uvodnih izjavah 335 do 347 in 295, ni vključevala DDV, saj se za izračun normalne vrednosti v državi izvoznici uporabljajo neizkrivljene vrednosti v reprezentativni državi brez DDV. Dejansko stanje v zvezi z obravnavo DDV pri prodaji na domačem trgu in pri izvozu v celoti omejeno na LRK. Preiskava je pokazala, da so bili v OP v LRK proizvajalci izvozniki ob izvozu zavezani k plačilu DDV v višini 13 % ali 16 % (13 % je veljalo v obdobju od aprila do junija 2019, 16 % pa v obdobju od julija 2018 do marca 2019), od katerih se jim ga je 5 %, 9 % ali 10 % povrnilo (5 % je veljalo v obdobju od julija do avgusta 2018, 9 % v obdobju od septembra do oktobra 2018 in 10 % v obdobju od novembra 2018 do junija 2019). Zato je Komisija v skladu s členom 2(10)(b) osnovne uredbe zaradi razlike v posredni obdavčitvi, v tem primeru DDV, ki se delno povrne za izvoz, ustrezno prilagodila normalno vrednost. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

([92]) Glej na primer sodbo Splošnega sodišča z dne 25. junija 2015 v zadevi T-26/12, Musim Mas, ECLI:EU:T:2015:437, točka 43.
([93]) Glej prejšnjo opombo.

(389) Trije uvozniki so v svojih pripombah h končnemu razkritju ponovili svoje pripombe, da bi morala Komisija prilagoditi izvozno ceno, da bi upoštevala naslednje: (i) kitajski proizvajalci izvozniki nikoli ne imenujejo trgovskih zastopnikov ali posrednikov, ampak se neposredno pogajajo z uvozniki iz Unije; (ii) proizvajalci izvozniki nizkokakovostnih PVA niso imeli stroškov za raziskave in razvoj; (iii) kitajski proizvajalci izvozniki nikoli ne dovolijo zamud pri plačilih, zato nimajo finančnih stroškov; (iv) kitajski proizvajalci izvozniki nikoli ne odobrijo tehnične pomoči po prodaji.

(390) Komisija se s to trditvijo ni strinjala. Opozorila je, da je izvozna cena temeljila na dejansko plačanih cenah, prilagojenih za vsa nadomestila, ki jih upravičeno zahtevajo vzorčeni proizvajalci izvozniki. Elementi, ki so jih navedli trgovci, niso bili prišteti konstruirani normalni vrednosti, zato vprašanje primerljivosti ni prisotno. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

3.4. **Stopnja dampinga**

(391) Komisija je za vzorčene sodelujoče proizvajalce izvoznike primerjala tehtano povprečno normalno vrednost vsake vrste podobnega izdelka s tehtano povprečno izvozno ceno ustrezne vrste zadevnega izdelka v skladu s členom 2(11) in (12) osnovne uredbe.

(392) Na podlagi tega so dokončne tehtane povprečne stopnje dampinga, izražene kot odstotek cene CIF meja Unije brez plačane dajatve, naslednje:

Družba	Dokončna stopnja dampinga
Shuangxin Group	115,6 %
Sinopec Group	17,3 %
Wan Wei Group	193,2 %

(393) Za sodelujoče proizvajalce izvoznike, ki niso vključeni v vzorec, je Komisija tehtano povprečno stopnjo dampinga izračunala v skladu s členom 9(6) osnovne uredbe. Zato je bila navedena stopnja določena na podlagi stopenj, ugotovljenih za vzorčene proizvajalce izvoznike.

(394) Dokončna stopnja dampinga sodelujočih proizvajalcev izvoznikov, ki niso vključeni v vzorec, tako znaša 80,4 %.

(395) Komisija je v skladu s členom 18 osnovne uredbe stopnjo dampinga za vse druge proizvajalce izvoznike v zadevni državi določila na osnovi dostopnih dejstev. V ta namen je določila raven sodelovanja proizvajalcev izvoznikov. Raven sodelovanja je obseg izvoza sodelujočih proizvajalcev izvoznikov v Unijo, ki je izražen kot delež celotnega obsega izvoza iz zadevne države v Unijo, kot je evidentiran v statističnih podatkih Eurostata o uvozu.

(396) Raven sodelovanja je v tem primeru visoka, ker je uvoz sodelujočih proizvajalcev izvoznikov predstavljal skoraj celoten izvoz v Unijo v obdobju preiskave. Komisija je na podlagi tega sklenila, da bo preostalo stopnjo dampinga določila na ravni sodelujoče vzorčene družbe z najvišjo stopnjo dampinga.

(397) Dokončne stopnje dampinga, izražene kot odstotni delež cene CIF meja Unije brez plačane dajatve, so:

Družba	Dokončna stopnja dampinga
Shuangxin Group	115,6 %
Sinopec Group	17,3 %
Wan Wei Group	193,2 %
Druge sodelujoče družbe	80,4 %
Vse druge družbe	193,2 %

4. ŠKODA

4.1. Opredelitev industrije in proizvodnje Unije

(398) Podobni izdelek so v obdobju preiskave izdelovali štirje proizvajalci Unije: Kuraray Europe GmbH; Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L., Solutia Europe SPRL in Wacker Chemie AG. Ti predstavljajo „industrijo Unije“ v smislu člena 4(1) osnovne uredbe.

(399) Celotna proizvodnja Unije je bila v obdobju preiskave določena na približno [114 000 – 120 000] ton. Komisija je ta izračun pridobila na podlagi vseh razpoložljivih informacij v zvezi z industrijo Unije, kot so informacije pritožnika in vseh znanih proizvajalcev v Uniji. Kot je navedeno v uvodni izjavi 30, sta bila v vzorec izbrana proizvajalca Unije, ki sta predstavljala več kot 80 % celotne proizvodnje podobnega izdelka v Uniji.

4.2. Določitev zadevnega trga Unije

(400) Da bi Komisija ugotovila, ali je industrija Unije utrpela škodo, ter določila potrošnjo in različne gospodarske kazalnike, povezane s stanjem industrije Unije, je proučila, ali in v kakšni meri je treba pri analizi upoštevati nadaljnjo uporabo podobnega izdelka, ki ga proizvaja industrija Unije.

(401) PVA se uporabljajo kot vmesni material pri proizvodnji papirja in kartona; pri proizvodnji smole iz PVB za proizvodnjo folij iz PVB; kot sredstva za polimerizacijo za plastiko ter pri proizvodnji emulzij in lepil. Komisija je ugotovila, da je znaten del proizvodnje proizvajalcev Unije namenjen za lastno uporabo. Industrija Unije je večinoma vertikalno integrirana, PVA pa se pogosto preprosto prenašajo znotraj iste družbe ali skupine družb za nadaljnje faze predelave.

(402) Za analizo škode je pomembno razlikovati med zaprtim in prostim trgom, saj izdelki, namenjeni za lastno uporabo, niso izpostavljeni neposredni konkurenci iz uvoza. Nasprotno pa proizvodnja, ki je namenjena za prosti trg, neposredno konkurira uvozu zadevnega izdelka.

(403) Da bi lahko Komisija čim bolj celovito prikazala stanje industrije Unije, je pridobila podatke za celotno dejavnost v zvezi s PVA, in določila, ali je proizvodnja namenjena za lastno uporabo ali za prosti trg.

(404) Komisija je nekatere gospodarske kazalnike, ki se nanašajo na industrijo Unije, preverila na podlagi podatkov za prosti trg. Ti kazalniki so: obseg prodaje in prodajne cene na trgu Unije; tržni delež; rasti; obseg izvoza in cene; dobičkonosnost; donosnost naložb in denarni tok. Kadar je bilo to mogoče in utemeljeno, so se te ugotovitve naknadno primerjale s podatki za zaprti trg, da bi se zagotovila popolna slika položaja industrije Unije.

(405) Drugi gospodarski kazalniki pa bi se lahko smiselno proučili le glede na celotno dejavnost, vključno z uporabo proizvodnje industrije Unije za lastne potrebe. To so: proizvodnja; zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti; zaposlenost in produktivnost. Ti kazalniki so odvisni od celotne dejavnosti in ni pomembno, ali gre za proizvodnjo za lastne potrebe ali prodajo na prostem trgu.

(406) Po razkritju so družbe Cordial, Wacker in Wegochem trdile, da dokument o splošnem razkritju ne vključuje ustreznih informacij, kot so proizvodnja, proizvodna zmogljivost, izkoriščenost zmogljivosti, obseg prodaje in tržni delež pritožnika.

(407) Komisija je v odgovor na zahtevek družb ponovno ocenila informacije, ki so bile v obliki razponov in/ali indeksov zagotovljene za proizvodnjo, proizvodno zmogljivost in zaposlenost. Ker informacije združujejo podatke štirih družb, so bile razkrite v dejanskih vrednostih po posamezni družbi in dane na voljo zainteresiranim stranem v odprtem spisu.

(408) Komisija mora zavrniti zahtevek družb v zvezi z zaupnimi podatki pritožnika. Osnovna uredba določa, da Komisija oceni škodo za industrijo Unije in ne za posamezne proizvajalce. V tem primeru se zahtevani podatki nanašajo na makrokazalnike in vključujejo vse znane proizvajalce Unije. Ne obstaja razlog za prikaz podatkov enega samega proizvajalca, zlasti če so ti podatki zaupni v skladu s členom 19 osnovne uredbe.

(409) Po razkritju sta družba Wacker in kitajska gospodarska zbornica uvoznikov in izvoznikov kovin, rud in kemikalij (v nadaljnjem besedilu: zbornica CCCMC) nasprotovali pristopu Komisije k analizi zaprtega in prostega trga. Družba Wacker je trdila, da bi morala Komisija jasno oceniti makro- in mikroekonomske kazalnike le za pritožnika, da bi se izognila izkrivljeni oceni škode.

(410) Komisija se s trditvijo družbe Wacker ni strinjala. Industrijo Unije sestavljajo štirje proizvajalci, od katerih sta dva dejavna na prostem trgu. Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 402 do 405, se je pri nekaterih gospodarskih kazalnikih štelo primerno uporabiti le podatke za prosti trg, druge gospodarske kazalnike pa je bilo mogoče smiselno proučiti le glede na celotno dejavnost, vključno z uporabo proizvodnje industrije Unije za lastne potrebe.

(411) Ta trditev je bila zato zavrnjena.

4.3. **Potrošnja Unije**

(412) Komisija je potrošnjo Unije določila na podlagi (a) lastne potrošnje na podlagi uporabe proizvodnje Unije za lastne potrebe, (b) prodaje vseh znanih proizvajalcev Unije na trgu Unije in (c) uvoza iz vseh tretjih držav v Unijo v skladu s poročili Eurostata, in s tem je upoštevala tudi podatke, ki so jih predložili sodelujoči proizvajalci izvozniki v zadevni državi. Na podlagi tega se je potrošnja Unije gibala na naslednji način:

Preglednica 1

Potrošnja Unije (v tonah)

	2016	2017	2018	Obdobje preiskave
Celotna potrošnja Unije	214 000 – 219 000	210 000 – 215 000	225 000 – 230 000	218 000 – 223 000
Indeks	*100*	*98*	*106*	*102*
Zaprti trg	50 000 – 55 000	52 500 – 57 500	57 500 – 62 500	55 000 – 60 000
Indeks	*100*	*105*	*116*	*109*
Prosti trg	162 000 – 167 000	155 000 – 160 000	165 000 – 170 000	162 000 – 167 000
Indeks	*100*	*96*	*103*	*100*

Vir: Eurostat, pritožba, preverjeni izpolnjeni vprašalniki.

(413) Lastna potrošnja samoproizvedenih PVA se je v obravnavanem obdobju povečala za 9 %. Vendar sta potrošnja na prostem trgu in celotna potrošnja v istem obdobju ostali razmeroma stabilni.

(414) Celotna potrošnja se je s približno [214 000 – 219 000] ton leta 2016 povečala na približno [218 000 – 223 000] ton v OP, potrošnja na prostem trgu pa je v istem obdobju ostala stabilna in je znašala približno [162 000 – 167 000] ton.

(415) Zbornica CCCMC je trdila, da Komisija ni ustrezno analizirala zaprtega trga in lastne potrošnje. Natančneje, menila je, da Komisija zadevnih strani ni ustrezno obvestila o deležu lastne potrošnje in proizvodnje glede na celotno potrošnjo in proizvodnjo ter o tem, koliko proizvodnje je bilo dane na prosti trg. Svojo trditev je ponovila po drugem dodatnem razkritju.

(416) Komisija se ni strinjala s to trditvijo in je pojasnila, da je potrošnja na zaprtem trgu, ki je bila razkrita zainteresiranim stranem, ustrezala proizvodnji za lastne potrebe. Celotna proizvodnja je navedena v preglednici 4. Z uporabo podatkov o proizvodnji za lastne potrebe v preglednici 1 je mogoče enostavno izračunati gibanje proizvodnje na prostem trgu. Komisija je zato menila, da so bile zadevne strani obveščene o vseh potrebnih parametrih v zvezi z zaprtim in prostim trgom. Poleg tega je bila uporaba proizvodnje industrije Unije za lastne potrebe obsežno analizirana v oddelku 5.2.4 „Uporaba za lastne potrebe“ in razkrita vsem zainteresiranim stranem. Vendar je Komisija zaradi lažjega sklicevanja v pregledano preglednico 4 dodala dodatno vrstico „Obseg proizvodnje na prostem trgu“.

4.4. **Uvoz iz zadevne države**

4.4.1. *Obseg in tržni delež uvoza iz zadevne države*

(417) Komisija je obseg uvoza določila na podlagi podatkovne zbirke Eurostata. Tržni delež uvoza je bil določen tako, da se je obseg uvoza primerjal s potrošnjo Unije na prostem trgu, kot je razvidna iz preglednice 1 zgoraj.

(418) Uvoz iz zadevne države v Unijo se je gibal na naslednji način:

Preglednica 2

Količina uvoza (v tonah) in tržni delež

	2016	2017	2018	Obdobje preiskave
Obseg uvoza iz LRK v tonah	35 285	44 216	54 326	53 930
Indeks	*100*	*125*	*154*	*153*
Tržni delež	20–25 %	25–30 %	30–35 %	30–35 %
Indeks	*100*	*131*	*149*	*153*

Vir: Eurostat.

(419) Uvoz iz zadevne države se je v obravnavanem obdobju povečal za 53 %, in sicer s približno 35 000 ton leta 2016 na skoraj 54 000 ton v OP. Tržni delež kitajskega uvoza na prostem trgu se je tako z 20–25 % leta 2016 povečal na 30–35 % v OP.

4.4.2. *Cene uvoza iz zadevne države in nelojalno nižanje prodajnih cen*

(420) Komisija je trende za cene uvoza določila na podlagi podatkov Eurostata.

(421) Povprečna cena uvoza iz zadevne države v Unijo se je gibala na naslednji način:

Preglednica 3

Uvozne cene (v EUR/kg)

	2016	2017	2018	Obdobje preiskave
LRK	1,49	1,39	1,34	1,49
Indeks	*100*	*94*	*90*	*100*

Vir: Eurostat.

(422) Uvozne cene iz zadevne države so v obravnavanem obdobju ostale razmeroma stabilne in so znašale približno 1,49 EUR/kg. V OP so se na podlagi povprečnih cen Unije iz preglednice 7 cene med zadevnim uvozom in cene Unije razlikovale za [10 –40 %].

(423) Nelojalno nižanje prodajnih cen zaradi uvoza je bilo ugotovljeno na podlagi podatkov sodelujočih proizvajalcev izvoznikov v zadevni državi in podatkov o domači prodaji, ki jih je za obdobje preiskave predložila industrija Unije. Komisija je nelojalno nižanje prodajnih cen v obdobju preiskave določila tako, da je primerjala:

— tehtane povprečne prodajne cene za posamezno vrsto izdelka proizvajalcev Unije, zaračunane nepovezanim strankam na trgu Unije in prilagojene na raven cene franko tovarna, ter

— ustrezne tehtane povprečne cene za posamezne vrste uvoženih izdelkov sodelujočih kitajskih proizvajalcev, zaračunane prvi neodvisni stranki na trgu Unije, ki so določene na podlagi CIF (stroški, zavarovanje in prevoznina), z ustreznimi prilagoditvami za carino in stroške, nastale po uvozu.

(424) Primerjava cen je bila izvedena za vsako vrsto izdelka posebej za posle na isti ravni trgovanja in po odbitku preloženih popustov. Po potrebi je bila uvozna cena zadevnega izdelka, uvoženega iz LRK, ustrezno prilagojena v primerjavi s primerljivo vrsto izdelka, ki jo prodaja industrija Unije.

(425) Kar zadeva razlike v nekaterih značilnostih med zadevnim izdelkom in podobnim izdelkom, kot so navedene v uvodnih izjavah 73 do 77, vrste izdelkov, uvožene iz LRK, konkurirajo vrstam izdelkov, ki jih proizvaja in prodaja Unija industrija. Ker je bila vsebnost pepela v PVA, ki jih proizvajajo in prodajajo sodelujoči proizvajalci izvozniki, na splošno višja od vsebnosti pepela v PVA, ki jih proizvaja in prodaja industrija Unije, je Komisija menila, da je za zagotovitev poštene primerjave med vrstami izdelkov iz Kitajske in EU na podlagi kontrolnih številk izdelka potrebna prilagoditev. Določila jo je na podlagi razlike, ugotovljene pri uvozu PVA z visoko in nizko vsebnostjo pepela iz tretjih držav, na podlagi informacij, ki so jih predložili uporabniki. Ugotovljena razlika v ceni je znašala 10 %.

(426) Na podlagi tega je bila ceni CIF za PVA z visoko vsebnostjo pepela, ki so jo prodajali sodelujoči proizvajalci izvozniki, prišteta 10-odstotna prilagoditev.

(427) Po razkritju je družba Ahlstrom-Munksjö 10-odstotno prilagoditev izpodbijala, ker Komisija ni razkrila vira podatkov, zaradi česar zainteresirane strani niso mogle oceniti zanesljivosti takih podatkov.

(428) V zvezi s tem je Komisija razložila, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 425, da je bila prilagoditev izračunana na podlagi razlike v ceni pri uvozu PVA z visoko in nizko vsebnostjo pepela iz tretjih držav za primerljive kontrolne številke izdelka, ki so jih med preiskavo zbrali in preverili uporabniki (dejanske transakcije).

(429) Poleg tega imata vsebnost metanola in embalaža zanemarljiv vpliv na cene, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 81, zato je Komisija sklenila, da je te značilnosti za namene nelojalnega nižanja prodajnih cen primerno zanemariti.

(430) Rezultat primerjave je bil izražen kot delež prihodkov od prodaje proizvajalcev Unije v obdobju preiskave. Za uvoz iz zadevne države na trg Unije je pokazal tehtano povprečno stopnjo nelojalnega nižanja prodajnih cen med 28,8 % in 36,7 %.

(431) Po razkritju je več zainteresiranih strani, in sicer družbe Wacker, Ahlstrom-Munksjö, Wan Wei, Mengwei in Shuangxin ter skupina Sinopec, nasprotovalo izračunom Komisije.

(432) Družba Wacker in kitajski proizvajalci izvozniki so trdili, da industrija Unije ni prodajala 18 % izvoza iz LRK, ker za to količino niso bile ugotovljene primerljive kontrolne številke izdelka. Strani so se v zvezi s svojo trditvijo, da je analiza škode, ki jo je izvedla Komisija, temeljila le na omejenem obsegu prodaje industrije Unije in ne na celotnem podobnem izdelku, sklicevale na sodbo v zadevi T-500/17, Hubei Xinyegang/Komisija.

(433) Prvič, Komisija je opozorila, da je zoper to sodbo vložena pritožba pred Sodiščem, zaradi česar se nanjo ni mogoče sklicevati. Drugič, osnovna uredba ne zahteva, da bi Komisija izvedla analizo škode za vsako vrsto izdelka posebej, temveč je pravna zahteva določitev stopnje za podobni izdelek. Čeprav se kontrolne številke izdelka uporabljajo kot izhodišče za tako oceno, to ne pomeni, da si različne kontrolne številke izdelka niso konkurenčne. Dejstvo, da se nekatere kontrolne številke izdelka industrije Unije niso primerjale z uvozom, ne pomeni, da nanje ne pritiskajo cene dampinškega uvoza. Dejansko je določitev nelojalnega nižanja prodajnih in ciljnih cen tako, da se najprej izračunajo stopnje na ravni kontrolne številke izdelka, le vmesni in pripravljalni korak za zahtevano primerjavo cen. Čeprav ta korak ni zakonsko predpisan, je standardna praksa Komisije. Tretjič, kadar se uporabi vzorčenje, ni presenetljivo, da se uvoz vzorčenih proizvajalcev izvoznikov in prodaja vzorčene industrije Unije ne ujemata popolnoma. To ne pomeni nujno, da uvoz določenih vrst ne obstaja, temveč da tovrstnega uvoza v Unijo vzorčeni proizvajalci izvozniki v obdobju preiskave niso izvajali. Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 58 do 62, je Komisija nazadnje sklenila, da so si bili vsi kakovostni razredi PVA vsaj v določeni meri konkurenčni. Zato 18 % izvoza

vzorčenih proizvajalcev izvoznikov, ki ga industrija Unije ne prodaja, ne pomeni posebne kategorije zadevnega izdelka, temveč v celoti konkurira preostalim kakovostnim razredom, za katere je bilo ugotovljeno ujemanje. Poleg tega so bile kontrolne številke izdelkov, ki jih industrija Unije ne prodaja, tiste vrste izdelkov, ki so primerne za uporabo v sektorjih lepil, polimerizacije in papirja, zaradi česar so bile enakovredne in neposredno konkurenčne drugim vrstam izdelkov, ki jih industrija Unije proizvaja in prodaja za isto uporabo, čeprav niso bile uporabljene za količinsko opredelitev nelojalnega nižanja prodajnih cen.

(434) Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(435) Iste strani so zahtevale dodatno razkritje v zvezi z izračunom stopenj nelojalno znižanih prodajnih in ciljnih cen na kontrolno številko izdelka. Zlasti so zahtevale: (i) kontrolne številke izdelkov, ki jih prodaja industrija Unije; (ii) povprečne prodane količine in prodajne cene na kontrolno številko izdelka; ter (iii) podrobne stopnje nelojalno znižanih prodajnih in ciljnih cen na kontrolno številko izdelka. Iste strani so s sklicevanjem na sodbo Sodišča v zadevi Jindal (zadeva T-301/16, Jindal Saw Ltd in Jindal Saw Italia Spa/Komisija) trdile, da primerjava med izvoznimi cenami in prodajnimi cenami industrije Unije ni bila izvedena na isti ravni trgovanja, ker se je večina uvoza iz LRK prodajala prek nepovezanih trgovcev in nepovezanih uvoznikov, industrija Unije pa je prodajala neposredno končnim kupcem, zaradi česar bi Komisija morala prilagoditi raven trgovanja.

(436) Komisija v skladu s členom 19 osnovne uredbe ni mogla razkriti zahtevanih podatkov na vrsto izdelka. Z razkritjem takih podrobnosti bi se lahko neposredno ali v kombinaciji s tržnimi informacijami rekonstruirali zaupna prodaja ali podatki o proizvodnji posameznih proizvajalcev Unije.

(437) Kar zadeva trditve o prilagoditvi za raven trgovanja, je Komisija analizirala ceno na trgu Unije za prodajo končnim uporabnikom v primerjavi s prodajo distributerjem in ni ugotovila neskladnih razlik v cenah za različne ravni trgovanja. Poleg tega nobena druga informacija v spisu ni kazala na potrebo po uporabi kakršne koli prilagoditve za raven trgovanja. Zato je Komisija sklenila, da prilagoditev za različno raven trgovanja v tem primeru ni bila upravičena.

(438) Družba Wacker je trdila tudi, da je Komisija za celotno obravnavano obdobje (poleg izračuna nelojalnega nižanja cen za obdobje preiskave) ocenila cenovne učinke zadevnega uvoza na industrijo Unije na podlagi povprečnih uvoznih cen brez kakršnih koli prilagoditev za carino, stroškov po uvozu in vsebnosti pepela.

(439) To trditev je bilo treba zavrniti. V skladu z običajno prakso Komisije so bile stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen izračunane le za obdobje preiskave. Vendar so bili upoštevani cenovni učinki v celotnem obravnavanem obdobju, kar zadeva razvoj gibanja uvoznih cen. Za oceno takega trenda na primerljivi osnovi skozi leta niso bile potrebne nobene prilagoditve. Poleg tega so bile kitajske cene kljub upoštevanju povprečnih stroškov po uvozu in carin za celotno obravnavano obdobje še vedno precej nižje od cen industrije Unije, kar potrjuje znatno nelojalno nižanje prodajnih cen, ugotovljeno za obdobje preiskave.

4.5. **Gospodarski položaj industrije Unije**

4.5.1. *Splošne pripombe*

(440) V skladu s členom 3(5) osnovne uredbe je preiskava učinka dampinškega uvoza na industrijo Unije vključevala oceno vseh ekonomskih kazalnikov, ki so vplivali na stanje industrije Unije v obravnavanem obdobju.

(441) Komisija je pri ugotavljanju škode razlikovala med makro- in mikroekonomskimi kazalniki škode. Makroekonomske kazalnike je ocenila na podlagi podatkov, ki jih je predložil pritožnik ter ki so bili navzkrižno preverjeni s podatki, ki so jih predložili drugi proizvajalci Unije, uporabniki in uvozniki, ter razpoložljivimi uradnimi statističnimi podatki (ki jih je zagotovil Eurostat). Makroekonomski podatki so se nanašali na vse proizvajalce Unije.

(442) Komisija je mikroekonomske kazalnike ocenila na podlagi podatkov iz izpolnjenih vprašalnikov vzorčenih proizvajalcev Unije. Kar zadeva drugega vzorčenega proizvajalca Unije, družbo Wacker, je treba opozoriti, da predloženi podatki niso zajemali mikroekonomskih kazalnikov, saj je družba proizvajala le za lastno uporabo in podobnega izdelka ni prodajala na prostem trgu. Zato so se mikroekonomski podatki nanašali le na vzorčenega proizvajalca Unije, ki prodaja samo na prostem trgu, tj. družbo Kuraray Europe GmbH. Za oba sklopa podatkov je bilo ugotovljeno, da sta reprezentativna za gospodarski položaj industrije Unije.

(443) Makroekonomski kazalniki so: proizvodnja, proizvodna zmogljivost, izkoriščenost zmogljivosti, obseg prodaje, tržni delež, rast, zaposlenost, produktivnost in višina stopnje dampinga.

(444) Mikroekonomski kazalniki so: povprečne cene na enoto, stroški na enoto, stroški dela, zaloge, dobičkonosnost, denarni tok, naložbe, donosnost naložb in zmožnost zbiranja kapitala.

4.5.2. *Makroekonomski kazalniki*

4.5.2.1. Proizvodnja, proizvodna zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti

(445) Celotna proizvodnja Unije, proizvodna zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti so se v obravnavanem obdobju gibale na naslednji način:

Preglednica 4

Proizvodnja, proizvodna zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti

	2016	2017	2018	Obdobje preiskave
Obseg proizvodnje (v tonah)	129 310	120 807	123 492	114 235
Indeks	*100*	*93*	*95*	*88*
Proizvodna zmogljivost (v tonah)	145 684	145 684	145 684	145 684
Indeks	*100*	*100*	*100*	*100*
Izkoriščenost zmogljivosti	89 %	83 %	85 %	78 %
Indeks	*100*	*93*	*95*	*88*
Obseg proizvodnje na prostem trgu Unije (v tonah)	75 000 – 80 000	62 500 – 67 500	600 000 – 65 000	55 000 – 60 000
Indeks	*100*	*86*	*82*	*75*

Vir: pritožba, preverjeni izpolnjeni vprašalniki.

(446) V obravnavanem obdobju se je obseg proizvodnje industrije Unije zmanjšal za 12 %. To zmanjšanje proizvodnje je vplivalo skoraj izključno na edina proizvajalca Unije, ki prodajata na prostem trgu, saj je obseg proizvodnje proizvajalcev Unije, ki proizvajajo samo za lastno potrošnjo, ostal razmeroma stabilen.

(447) Sporočena zmogljivost je v obravnavanem obdobju ostala enaka. Vendar se je izkoriščenost zmogljivosti močno zmanjšala, ker sta proizvajalca Unije, ki prodajata na prostem trgu, bistveno zmanjšala obseg proizvodnje, da bi znižala proizvodne stroške in zmanjšala izgube. Dejansko sta morala oba proizvajalca v obdobju 2017–2018 začasno ustaviti del svojih proizvodnih linij zaradi pritiska dampinškega uvoza.

(448) Zato je treba znižanje stopnje izkoriščenosti zmogljivosti izrecno pripisati zmanjšanju proizvodnje obeh proizvajalcev Unije, ki prodajata na prostem trgu.

(449) Po drugem dodatnem razkritju je družba Solutia trdila, da manjše izkoriščanje zmogljivosti industrije Unije ni bilo del trenda uvoza iz LRK, ker se je med letoma 2017 in 2018, ko se je povečal uvoz, povečalo in se v OP, ko se je zmanjšal uvoz iz LRK, zmanjšalo.

(450) To trditev je bilo treba zavrniti. Prvič, med letoma 2017 in 2018 se je stopnja izkoriščenosti zmogljivosti industrije Unije povečala za 2 odstotni točki, potrošnja na prostem trgu pa se je povečala za 7 odstotnih točk. Poleg tega se je obseg uvoza iz LRK v istem obdobju povečal za 23 %, uvoz pa je pridobil dodatnih 14 % tržnega deleža. Zato tudi ob naraščajočem povpraševanju industrija Unije ni mogla znatno povečati svoje proizvodnje, saj so se njene prodajne cene nenehno nelojalno nižale zaradi naraščajočega dampinškega uvoza. Drugič, v OP je industrija svojo stopnjo izkoriščenosti zmogljivosti zmanjšala za 7 točk in se je potrošnja Unije na prostem trgu zmanjšala za 3 točke, vendar je uvoz iz LRK ostal stabilen (zmanjšal se je za 395 ton) in je pridobil dodatne 3 odstotne točke tržnega deleža.

4.5.2.2. Obseg prodaje in tržni delež

(451) Obseg prodaje in tržni delež industrije Unije sta se v obravnavanem obdobju gibala na naslednji način:

Preglednica 5

Obseg prodaje in tržni delež

	2016	2017	2018	Obdobje preiskave
Celotni obseg prodaje na prostem trgu Unije (v tonah)	60 000 – 65 000	55 000 – 60 000	45 000 – 50 000	40 000 – 45 000
Indeks	*100*	*95*	*82*	*73*
Tržni delež	35–40 %	35–40 %	25–30 %	25–30 %
Indeks	*100*	*99*	*79*	*73*

Vir: pritožba, preverjeni izpolnjeni vprašalniki.

(452) Obseg prodaje industrije Unije na prostem trgu se je kljub razmeroma stabilni potrošnji v obravnavanem obdobju zmanjšal za 27 %.

(453) Posledično se je tržni delež industrije Unije na prostem trgu zmanjšal s [35–40 %] leta 2016 na [25–30 %] v OP, tj. za 27 %.

4.5.2.3. Rast

(454) Potrošnja Unije (prosti trg) je v obravnavanem obdobju ostala stabilna, obseg prodaje industrije Unije na prostem trgu Unije pa se je zmanjšal za 27 %. Industrija Unije je torej izgubila tržni delež, medtem ko se je tržni delež uvoza iz zadevne države v istem obdobju močno povečal.

4.5.2.4. Zaposlenost in produktivnost

(455) Zaposlenost in produktivnost sta se v obravnavanem obdobju gibali na naslednji način:

Preglednica 6

Zaposlenost in produktivnost

	2016	2017	2018	Obdobje preiskave
Število zaposlenih (v ekvivalentu polnega delovnega časa)	370	313	324	327
Indeks	*100*	*85*	*88*	*88*
Produktivnost (v enotah/zaposlenega)	350	386	382	349
Indeks	*100*	*110*	*109*	*100*

Vir: pritožba, preverjeni izpolnjeni vprašalniki.

(456) Stopnja zaposlenosti v industriji Unije se je v obravnavanem obdobju znižala zaradi zmanjšanja proizvodnje proizvajalcev Unije, ki prodajata na prostem trgu. Delovna sila se je zato zmanjšala za 12 %, pri čemer niso upoštevane morebitne posredne zaposlitve.

(457) Ker se je zmanjšal tudi obseg proizvodnje, je produktivnost industrije Unije v obravnavanem obdobju ostala razmeroma stabilna. To kaže, da se je bila industrija Unije pripravljena prilagoditi spreminjajočim se razmeram na trgu, da bi ostala konkurenčna.

4.5.2.5. Višina stopnje dampinga in okrevanje po preteklem dampingu

(458) Vse stopnje dampinga so bile znatno višje od stopnje de minimis. Višina dejanskih stopenj dampinga je glede na obseg in cene uvoza iz zadevne države znatno vplivala na industrijo Unije.

(459) To je druga protidampinška preiskava v zvezi z zadevnim izdelkom. Prejšnja preiskava je bila zaključena leta 2008 brez uvedbe ukrepov in na voljo niso bili nobeni podatki za oceno učinkov morebitnega preteklega dampinga.

4.5.3. *Mikroekonomski kazalniki*

4.5.3.1. Cene in dejavniki, ki vplivajo nanje

(460) Tehtano povprečje prodajnih cen vzorčenih proizvajalcev Unije na enoto za nepovezane stranke v Uniji se je v obravnavanem obdobju gibalo na naslednji način:

Preglednica 7

Prodajne cene v Uniji

	2016	2017	2018	Obdobje preiskave
Povprečna prodajna cena na enoto na prostem trgu (v EUR/kg)	1,50–2,50	1,50–2,50	1,75–2,75	1,75–2,75
Indeks	*100*	*100*	*111*	*114*
Proizvodni stroški na enoto (v EUR/kg)	1,50–2,50	1,50–2,50	2,00–3,00	2,00–3,00
Indeks	*100*	*104*	*119*	*124*

Vir: preverjeni izpolnjeni vprašalniki.

(461) V zgornji preglednici je prikazan razvoj prodajnih cen industrije Unije na enoto na prostem trgu Unije v primerjavi z ustreznimi stroški proizvodnje na enoto. Prodajne cene so bile od začetka obravnavanega obdobja v povprečju nižje od stroškov proizvodnje na enoto.

(462) Stroški proizvodnje industrije Unije na enoto so se v obravnavanem obdobju zvišali za 24 %. Na zvišanje stroškov so vplivali zlasti višji stroški glavne surovine, tj. monomera vinilacetata. V istem obdobju so se prodajne cene zvišale za 14 %, vendar to ni zadostovalo za pokritje zvišanja cen surovin zaradi velikega cenovnega pritiska, ki ga je izvajal kitajski uvoz.

4.5.3.2. Stroški dela

(463) Povprečni stroški dela vzorčenih proizvajalcev Unije so se v obravnavanem obdobju gibali na naslednji način:

Preglednica 8

Povprečni stroški dela na zaposlenega

	2016	2017	2018	Obdobje preiskave
Povprečni stroški dela na zaposlenega (indeks)	*100*	*109*	*104*	*109*

Vir: preverjeni izpolnjeni vprašalniki.

(464) Povprečni stroški dela na zaposlenega so se v obravnavanem obdobju povišali za skoraj 9 %. To povišanje je bilo ugotovljeno pri obeh vzorčenih proizvajalcih Unije.

4.5.3.3. Zaloge

(465) Ravni zalog vzorčenih proizvajalcev Unije so se v obravnavanem obdobju gibale na naslednji način:

Preglednica 9

Zaloge

	2016	2017	2018	Obdobje preiskave
Končne zaloge (v tonah)	15 000 – 25 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000
Indeks	*100*	*64*	*59*	*60*

Vir: preverjeni izpolnjeni vprašalniki.

(466) V obravnavanem obdobju se je raven končnih zalog znatno zmanjšala, in sicer za 40 %. Zmanjšanje je posledica konkretne odločitve vzorčenega proizvajalca Unije, ki prodaja na prostem trgu. Ko se je družba spoprijemala z izgubami pri prodaji zaradi pritiska dampinškega uvoza, po njenem mnenju povečevanje zalog ni bilo gospodarsko upravičeno, ko se je povpraševanje po njenem izdelku zmanjšalo.

4.5.3.4. Dobičkonosnost, denarni tok, naložbe, donosnost naložb in zmožnost zbiranja kapitala

(467) Dobičkonosnost, denarni tok, naložbe in donosnost naložb vzorčenih proizvajalcev Unije so se v obravnavanem obdobju gibali na naslednji način:

Preglednica 10

Dobičkonosnost, denarni tok, naložbe in donosnost naložb

	2016	2017	2018	Obdobje preiskave
Dobičkonosnost prodaje nepovezanim strankam v Uniji (v % prihodkov od prodaje)	– 0,5 % do – 5,0 %	– 5 % do – 10 %	– 0,5 % do – 5,0 %	– 10 % do – 15 %
Indeks	*100*	*– 279*	*– 199*	*– 548*
Denarni tok (v tisoč EUR)	500 – 5 500	15 000 – 20 000	5 000 – 10 000	– 500 do – 5 500
Indeks	*100*	*922*	*535*	*– 80*

	2016	2017	2018	Obdobje preiskave
Naložbe (v tisoč EUR)	20 000 – 30 000	10 000 – 20 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000
Indeks	*100*	*49*	*26*	*28*
Donosnost naložb	– 0,5 % do – 5,0 %	– 2,5 % do – 7,5 %	– 0,5 % do – 5,0 %	– 7,5 % do – 12,5 %
Indeks	*100*	*– 209*	*– 132*	*– 368*

Vir: preverjeni izpolnjeni vprašalniki.

(468) Komisija je dobičkonosnost vzorčenega proizvajalca Unije, dejavnega na odprtem trgu, določila tako, da je neto dobiček pred obdavčitvijo pri prodaji podobnega izdelka nepovezanim strankam na odprtem trgu v Uniji izrazila v odstotnem deležu prihodkov od navedene prodaje.

(469) V obravnavanem obdobju je bila dobičkonosnost negativna: izgube so nastale v vseh štirih letih, in sicer od [– 0,5 % do 5 %] v letu 2016 do [– 10,0 % do 15 %] v OP. Na ta trend je vplival zlasti cenovni pritisk kitajskega uvoza, ki vzorčenemu proizvajalcu EU ni dovoljeval zvišanja cen v odziv na zvišanje stroškov.

(470) Neto denarni tok pomeni zmožnost proizvajalcev Unije, da sami financirajo svoje dejavnosti. Trend neto denarnega toka je v obravnavanem obdobju precej nihal, zlasti zaradi nedenarnih odhodkov, kot je amortizacija, in se v obdobju preiskave poslabšal.

(471) Donosnost naložb je dobiček, izražen kot delež neto knjigovodske vrednosti naložb. V obravnavanem obdobju je na splošno ostala negativna, in sicer zaradi padajočega trenda, podobnega trendu dobičkonosnosti. Industrija Unije je v istem obdobju raven naložb znižala za 72 %. Na zmožnost industrije Unije, da zbira kapital, so močno vplivale izgube, ki so nastale v obravnavanem obdobju, kot je razvidno iz zmanjšanja naložb.

4.5.4. *Sklep o škodi*

(472) Vsi glavni kazalniki škode so v obravnavanem obdobju pokazali negativen trend. Obseg proizvodnje industrije Unije se je zmanjšal za približno 12 %, njen obseg prodaje na prostem trgu pa za 27 %. Glede na razmeroma stabilno potrošnjo je to pomenilo zmanjšanje tržnega deleža na prostem trgu s [35 – 40 %] leta 2016 na [25 – 30 %] v obdobju preiskave, tj. za 10 odstotnih točk.

(473) Prodajne cene so se v obravnavanem obdobju zvišale za 14 %, vendar to kljub prizadevanju industrije Unije, da bi izboljšala učinkovitost s povečanjem produktivnosti na zaposlenega, ni zadoščalo za pokritje zvišanja stroškov proizvodnje na enoto. Industrija Unije je v odziv na pritisk dampinškega uvoza zmanjšala obseg proizvodnje, zaradi česar so se zvišali stroški na enoto. To je skupaj s povišanjem cen surovin, ki ga industrija Unije ni mogla prenesti naprej, povzročilo nižanje in oviranje dviga cen industrije Unije in ter s tem zmanjšanje dobičkonosnosti.

(474) Dobičkonosnost industrije Unije se je tako zaradi navedenih trendov z [– 0,5 % do 5 %] leta 2016 zmanjšala na [– 10,0 do 15 %] v OP.

(475) Kar zadeva zaprti trg, je Komisija analizirala in proučila zadevne podatke, ko je bilo primerno, kot je pojasnjeno v oddelku 4.2.

(476) Vendar je v tem konkretnem primeru lastna potrošnja predstavljala približno četrtino celotne potrošnje Unije in je obsegala skoraj izključno prenose za lastno uporabo znotraj iste družbe ali skupine družb. Taki notranji prenosi zaradi narave prenosov znotraj skupine niso reprezentativni za dejanske tržne prenose. Poleg tega navedeni prenosi ne vstopijo na prosti trg, ker izdelek v celoti uporabijo integrirani proizvajalci za nadaljnjo predelavo. Zato zaprti trg ni izpostavljen neposredni konkurenci iz uvoza iz zadevne države.

(477) Komisija je zato sklenila, da bi se lahko uspešnost industrije Unije smiselno proučila predvsem glede na dejavnost na prostem trgu, kot je podrobno opisano v uvodnih izjavah 404 in 405.

(478) Komisija je na podlagi navedenega sklenila, da je industrija Unije utrpela znatno škodo v smislu člena 3(5) osnovne uredbe.

(479) Po razkritju je družba Wacker trdila, da je treba zmanjšanje proizvodne zmogljivosti industrije Unije pripisati drugemu proizvajalcu Unije, ki prodaja na prostem trgu (tj. družbi Sekisui). Po njenem mnenju je bilo zmanjšanje poslovna odločitev družbe, ki je bila sprejeta pred obdobjem preiskave, in ga ni povzročil uvoz iz LRK. Družba Wacker je trdila, da se je družba namerno odločila za umik s trga Unije, zato se negativni kazalniki, kot so proizvodnja, prodaja in zaposlovanje, ne bi smeli uporabiti kot dokaz škode.

(480) Komisija se s to razlago ni strinjala. Prvič, dokazi, zbrani med preiskavo, kažejo, da je zmanjšanje proizvodnje in prodaje povzročil cenovni pritisk uvoza iz LRK. Ni dokazov, da ta sklep ne bi bil pravilen. Drugič, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 447, nobeden od proizvajalcev Unije, ki prodajajo na prostem trgu, ni nepovratno zmanjšal svoje proizvodne zmogljivosti. Proizvajalci so le zmanjšali proizvodnjo s tem, ko niso uporabljali vseh svojih proizvodnih linij. To zmanjšanje izkoriščenosti zmogljivosti je nastalo v obravnavanem obdobju, zato se je upoštevalo kot del ocene trendov v istem obdobju. Poleg tega je trditev, da industrija Unije ni mogla prodati tistega, česar ni proizvedla, napačna. Ni ekonomsko vzdržno proizvajati nečesa, česar ni mogoče prodati po pošteni tržni ceni.

(481) Družba Wacker je trdila tudi, da sta zmanjšana proizvodnja in prodaja družbe Sekisui koristila pritožniku, ki je svojo prodajo v obdobju 2016–2017 povečal za 6 %. Vendar je Komisija ugotovila, da je industrija Unije v istem obdobju svojo celotno prodajo zmanjšala za 5 %, kitajski proizvajalci izvozniki pa so prodajo na trgu Unije povečali za 25 % in pridobili 7 odstotnih točk tržnega deleža. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(482) Poleg tega je družba Wacker trdila, da Komisija v svoji oceni ni upoštevala prodaje industrije Unije, ker po njenem mnenju statistika o izvozu kaže, da je izvoz PVA proizvajalcev Unije predstavljal velik delež prodaje industrije Unije na prostem trgu. Po drugem dodatnem razkritju je zbornica CCCMC to trditev ponovila.

(483) To trditev je bilo treba zavrniti. Informacije, zbrane med preiskavo, so pokazale, da je izvoz vzorčenega proizvajalca Unije, ki prodaja na prostem trgu, v obravnavanem obdobju ostal razmeroma stabilen in, še pomembneje, da je na splošno predstavljal zanemarljivo količino v primerjavi s celotno prodajo proizvajalca Unije na prostem trgu Unije.

(484) Prav tako sta družba Wacker in druga stran, družba Wegochem, trdili, da Komisija ni analizirala uvoza in nadaljnje prodaje industrije Unije. Zadevni strani sta trdili, da je po njunem mnenju sama industrija Unije odgovorna za velik delež obsega uvoza iz tretjih držav.

(485) Prvič, Komisija je opozorila, da je bilo poleg pritožnika in družbe Sekisui v tretjih državah več proizvajalcev. Drugič, preiskava je pokazala, da je bila pritožnikova nadaljnja prodaja omejena in je v obravnavanem obdobju predstavljala [0,5–2 %] celotne prodaje proizvajalca Unije na prostem trgu Unije. Poleg tega se je v obravnavanem obdobju ta nadaljnja prodaja zmanjšala za 50 %. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(486) Isti strani sta nato trdili, da nekateri podatki, sporočeni v dokumentu o splošnem razkritju, tj. za denarni tok in zalogo, niso bili v skladu s podatki v javni različici izpolnjenega vprašalnika pritožnika.

(487) V zvezi s tem je Komisija pojasnila, da je nekatere podatke v skladu z običajno prakso po preverjanju spremenila in popravila. To pojasni razlike, na katere sta opozorili ti strani.

5. VZROČNA POVEZAVA

(488) Komisija je v skladu s členom 3(6) osnovne uredbe proučila, ali je dampinški uvoz iz zadevne države povzročil znatno škodo industriji Unije. V skladu s členom 3(7) osnovne uredbe je proučila tudi druge znane dejavnike, ki bi lahko hkrati povzročali škodo industriji Unije. Zagotovila je, da se morebitna škoda, ki so jo povzročili drugi dejavniki in ne dampinški uvoz iz zadevne države, ni pripisala temu dampinškemu uvozu. Ti dejavniki so: uvoz iz drugih tretjih držav, gibanje stroškov surovin, samopovzročena škoda in napačna predstavitev podatkov enega proizvajalca Unije.

5.1. **Učinki dampinškega uvoza**

(489) Obseg uvoza iz zadevne države in njegov tržni delež sta se v obravnavanem obdobju povečala za 53 %. To povečanje znatno presega razvoj potrošnje na prostem trgu v istem obdobju, ki se je zmanjšala za [0,5–2 %]. Hkrati sta se obseg prodaje in tržni delež industrije Unije zmanjšala za 27 %. Poleg tega so se zaradi cen uvoza iz zadevne države, ki so bile v obravnavanem obdobju sicer razmeroma stabilne, prodajne cene industrije Unije v povprečju nelojalno znižale za od 28,8 % do 36,7 % oziroma povprečno za 30,0 %. Dobičkonosnost industrije Unije se je zato stalno zmanjševala in je v obdobju preiskave znašala [–10,0 do –15 %].

(490) Analiza kazalnikov škode v uvodnih izjavah 398 do 478 kaže, da se je gospodarski položaj industrije Unije v obravnavanem obdobju poslabšal, kar je sovpadalo z znatnim povečanjem dampinškega uvoza iz zadevne države, za katerega je bilo ugotovljeno, da je v obdobju preiskave nelojalno zniževal prodajne cene industrije Unije in povzročil znatno oviranje dviga cen, saj industrija Unije ni mogla zvišati cen v skladu z zvišanjem stroškov proizvodnje.

(491) Poleg tega so informacije, zbrane med preiskavo, pokazale, da različne vrste izdelkov, ki jih prodajajo kitajski proizvajalci izvozniki, v celoti konkurirajo vrstam izdelkov, ki jih prodaja industrija Unije, kot je pojasnjeno v oddelku 2.3.

(492) Po razkritju so družbe Ahlstrom-Munksjö, Cordial in Wacker zanikale sovpadanje povečanja uvoza iz LRK in poslabšanje položaja industrije Unije. Po njihovem mnenju dejstva, da se je dobičkonosnost pritožnika v letih 2016 in 2017 znatno zmanjšala, medtem ko se je njegov obseg prodaje nekoliko povečal, ni mogoče pripisati dampinškemu uvozu. Poudarile so tudi, da je industrija Unije v obdobju preiskave izgubila 11 % obsega prodaje, kitajske cene pa so se zvišale.

(493) Prvič, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 13, je industrija Unije sprva poskušala slediti kitajskim dampinškim cenam, da ne bi izgubila tržnega deleža, kar pojasni gibanja v letih 2016 in 2017, na katera je opozorila družba. V tem obdobju se cene industrije Unije niso povečale, čeprav so se stroški proizvodnje še naprej zviševali. Drugič, industrija Unije je v istem obdobju izgubila 5 odstotnih točk obsega prodaje, medtem ko se je uvoz iz LRK povečal za 25 odstotnih točk, njegova prodajna cena pa se je znižala za 6 %. Čeprav se je v obdobju preiskave uvozna cena iz LRK zvišala, je ostala v povprečju za 29 % nižja od cen industrije Unije, medtem ko je obseg uvoza ostal nespremenjen. Stroški proizvodnje industrije Unije so se tako povečali za 5 točk, njene cene pa so se povišale le za 3 odstotne točke. V nasprotju s to trditvijo negativni trendi, zaznani v zvezi z industrijo Unije, zato sovpadajo s povečanjem obsega in tržnega deleža uvoza iz LRK v obravnavanem obdobju.

(494) Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(495) Družba Wacker je trdila tudi, da se je trend dobičkonosnosti pritožnika razlikoval od tistega, ki je bil sporočen v njegovem letnem poročilu za leto 2017.

(496) Letno poročilo se nanaša na globalno dejavnost pritožnika, PVA pa so le njen del. Tako iz zbirnih podatkov ni mogoče sklepati glede enega samega poslovnega segmenta. Komisija je zbrala in preverila točno določene podatke ter na njihovi podlagi oblikovala sklepe. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

5.2. **Učinki drugih dejavnikov**

5.2.1. *Uvoz iz tretjih držav*

(497) Količina uvoza iz drugih tretjih držav se je v obravnavanem obdobju gibala na naslednji način:

Preglednica 11

Uvoz iz tretjih držav

Država		2016	2017	2018	Obdobje preiskave
Tajvan	Količina (v tonah)	20 965	19 796	23 602	22 674
	Indeks	*100*	*94*	*113*	*108*

Država		2016	2017	2018	Obdobje preiskave
	Tržni delež	12–15 %	12–15 %	13–16 %	13–16 %
	Indeks	*100*	*98*	*109*	*108*
	Povprečna cena (v EUR/kg)	1,57	1,56	1,56	1,71
	Indeks	*100*	*99*	*99*	*109*
ZDA	Količina (v tonah)	23 700	15 643	23 379	23 427
	Indeks	*100*	*66*	*99*	*99*
	Tržni delež	12–15 %	9–12 %	12–15 %	12–15 %
	Indeks	*100*	*69*	*96*	*99*
	Povprečna cena (v EUR/kg)	1,75	2,03	1,84	1,90
	Indeks	*100*	*116*	*105*	*108*
Japonska	Količina (v tonah)	14 980	15 410	14 655	14 522
	Indeks	*100*	*103*	*98*	*97*
	Tržni delež	8–11 %	9–12 %	7–10 %	8–11 %
	Indeks	*100*	*107*	*94*	*97*
	Povprečna cena (v EUR/kg)	2,33	2,50	2,65	2,82
	Indeks	*100*	*107*	*114*	*121*
Druge tretje države	Količina (v tonah)	7 419	3 885	2 813	4 033
	Indeks	*100*	*52*	*38*	*54*
	Tržni delež	3–5 %	2–4 %	1–3 %	2–4 %
	Indeks	*100*	*55*	*37*	*55*
	Povprečna cena (v EUR/kg)	2,29	1,98	2,14	2,23
	Indeks	*100*	*86*	*93*	*97*
Skupaj za vse tretje države, razen za zadevno državo	Količina (v tonah)	67 064	54 734	64 448	64 656
	Indeks	*100*	*82*	*96*	*96*
	Tržni delež	38–43 %	30–35 %	36–41 %	37–42 %
	Indeks	*100*	*85*	*93*	*96*
	Povprečna cena (v EUR/kg)	1,88	1,98	1,93	2,06
	Indeks	*100*	*106*	*103*	*109*

Vir: Eurostat, pritožba, preverjeni izpolnjeni vprašalniki.

(498) Uvoz iz drugih tretjih držav je izviral predvsem iz Tajvana, ZDA in Japonske. Nekateri japonski in ameriški izvozniki so povezani z industrijo Unije, tajvanski izvoznik pa je povezan z enim od kitajskih proizvajalcev izvoznikov.

(499) V nasprotju s trditvami nekaterih zainteresiranih strani, ki sta jih družbi Wacker in Solutia ponovili po razkritju, se je uvoz iz drugih tretjih držav, čeprav je bil glede na tržni delež pomemben, v obravnavanem obdobju zmanjšal za 4 %, izguba tržnega deleža industrije Unije pa je koristila izključno kitajskim proizvajalcem izvoznikom. Uvozne cene iz teh tretjih držav, ki so bile sicer v povprečju 11 % nižje od cen industrije Unije, so se v istem obdobju zvišale za 9 %. Zlasti so se za 9 % zvišale uvozne cene največjega izvoznika poleg LRK, tj. Tajvana, uvozne cene iz ZDA so se zvišale za 8 %, uvozne cene iz Japonske pa za 21 %.

(500) Uvoz iz drugih tretjih držav zato ni bil vzrok za škodo, opisano v uvodnih izjavah 440 do 478.

(501) Družba Wacker, ki je drugi vzorčeni proizvajalec Unije, je po razkritju trdila, da Komisija ni pravilno ocenila uvoza iz Japonske in Tajvana. Družba je trdila, da Komisija ni upoštevala količin, uvoženih v okviru postopkov aktivnega oplemenitenja iz obeh držav, ter ni upoštevala, da so po njenem mnenju deli uvoza iz Japonske dejansko kopolimeri PVA in torej ne spadajo v obseg zadevnega izdelka.

(502) Trditev o aktivnem oplemenitenju je bilo treba zavrniti. Postopek aktivnega oplemenitenja se nanaša na blago, ki se uvozi za uporabo v enem ali več postopkih predelave na carinskem območju Unije in se zato ne sprosti v prodajo na prostem trgu Unije.

(503) Kar zadeva uvoz kopolimerov PVA z Japonske, je Komisija potrdila, da oznaka TARIC 3905 30 00 10 dejansko zajema izključno uvoz določenega kopolimera, ki se uporablja kot zaščitni premaz rezin v proizvodnji polprevodnikov ([94]).

(504) Po nadaljnjih preverjanjih so bile količine, uvožene v EU pod oznako TARIC 3905 30 00 10, odstranjene iz uvoza, in sicer ne le z Japonske, temveč iz vseh virov, vključno z LRK. Obseg uvoza, potrošnja in tržni deleži so bili ustrezno spremenjeni.

(505) Družba Wacker je trdila tudi, da se je Komisija osredotočila le na povprečne uvozne cene iz ZDA. Po njegovem mnenju je določeni uvoz koncentriran v nekaj državah članicah po precej nižjih cenah od povprečnih uvoznih cen, ki jih je upoštevala Komisija, zato bi to lahko vplivalo na prodajo pritožnika.

(506) To trditev je bilo treba zavrniti, saj trditev in podatki družbe Wacker niso bili v nasprotju z oceno, ki jo je izvedla Komisija. Podobno raznolikost cenovnega vzorca je mogoče ugotoviti pri prodaji industrije Unije, pa tudi prodajne cene odražajo vrste izdelkov, ki jih zahteva uporabniška industrija, dejavna v vsaki državi članici. V nasprotju s trditvijo družbe Wacker dejstvo, da so različni kakovostni razredi PVA v veliki meri zamenljivi, ne pomeni, da bi morali imeti vsi kakovostni razredi PVA enako ceno. Poleg tega je bila, tudi če je bila v obdobju preiskave uvozna cena iz ZDA v Belgijo res za 4 % nižja od povprečne uvozne cene, uvozna cena v Nemčijo v istem obdobju za 13 % višja od povprečne cene.

(507) Družba Ahlstrom-Munksjö je po razkritju trdila še, da je pritožnik iz svojih obratov PVA v ZDA prodajal po nižjih cenah v primerjavi s kakovostnimi razredi, proizvedenimi v EU.

(508) Vendar so se predložene informacije nanašale na različne kakovostne razrede PVA, zaradi česar primerjava ni mogoča. Kakovostni razred, uvožen iz ZDA, je poleg tega kopolimer in zato ne spada v obseg zadevnega izdelka. Opozoriti je treba tudi, da je iz predloženih informacij jasno, da je pritožnik veliko zvišanje v EU izvedel ravno v tistem mesecu, ko je začasno ustavil eno od svojih proizvodnih linij. To potrjuje, da je morala družba na splošno zvišati cene, da bi nadomestila izgubo proizvodnje in višje fiksne stroške.

(509) Ta trditev je bila zato zavrnjena.

5.2.2. *Zvišanje stroškov surovin*

(510) En uporabnik je trdil, da je škodo povzročilo zvišanje stroškov glavne surovine (monomera vinilacetata). Trdil je, da mora pritožnik, ki ni integriran višje v verigo, kupovati monomer vinilacetat na trgu in je zato manj stroškovno učinkovit kot kitajski proizvajalci izvozniki ali drugi proizvajalci Unije, ki monomer vinilacetat proizvajajo za lastno porabo.

([94]) Viskozni pripravek, ki sestoji predvsem iz poli(vinilalkohola) (CAS RN 9002-89-5).

(511) V nasprotju s to trditvijo so informacije, zbrane med preiskavo, potrdile, da so stroški, ki jih ima pritožnik s kupovanjem monomera vinilacetata, skladni s prevladujočimi cenami, zabeleženimi pri drugih virih. Glede na to je zvišanje cen monomera vinilacetata vplivalo tudi na druge proizvajalce po vsem svetu, kar dokazuje gibanje cen kitajskih proizvajalcev izvoznikov in proizvajalcev izvoznikov iz tretjih držav.

(512) Poleg tega industrija Unije, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 462, zaradi znatnega cenovnega pritiska kitajskega uvoza svojih cen ni mogla zvišati v skladu z zvišanjem stroškov surovin. To je skupaj z znatnim zmanjšanjem obsega prodaje povzročilo znižanje cen industrije Unije in s tem dobičkonosnosti.

(513) Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(514) Družba Wacker je po razkritju trdila, da so se cene monomera vinilacetata v prvem četrtletju leta 2019 znižale, zato bi moral pritožnik ustrezno znižati svoje proizvodne stroške. Poleg tega je zbornica CCCMC trdila tudi, da Komisija ni analizirala razvoja cen monomera vinilacetata v štiriletnem obdobju preiskave škode.

(515) Te argumente je bilo treba zavrniti. Družba Wacker trdi, da se je cena monomera vinilacetata v prvem četrtletju leta 2019 znižala, vendar ni omenila, da se je ta ista cena v drugem četrtletju znova zvišala za 3 %, v četrtem četrtletju leta 2019 pa je bila višja za 12 %. Spreminjanje od četrtletja do četrtletja ni smiselno, saj družbe upoštevajo predvideni razvoj cen pri obračunavanju stroškov proizvodnje (in prodajne cene) za prihodnje leto. Kar zadeva trditev zbornice CCCMC, so informacije, zbrane med preiskavo, pokazale, da se je povprečna tržna cena monomera vinilacetata v Uniji v obravnavanem obdobju zvišala za 20 %.

5.2.3. *Samopovzročena škoda*

(516) Dva druga uporabnika sta trdila, da je bila škoda, ki jo je utrpela industrija Unije, samopovzročena, saj je eden od vzorčenih proizvajalcev Unije v obravnavanem obdobju nesorazmerno zvišal prodajne, splošne in upravne stroške (PSU-stroški).

(517) Preiskava je pokazala, da je zvišanje PSU-stroškov v dejavnosti PVA povzročilo zlasti zmanjšanje prodaje. Ker je velika večina PSU-stroškov fiksnih, se je zaradi zmanjšanja prodaje in posledičnega zmanjšanja proizvedene količine povečal delež teh stroškov v stroških proizvodnje na enoto. Kot je navedeno v uvodni izjavi 473, je bilo zmanjšanje prodaje posledica pritiska dampinškega uvoza na trgu Unije. Zato je bilo zvišanje PSU-stroškov tesno povezano z dampinškim uvozom in ga ni mogoče šteti za samopovzročeno škodo.

(518) Po razkritju so družbe Ahlstrom-Munksjö, Wacker in Wegochem ponovile trditev, da pritožnik v obravnavanem obdobju ni znatno zmanjšal proizvodnje, zato se fiksni stroški ne bi smeli zvišati.

(519) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 447, sta morala oba proizvajalca Unije, ki prodajata na prostem trgu, v obravnavanem obdobju začasno ustaviti vsak po eno proizvodno linijo, kar se je štelo za neposredno posledico dampinškega uvoza. Zato je znižana stopnja izkoriščenosti zmogljivosti vplivala na fiksne stroške obeh proizvajalcev.

(520) Družbi Ahlstrom-Munksjö in Wacker sta trdili tudi, da je načrtovano šesttedensko zaprtje pritožnikovega obrata zaradi vzdrževanja prispevalo k zvišanju njegovih stroškov proizvodnje. Poleg tega je družba Wacker trdila, da so pritožnikovi stroški proizvodnje nesorazmerno visoki.

(521) Kar zadeva zaprtje obrata, je preiskava pokazala, da ni znatno vplivalo na pritožnikove stroške proizvodnje, saj je bila to rutinska operacija, ki je bila načrtovana veliko prej. Poleg tega so se pritožnikovi stroški proizvodnje leta 2017 (v letu zaprtja) zvišali za 4 odstotne točke, leta 2018 pa so se zvišali za 15 odstotnih točk, ko se je dampinški uvoz nadalje povečal in dosegel tržni delež [30–35 %].

(522) Kar zadeva stroške, družba Wacker PVA proizvaja le za lastno potrošnjo, zato nima prodajnih in upravnih stroškov (ter ima na splošno nižje stroške). Poleg tega so informacije, zbrane med preiskavo, pokazale, da so bili pritožnikovi stroški proizvodnje v skladu s povprečnimi stroški proizvodnje industrije PVA.

(523) Te utemeljitve se zato zavrnejo.

(524) Po razkritju je družba Wegochem trdila, da je pritožnikova nizka dobičkonosnost po njenem mnenju posledica previsokih stroškov amortizacije.

(525) Komisija je potrdila, da so bili pritožnikovi stroški amortizacije preverjeni in popravljeni tako, da so se upoštevali samo stroški, povezani izključno z zadevnim izdelkom. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(526) Drug uporabnik je trdil, in to trditev ponovil po razkritju, da je izguba tržnega deleža, ki jo je utrpela industrija Unije, posledica njenih poslovnih odločitev, saj je močno zvišanje cen med letom 2017 in OP nekatere uporabnike zadevnega izdelka prisililo, da so jo zamenjali s cenejšimi kitajskimi dobavitelji, da bi ostali konkurenčni.

(527) Tudi če sta zvišanje cen in zmanjšanje prodaje časovno sovpadala, je to neposredna posledica dampinškega uvoza iz zadevne države. PVA ima več uporab in se proizvaja v različnih kakovostnih razredih. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 60, imajo nekateri od teh kakovostnih razredov najrazličnejše uporabe in so na splošno cenejši, drugi bolj specializirani kakovostni razredi, zasnovani za uporabe z ozkimi specifikacijami (kot je proizvodnja zdravil ali folij iz PVB), pa so na splošno dražji.

(528) Industrija Unije lahko oskrbuje vse različne segmente industrije nižje v proizvodni verigi. Vendar je uvoz PVA iz Kitajske po cenah, zaradi katerih so se cene Unije v povprečju nelojalno znižale za 29,9 %, industrijo Unije prisilil, da je znižala raven proizvodnje in prodajo osredotočila na kakovostne razrede, katerih prodajne cene so v povprečju nekoliko višje. Vendar je preiskava pokazala, da cenovni pritisk narašča tudi v teh kakovostnih razredih, kar še poslabšuje položaj industrije Unije.

(529) Ta trditev se zato zavrne.

(530) Eden od vzorčenih nepovezanih uvoznikov je trdil, da je pritožnik sam prodajal po dampinških cenah na trgu Unije, zato bi bila škoda samopovzročena, ter predložil dokaze o prodaji PVA, ki jih je proizvedla povezana družba pritožnika s sedežem v Singapurju, po zelo nizki ceni na trgu Unije. Ta trditev je bila ponovljena po razkritju.

(531) Preiskava je pokazala, da je bila domnevno dampinška prodaja iz Singapurja dejansko prodaja serije PVA brez specifikacij. Ta konkretna vrsta PVA je običajno posledica napak v proizvodnem postopku, zato se je na trgu prodajala po zelo nizki ceni, saj ni ustrezala splošnim specifikacijam izdelka.

(532) Ta trditev se zato zavrne.

(533) Drug uporabnik je trdil, da vse manjši obseg prodaje industrije Unije ni posledica dampinškega uvoza PVA iz zadevne države, ampak dejstva, da je pritožnik zavrnil oskrbovanje nekaterih uporabnikov s svojimi izdelki, zato je bila znatna škoda samopovzročena s temi protikonkurenčnimi praksami.

(534) Kot je pojasnjeno tudi v oddelku 2.2, je industrija Unije zmožna in pripravljena dobavljati vse različne kakovostne razrede PVA. Zadevni uporabnik ni predložil konkretnih dokazov o zavrnitvi dobave. Nasprotno, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 13, so informacije, zbrane med preiskavo, jasno pokazale, da je bila industrija zmožna in pripravljena oskrbovati vsakega uporabnika zadevnega izdelka.

(535) Uporabnik je po razkritju to trditev ponovil, vendar ni predložil nobenih prepričljivih dokazov o domnevni zavrnitvi dobave, saj so bila v predloženih dokumentih navedena le nesoglasja glede cen med obema stranema.

(536) Ta trditev je bila zato zavrnjena.

5.2.4. *Uporaba za lastne potrebe*

(537) En uporabnik je trdil, da bi lahko bili makroekonomski podatki proizvajalca Unije, ki je bil izključen iz vzorca, zavajajoči, saj bi bilo lahko sporočeno zmanjšanje prodaje PVA namerna poslovna odločitev, namenjena povečanju lastne potrošnje PVA in s tem prodaje v segmentih nižje v proizvodni verigi.

(538) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 441, je Komisija mikro- in makroekonomske kazalnike ocenila na podlagi podatkov iz preverjenih izpolnjenih vprašalnikov in pritožbe, ki so bili navzkrižno preverjeni s podatki, ki so jih zagotovili proizvajalci Unije, uporabniki in uvozniki, ter razpoložljivimi uradnimi statističnimi podatki (ki jih je zagotovil Eurostat).

(539) Glede na visoko stopnjo sodelovanja je lahko Komisija dobila celovit pregled nad zaprtim in prostim trgom s PVA ter zelo podrobno sliko o različnih segmentih nižje v proizvodni verigi in njihovi potrošnji PVA.

(540) Vsekakor so v zvezi z zmanjšanjem prodaje PVA navedenega proizvajalca Unije informacije, zbrane med preiskavo, pokazale vzporedno enako obsežno zmanjšanje proizvodnje PVA v obravnavanem obdobju. Zato je Komisija ugotovila, da zmanjšanja prodaje ni povzročilo povečanje lastne potrošnje.

(541) Ta trditev se zato zavrne.

(542) Dva uporabnika sta trdila, da je škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, povzročila odločitev pritožnika, da se osredotoči na lastno potrošnjo za proizvodnjo folij iz PVB.

(543) Vendar je preiskava pokazala, da se je lastna potrošnja pritožnika v obravnavanem obdobju povečevala bistveno počasneje, kot se je zmanjševala količina prodaje. Poleg tega je pritožnikova lastna potrošnja PVA v zadnjih dveh letih ostala stabilna, zato z njo ne bi bilo mogoče pojasniti poslabšanja razmer v zadnjih letih, zlasti v obdobju preiskave. Hkrati ima industrija še vedno najmanj 30 000 ton neizkoriščene proizvodne zmogljivosti, ki je proizvodne linije folij iz PVB ne morejo absorbirati.

(544) Ta trditev se zato zavrne.

(545) Družbe Ahlstrom-Munksjö, Solutia, Wacker in Wegochem so po razkritju ponovile trditev, da se je lastna potrošnja pritožnika v obravnavanem obdobju znatno povečala (tj. za 25 %). Izjava Komisije, da se je lastna potrošnja pritožnika v obravnavanem obdobju povečevala bistveno počasneje, kot se je zmanjševala količina prodaje, je bila zato napačna.

(546) Komisija trdi, da je njena izjava pravilna, in pojasnjuje, da je, tudi če se je lastna potrošnja pritožnika v obravnavanem obdobju v smislu odstotka povečala, v absolutnih količinah zmanjšanje prodaje v tonah znatno preseglo povečanje števila ton PVA, ki jih pritožnik porabi za lastno potrošnjo.

(547) Ta trditev je bila zato zavrnjena.

5.3. **Sklep o vzročni zvezi**

(548) Znatno povečanje uvoza iz zadevne države je časovno jasno sovpadalo s poslabšanjem položaja industrije Unije.

(549) Komisija je preiskala tudi druge dejavnike škode in ni odkrila nobenih drugih dejavnikov, ki bi prispevali k znatni škodi, ki jo je utrpela industrija Unije.

(550) Na podlagi navedenega je Komisija sklenila, da je znatna škoda, ki jo je utrpela industrija Unije, posledica dampinškega uvoza iz zadevne države in da k znatni škodi, ki jo je utrpela industrija Unije, ni prispeval noben drug posamično ali skupaj obravnavan dejavnik.

6. **INTERES UNIJE**

(551) Komisija je v skladu s členom 21 osnovne uredbe proučila, ali bi lahko kljub ugotovitvi o škodljivem dampingu jasno sklenila, da sprejetje ukrepov v tem primeru ni v interesu Unije. Določitev interesa Unije je temeljila na proučitvi vseh različnih zadevnih interesov, vključno z interesi industrije Unije, uvoznikov in uporabnikov.

6.1. **Interes industrije Unije**

(552) Preiskava je pokazala, da so vzrok za znatno škodo industrije Unije učinki dampinškega uvoza iz zadevne države, ki je nelojalno znižal prodajne cene industrije Unije in v obravnavanem obdobju povzročil njeno znatno izgubo tržnega deleža in izgube, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 440 do 550.

(553) Industrija Unije bo imela korist od ukrepov, ki bi verjetno preprečili nadaljnje povečanje uvoza iz LRK po zelo nizkih cenah. Brez ukrepov bodo kitajski proizvajalci še naprej izvajali damping PVA na trgu Unije, zaradi česar industrija Unije ne bo mogla prodajati PVA z ustreznim dobičkom, to pa ji bo povzročalo nadaljnjo znatno škodo.

6.2. **Interes nepovezanih uvoznikov**

(554) Sodelovati je bilo pripravljenih šest nepovezanih uvoznikov. Trije so bili vključeni v vzorec in so predložili izpolnjene vprašalnike. Vsi trije uvozniki so nasprotovali uvedbi ukrepov ter trdili, da bodo škodili njihovemu poslovanju in bodo v nasprotju z interesi uporabnikov PVA v Uniji.

(555) Za vzorčene nepovezane uvoznike se utež zadevnega izdelka v primerjavi s celotnimi prihodki teh uvoznikov od prodaje giblje v razponu od 10 % do 40 %. Delovna mesta, dodeljena zadevnemu izdelku, so bila ocenjena na približno 20 zaposlenih.

(556) Vsi trije uvozniki so imeli dobiček, stopnja dobička pa je očitno zadoščala za absorpcijo vsaj dela dajatev. Poleg tega je Komisija opozorila, da ima uvoz iz drugih tretjih držav še vedno največji tržni delež v Uniji. Zato uvedba ukrepov ne bi imela znatnega negativnega cenovnega učinka na uvoznike, bi pa morali nekateri od njih zamenjati vire, kar bi zanje pomenilo dodatne stroške.

(557) En uvoznik je trdil, da bi uvedba ukrepov škodovala uvoznikom, saj bodo končni uporabniki iz Unije prenehali kupovati PVA s poreklom iz LRK in bodo začel kupovati alternativne izdelke, ki niso iz PVA, ali mešanice izdelkov iz PVA in drugih izdelkov, proizvedene zunaj Unije.

(558) V zvezi s tem je treba najprej opozoriti, da se vpliv PVA na stroške uporabnikov med segmenti razlikuje, kot je pojasnjeno v oddelku 6.3.

(559) Poleg tega je preiskava pokazala, da bi bila možnost zamenjave PVA z alternativnimi izdelki, tudi če bi bilo to teoretično mogoče, zelo zapletena in zvišanje stroškov PVA najverjetneje ne bi bilo odločilni dejavnik. Nekateri alternativni izdelki so že bistveno dražji od PVA in niso okolju prijazni, saj niso biološko razgradljivi kot PVA.

(560) Kar zadeva mešanice izdelkov, je preiskava pokazala, da imajo stroški prevoza pomembnejšo vlogo kot stroški surovin. Te mešanice so običajno narejene iz PVA in drugih dodatkov, raztopljenih v vodi. Zaradi deleža vode (in teže) je prevoz dražji. Nabava teh mešanic na osnovi PVA pri proizvajalcih s sedežem zunaj Unije se zaradi protidampinških dajatev na zadevni izdelek zato verjetno ne bo znatno povečala.

(561) Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(562) Dva uvoznika sta trdila, da proizvodnja PVA v Uniji ne zadošča glede na povpraševanje, zato je trg za PVA v EU zelo odvisen od uvoza, kar dokazuje tudi brezcarinska tarifna kvota za uvoz 15 000 ton PVA na leto, kot jo je od leta 2014 večkrat določil Svet Evropske unije ([95]).

(563) Glede na to so bili največji dobavitelji na trgu EU še vedno proizvajalci PVA s sedežem v tretjih državah (in sicer v Tajvanu, ZDA in na Japonskem), ki so že oskrbovali [37–42 %] potrošnje Unije na prostem trgu. Poleg tega je preiskava pokazala, da je več uporabnikov PVA hkrati kupovalo pri različnih dobaviteljih s sedežem v LRK, industriji Unije in proizvajalcih s sedežem v tretjih državah. Nazadnje je treba opozoriti, da ima industrija Unije še vedno približno 30 000 ton neizkoriščene zmogljivosti, s katero lahko oskrbuje trg Unije.

(564) Ker je povpraševanje po PVA veliko, se zato tveganje pomanjkanja ponudbe zaradi uvedbe ukrepov glede na višino predlaganih dajatev in razpoložljive alternativne vire ne bi povečalo. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(565) En uvoznik je trdil, da bi uvedba ukrepov škodovala malim in srednjim podjetjem (MSP) v Uniji, zlasti glede na sedanjo krizo zaradi COVID-19. Trdil je, da bi protidampinške dajatve na PVA s poreklom iz zadevne države ustvarile dodatne motnje v sektorju, ki ga je močno prizadela že omenjena kriza.

([95]) Uredbe Sveta (EU) št. 1340/2014, 713/2014, 2015/2448, 2016/2389, 2018/2070.

(566) V zvezi s tem je Komisija opozorila, da se vpliv predlaganih protidampinških ukrepov na stroške uporabnikov med segmenti razlikuje in je bil temeljito ocenjen, kot je pojasnjeno v oddelku 6.3.

(567) Poleg tega je lahko Komisija glede na visoko stopnjo sodelovanja dobila celovit pregled nad zaprtim in prostim trgom s PVA ter zelo podrobno sliko o različnih segmentih nižje v proizvodni verigi.

(568) Nazadnje, Komisija je gospodarski položaj industrije Unije in uporabnikov analizirala tudi ob upoštevanju pomena stabilnosti oskrbe, saj bi Unija brez industrije Unije izgubila približno [50–60 %] svoje dobavne zmogljivosti ([96]) kritičnega materiala, kot so PVA.

(569) Ta trditev je bila zato zavrnjena.

6.3. **Interes uporabnikov**

(570) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 55, se PVA uporabljajo kot dodatek, predhodna sestavina ali agens zlasti v štirih industrijah uporabnikov v Uniji pri: (i) proizvodnji smol iz PVB za proizvodnjo folij iz PVB; (ii) proizvodnji pripravkov za polimerizacijo in emulzij; (iii) proizvodnji papirja in kartona; ter (iv) proizvodnji lepil.

(571) Proizvajalci PVB so bili največji uporabniki PVA, in sicer so pomenili približno 40 % potrošnje PVA v Uniji. Polimerizacija je pomenila približno 20 %, proizvodnja kemikalij za papir in lepil pa 16 % oziroma 14 % celotne potrošnje PVA.

(572) Ob začetku preiskave je bilo kontaktiranih 49 znanih uporabnikov v Uniji, ki so bili tudi povabljenih k sodelovanju. Javili so se en proizvajalec PVB: družba Solutia; trije proizvajalci papirja in kartona: družbe Ahlstrom-Munksjö, Papierfabrik August Koehler in Paul & Co; trije proizvajalci v segmentu polimerizacije in emulzij: družbe Wacker, FAR Polymers in Celanese; ter en proizvajalec lepil: družba Cordial. Vsi so nasprotovali morebitnim ukrepom v zvezi z uvozom PVA s poreklom iz zadevne države, razen družbe Celanese, ki je ostala neopredeljena.

6.3.1. *Proizvajalci folije iz PBV*

(573) Kar zadeva glavno uporabo PVA (folija iz PVB), je treba opozoriti, da pritožnik sam neposredno konkurira uporabnikom zadevnega izdelka v sektorju PVB, saj se del njegove proizvodnje PVA uporabi za lastne potrebe za proizvodnjo folije iz PVB.

(574) Smola iz PVB se proizvaja z acetalizacijo PVA (reakcijo PVA z butanalom), nato se zmeša z mehčalom in ekstrudira, da nastane folija iz PVB. PVA pomeni do 27 % stroškov proizvodnje PVB. Folija iz PVB se uporablja zlasti kot plast med dvema steklenima ploščama v avtomobilskem sektorju (vetrobranska stekla) ali gradbeništvu (varnostno steklo).

(575) Največja proizvajalka folij iz PVB v Uniji je bila družba Solutia. Skupaj s pritožnikom in drugim proizvajalcem Unije, ki je prodajal na prostem trgu, je predstavljala skoraj vso proizvodnjo folij iz PVB v Uniji. Tudi uporabnik je proizvajal PVA za lastno interno potrošnjo. Družba je pomenila skoraj petino celotne potrošnje PVA v Uniji (na zaprtem in prostem trgu).

(576) Uporabnik je trdil, da bi imeli protidampinški ukrepi v zvezi s PVA obsežne negativne posledice v sektorju folij iz PVB. Ker je bil pritožnik hkrati pomemben proizvajalec folij iz PVB, pa tudi proizvajalec in dobavitelj PVA, bi kakršen koli protidampinški ukrep vplival ne le na stroške proizvodnje izdelka nižje v proizvodni verigi, ampak tudi na konkurenco s proizvajalci PVB, kot je uporabnik. To trditev sta po razkritju ponovili družbi Solutia in Wegochem. Poleg tega je uporabnik trdil, da se bo z odprtjem novega obrata za proizvodnjo vodotopne folije iz PVB, ki ga pritožnik načrtuje na Poljskem, še povečala pritožnikova lastna potrošnja PVA in stopnjevalo pomanjkanje zmogljivosti Unije, kar zadeva dobavo PVA. Po drugem dodatnem razkritju je družba Solutia te trditve ponovila.

(577) Prvič, čeprav je bila večina proizvajalcev PVA in folij iz PVB v Uniji vertikalno integrirana, je treba opozoriti, da se je vsak od njih odločil, da bo svojo proizvodno zmogljivost usmeril v segmente višje ali nižje v proizvodni verigi, v skladu z lastno poslovno strategijo. V tem smislu je bil uporabnik sam tako kot druga dva proizvajalca Unije proizvajalec PVA in proizvajalec folij iz PVB. Poleg tega proizvodnja vodotopnih folij temelji zlasti na kopolimerih PVA, ki ne spadajo v obseg zadevnega izdelka in se kupujejo v proizvodnih obratih v tretjih državah, zato ne more vplivati na pritožnikovo dobavno zmogljivost pri standardnih (homopolimernih) PVA.

([96]) Celotna potrošnja prostega trga in lastna potrošnja.

(578) Drugič, preiskava je pokazala, da je imel uporabnik strategijo nabave iz več dobavnih virov, saj je proizvajal PVA za lastno porabo in obsežno uporabljal alternativne vire dobave PVA od industrije Unije, proizvajalcev izvoznikov iz LRK in proizvajalcev v tretjih državah. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 563, ima industrija Unije poleg tega še vedno 30 000 ton neizkoriščene zmogljivosti za oskrbo trga Unije, raven protidampinških dajatev pa družbi Solutia ne bo preprečila, da bi lahko še naprej kupovala PVA v LRK, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 588.

(579) Nazadnje, preiskava je pokazala, da bi bil učinek predlaganih protidampinških dajatev na uporabnikove stroške proizvodnje in dobičkonosnost glede na delež uvoza iz zadevne države v njegovi celotni potrošnji PVA in delež PVA v njegovih stroških proizvodnje omejen tudi ob uveljavitvi ukrepov.

(580) Kar zadeva tveganje za nekonkurenčno ravnanje industrije Unije, Komisija opozarja, da ni bil predložen noben dokaz v podporo tej navedbi, poleg tega pa je industrija Unije industriji PVB ves čas dobavljala velike količine PVA. Poleg tega je preiskava pokazala tudi, da je industrija PVB kupovala PVA prek pogodb o dobavi, ki jo ščitijo pred nihanjem cen in pomanjkanjem ponudbe. Nazadnje je treba opozoriti, da instrumenti trgovinske zaščite Komisiji omogočajo, da pregleda predlagane ukrepe v interesu uporabnikov v primeru prepričljivih dokazov o protikonkurenčnih praksah.

(581) Glede na navedeno so bile te trditve zavrnjene.

(582) Družba Solutia je zahtevala tudi izvzetje iz predlaganih protidampinških dajatev na podlagi ureditve za blago s posebno rabo za proizvodnjo folije iz PVB. Družba je trdila, da bi imeli predlagani ukrepi močan finančni vpliv na dobičkonosnost proizvodnje folije iz PVB, da bi lahko specifikacije izpolnjevalo le malo dobaviteljev in da izdelek ni medsebojno zamenljiv.

(583) Komisija je zahtevek družbe ocenila na podlagi vseh informacij, zbranih med preiskavo, in pripomb, ki jih je prejela po razkritju.

(584) V nasprotju s trditvijo družbe Solutia je bilo v preiskavi, kot je pojasnjeno zgoraj, ugotovljeno, da bi bil učinek predlaganih protidampinških dajatev na uporabnikove stroške proizvodnje in dobičkonosnost omejen.

(585) Poleg tega je imela družba Solutia strategijo nabave iz več dobavnih virov, saj je proizvajala PVA za lastno porabo in obsežno uporabljala alternativne vire dobave PVA od industrije Unije, proizvajalcev izvoznikov iz LRK in proizvajalcev v tretjih državah. Čeprav je kvalifikacija novega vira PVA težavna in dolgotrajna, obstajajo v svetu še trije drugi proizvajalci, ki bi lahko dobavljali „NMWD PVA z nizko vsebnostjo pepela“. Komisija poleg tega opozarja, da raven protidampinških dajatev nobenemu dobavitelju iz LRK ne bi preprečevala nadaljnjega izvažanja PVA po pošteni ceni. Folija iz PVB predstavlja glavno uporabo PVA nižje v proizvodni verigi in družba Solutia ima enega vodilnih tržnih položajev v tem segmentu. Odobritev take izjeme na podlagi nadzora nad končno uporabo bi lahko posledično resno ogrozila učinek ukrepov. Zahtevek je bil zato zavrnjen.

(586) Po drugem dodatnem razkritju je družba Solutia trdila, da Komisija ni pojasnila, kateri podatki in utemeljitve so bili uporabljeni pri opredelitvi „zanemarljivega“ vpliva na njeno dobičkonosnost. Družba je tudi trdila, da bi morala imeti za ohranitev zanesljivosti oskrbe in razumne dobičkonosnosti dostop do vseh dobaviteljev PVA po razumnih cenah, Komisija pa ni utemeljila, kako se z ravnjo protidampinških dajatev dobavitelju družbe Solutia iz LRK ne bi preprečilo nadaljnje izvažanje.

(587) Komisija je pojasnila, da je bil učinek na dobičkonosnost družbe Solutia, izračunan na naslednji način: Komisija je najprej določila delež stroškov PVA, kupljenih v LRK, v skupnih stroških proizvodnje družbe, kot so bili preverjeni na kraju samem. Nato je stroške PVA družbe zvišala za predlagano dajatev, uporabljeno glede na količino PVA, kupljenih v LRK. Komisija je ugotovila, da je učinek dajatev na družbo Solutia v absolutnih zneskih dejansko znaten, obenem pa je omejen, če ga primerjamo s strukturo skupnih stroškov družbe. Komisija poleg tega ni upoštevala nekaterih predpostavk družbe v zvezi s prihodnjim razvojem cen PVA, saj dejstva kažejo, da te niso ustrezne, in družba Solutia ni predložila nobenih dokazov o nasprotnem. Zaradi zaupnosti so bile dodatne podrobnosti in vrednosti, uporabljene v izračunu Komisije, predložene v posebnem dokumentu, namenjenem izključno družbi.

(588) Po mnenju Komisije glede na omejeni učinek na dobičkonosnost družbe Solutia protidampinške dajatve zato ne bi preprečile družbi, da še naprej kupuje PVA v LRK, družba pa bo tako ohranila dostop do vseh svojih dobaviteljev PVA. V nasprotju s trditvami družbe, da bi ukrepi vplivali tudi na njen konkurenčni položaj do drugih proizvajalcev PVB, omejeni učinek na stroškovno strukturo in dobičkonosnost družbe Solutia kaže, da bi bil učinek na njeno konkurenčnost omejen.

(589) Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(590) Družba Solutia je trdila še, da sta dejstvi, da folija iz PVB predstavlja glavno uporabo PVA nižje v proizvodni verigi in da ima družba Solutia enega vodilnih tržnih položajev v tem segmentu, zgolj predpostavki, ki nista podprti z dejstvi.

(591) V nasprotju s tem argumentom so informacije, zbrane med preiskavo, pokazale, da proizvodnja folije iz PVB znaša vsaj [30–40 %] celotne potrošnje PVA v Uniji in gre tako za daleč najpogostejšo uporabo PVA znotraj različnih uporab nižje v proizvodni verigi. Komisija je opozorila tudi, da je imela družba Solutia na podlagi podatkov, ki jih je družba sama predložila v izpolnjenem vprašalniku, med štirimi proizvajalci folije iz PVB, dejavnimi na trgu Unije, znaten tržni delež in jo je zato mogoče razumno šteti za eno od vodilnih družb na trgu.

6.3.2. *Proizvajalci pripravkov za polimerizacijo in emulzij*

(592) PVA se uporablja tudi v pripravkih za polimerizacijo, saj omogoča natančen nadzor nad tvorbo zrn in dobljeno strukturo v emulzijah in barvah za uravnavanje viskoznosti končnega izdelka.

(593) Javili so se dva uporabnika, tj. družbi FAR Polymer in Celanese, ter drugi vzorčeni proizvajalec PVA, ki je PVA proizvajal le za lastno potrošnjo, tj. družba Wacker, ter sodelovali v postopku. Družbi FAR Polymer in Wacker sta nasprotovali morebitnim ukrepom ter trdili, da uvedba protidampinških ukrepov ne bi bila v interesu Unije.

(594) Družba Wacker je poleg tega trdila, da proizvodnja PVA v Uniji ne zadošča za zadovoljitev povpraševanja po tem izdelku, zato je trg za PVA v EU zelo odvisen od uvoza. Po njenem mnenju je uvoz iz zadevne države zapolnil tržno vrzel, ki je druge države ne morejo zapolniti.

(595) Poleg tega je družba trdila, da bi se kitajskim proizvajalcem izvoznikom z uveljavitvijo protidampinških dajatev preprečil dostop na trg. Zato bi proizvajalca Unije, ki prodajata na prostem trgu (in sta povezana s proizvajalci izvozniki iz ZDA, Japonske in Singapurja), prevladovala na trgu Unije in bi lahko vsilila višje cene, ki bodo škodile uporabnikom Unije.

(596) Oba uporabnika sta svoje trditve ponovila po razkritju.

(597) Kar zadeva prvo točko, je preiskava pokazala, da bo učinek na dobičkonosnost uporabnika zanemarljiv tudi ob uveljavitvi protidampinških dajatev, saj delež PVA v stroških proizvodnje uporabnikov, ki delujejo v tem segmentu, predstavlja [3–7 %] skupnih stroškov.

(598) Kar zadeva stabilnost dobave, ima industrija Unije, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 563, najmanj 30 000 ton neizkoriščene zmogljivosti. Poleg tega so bili največji dobavitelji na trgu EU proizvajalci PVA s sedežem v tretjih državah (in sicer v Tajvanu, ZDA in na Japonskem), ki so že oskrbovali [37–42 %] potrošnje Unije. Nazadnje je treba opozoriti, da je imel vzorčeni proizvajalec Unije strategijo nabave iz več dobavnih virov in zato potrošnje PVA ni kupoval samo od proizvajalcev iz LRK.

(599) V zvezi z zadnjo točko je treba opozoriti:

(600) Prvič, kot je opisano v uvodnih izjavah 497 in 498, je bil s [13–16-odstotnim] tržnim deležem največji izvoznik na trg Unije (za LRK) Tajvan, katerega proizvajalci niso povezani z industrijo Unije.

(601) Drugič, pomembne količine so se uvažale tudi iz ZDA in Japonske ([12–15-odstotni] oziroma [8–11-odstotni] tržni delež), kjer vsaj trije proizvajalci niso povezani z industrijo Unije. Poleg tega je imel največji tržni delež na prostem trgu Unije (približno [37–42-odstotni]) še vedno uvoz iz drugih tretjih držav, čeprav se je v obravnavanem obdobju zmanjšal, njegove cene pa so bile v povprečju 11 % nižje od cen industrije Unije.

(602) Tretjič, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 598, je družba Wacker svojo potrošnjo PVA že kupovala pri več različnih virih.

(603) Nazadnje je treba opozoriti, da so protidampinški ukrepi namenjeni ponovni vzpostavitvi poštene konkurence in enakih konkurenčnih pogojev na trgu Unije, vendar niso namenjeni preprečevanju uvoza iz zadevne države. V tem konkretnem primeru je bilo s preiskavo ugotovljeno, da protidampinške dajatve uporabnikom PVA ne bi preprečile, da bi po pošteni ceni še naprej kupovali v LRK, kar so podprle tudi ugotovitve iz uvodne izjave 597, namreč da bi imele dajatve minimalen učinek na stroške in dobičkonosnost uporabnikov v segmentu polimerizacije in emulzij.

(604) Glede na navedeno so bile te trditve zavrnjene.

(605) Družba Wacker je zahtevala izvzetje iz predlaganih protidampinških dajatev na podlagi ureditve za blago s posebno rabo na podlagi člena 254 carinskega zakonika Unije. Družba Wacker je v svojem zahtevku trdila, da je potrebovala alternativnega dodatnega kvalificiranega dobavitelja, da bi se izognila zavrnitvi dobave s strani industrije Unije. Uvedba dajatev bo po mnenju družbe Wacker poleg tega negativno vplivala na tržne cene PVA.

(606) Komisija je zahtevek družbe ocenila na podlagi vseh informacij, zbranih med preiskavo, in pripomb, ki jih je prejela po razkritju.

(607) Prvič, kot je pojasnjeno zgoraj, je družba Wacker velik del nakupov opravila pri industriji Unije in ni predložila dokazov, da so ji proizvajalci Unije zavrnili dobavo. Preiskava je razkrila še, da je pritožnik po začetku pandemije COVID-19 v kratkem času zagotovil dodaten obseg PVA različnim uporabnikom v Uniji. Drugič, kar zadeva tveganje za nekonkurenčno ravnanje industrije Unije, Komisija opozarja, da ni bil predložen noben dokaz v podporo tej navedbi. Po mnenju Komisije so možni alternativni viri dobave iz tretjih držav znatno omejili to tveganje. Polimerizacija in emulzije poleg tega predstavljajo eno glavnih uporab PVA nižje v proizvodni verigi in družba Wacker ima enega vodilnih tržnih položajev v tem segmentu. Odobritev take izjeme na podlagi nadzora nad končno uporabo bi lahko posledično resno ogrozila učinek ukrepov. Zahtevek je bil zato zavrnjen.

6.3.3. *Proizvajalci papirja in kartona*

(608) PVA se uporabljajo za izboljšanje trdnosti, vpojnosti in videza izdelkov iz papirja in kartona, v premazanem papirju in pregradnih premazih za podložni papir. Segment papirja je pomenil približno 16 % potrošnje PVA v Uniji.

(609) V tem sektorju so se med postopkom in po razkritju javili trije uporabniki, tj. družbe Ahlstrom-Munksjö, August Koehler in Paul & Co., ter dve združenji uporabnikov, tj. CEPI in Assocarta, ki so nasprotovali morebitnim ukrepom in se sklicevali na interes uporabnikov zadevnega izdelka v tem segmentu v Uniji.

(610) Zadevne strani so trdile in po razkritju ponovile svoje trditve, da bi protidampinške dajatve na pomemben vhodni izdelek, kot so PVA, ogrozile prizadevanja papirne industrije Unije za nadzor nad stroški in s tem njihovo konkurenčnost. Trdile so, da bi bili proizvajalci papirja v Uniji glede na raven konkurence na trgu papirja, zlasti družbe iz azijsko-pacifiške regije, v slabšem položaju kot proizvajalci zunaj EU, ki bi imeli dostop do cenejših PVA na zelo konkurenčnem trgu. Po drugem dodatnem razkritju so se te trditve ponovile.

(611) Preiskava je v nasprotju s trditvami uporabnikov pokazala, da je vpliv PVA na stroške proizvodnje papirne industrije zanemarljiv [1–2 %]. Zato bi imela uvedba protidampinških dajatev minimalen učinek na njihove stroške in ne bi bistveno vplivala na njihovo dobičkonosnost.

(612) Ta trditev je bila zato zavrnjena.

6.3.4. *Proizvajalci lepil*

(613) PVA se v industriji lepil uporabljajo kot glavna sestavina za proizvodnjo lepil. Ta segment je pomenil skoraj 14 % celotne potrošnje PVA v Uniji.

(614) V segmentu lepil se je javil en proizvajalec, ki je nasprotoval ukrepu. Družba je trdila, da bi protidampinški ukrepi v zvezi s PVA močno vplivali na njeno dobičkonosnost, saj družba tega zvišanja cen ne bi mogla prenesti na svoje stranke. To trditev sta družbi Cordial in Wegochem ponovili po razkritju.

(615) Kar zadeva sektor lepil, so PVA pomenile [40–50 %] ([97]) stroškov končnega izdelka. Zdi se, da družba v tem primeru ne bi mogla absorbirati učinka predlaganih protidampinških dajatev.

(616) Po razkritju sta družbi Kuraray in Sekisui trdili, da se družba Cordial po njunem mnenju ne bi smela upoštevati kot reprezentativni akter za posebni segment uporabe lepil. Po njunem mnenju so izdelki družbe Cordial izdelani iz mešanic z visoko vsebnostjo PVA, ki predstavljajo le majhen del segmenta uporabe lepil.

(617) Oba proizvajalca Unije sta trdila, da PVA predstavlja približno 2–5 % stroškov proizvodnje najpogostejše uporabe lepil za pakiranje in da se lahko učinek PVA poveča na 10–20 % samo v nekaterih specializiranih sektorjih. Tako za 80 % vpliva PVA na stroške poslovanja družbe Cordial ni mogoče sklepati, da je reprezentativen za segment lepil.

(618) Družba Cordial je po razkritju prav tako zahtevala izvzetje iz predlaganih protidampinških dajatev na podlagi postopka posebne rabe iz člena 254 carinskega zakonika Unije. Ta zahtevek je temeljil na posebnosti njenih izdelkov, omejenem številu kakovostnih razredov PVA, ki jih uvaža in so posebej razviti v sodelovanju z enim samim dobaviteljem, nezmožnosti za absorpcijo predlaganih dajatev glede na njeno stroškovno strukturo in ravni dobičkonosnosti, ter neobstoj kakršnih koli zanesljivih alternativ, ki bi družbi omogočile obstoj na trgu.

(619) Komisija je ponovno ocenila položaj proizvajalcev lepil in zahtevek družbe glede na pripombe, ki jih je prejela od vseh zainteresiranih strani, zlasti družbe Cordial, industrije Unije, strank družbe Cordial in drugih uporabnikov lepil.

(620) Na podlagi vseh informacij, ki ji jih je po razkritju dalo na voljo več zainteresiranih strani, se je Komisija strinjala s pripombo industrije Unije, da položaja družbe Cordial ni mogoče posplošiti na celoten sektor lepil, v katerem PVA predstavlja povprečno le 2–5 % stroškov proizvodnje najpogostejše uporabe lepil (za pakiranje).

(621) Glede na majhen delež, ki ga PVA običajno predstavljajo v ceni lepil, je preiskava pokazala, da bi lahko uporabniki v segmentu lepil zamenjali dobavitelje celo ob upoštevanju potrebe po postopku certificiranja, saj učinek ukrepov na njihove skupne stroške ne bi bil znaten.

(622) V posebnem primeru družbe Cordial pa ni mogoče sklepati enako. Preiskava je pokazala, da glavni del njene proizvodnje obsega lepil iz suhih zmesi, ki se proizvajajo in prodajajo v prahu, kar je nišni izdelek v primerjavi z običajnimi tekočimi lepili, ki se proizvajajo na osnovi PVA ali PVAc. Njene stranke so strukturirale svoj proizvodni postopek, da bi lahko uporabljale posebna lepila družbe Cordial in trajno prihranile pri stroških prevoza, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 626. Prehod na tekoča lepila bi pomenil prestrukturiranje njenega celotnega proizvodnega postopka.

(623) Zaradi tega inovativnega izdelka se stroškovna struktura družbe Cordial razlikuje od povprečja v industriji lepil. V primeru družbe Cordial so PVA predstavljali vsaj [40–50 %] stroškov. Razlike so med drugim posledica tega, da je delež PVA na tono lepila iz suhih zmesi večji kot pri tekočih lepilih. Glede na posebnost izdelka, ki ga je razvila družba Cordial, bi bilo za družbo skoraj nemogoče preiti na izdelke, ki se ne proizvajajo na osnovi PVA, saj bi to pomenilo, da bi morala v celoti spremeniti sestavo lepila.

(624) V smislu alternativnih virov dobave prehod na vire iz industrije Unije ali druge vire po uvedbi ukrepov za družbo ne bi bil mogoč. Družba je dejansko že poskušala vzpostaviti nova partnerstva, vendar zaradi svoje majhnosti ni mogla skleniti dolgoročnih partnerstev z alternativnimi dobavitelji (to pa bi bilo nujno, da bi se lahko dobavitelji prilagodili zahtevam glede izdelkov družbe Cordial). Družba je predložila dokaze, da je v preteklosti dejansko poskušala kupiti PVA od tajvanskega proizvajalca, vendar z njim ni mogla skleniti dogovora, saj ta proizvajalec prodaja izključno prek trgovca v EU in ni bil pripravljen prilagoditi svojih izdelkov zahtevam družbe Cordial. Vsi ti elementi skupaj s potrebo po postopku certificiranja družbi onemogočajo prehod na druge dobavitelje.

([97]) Ta vrednost je bila po razkritju spremenjena.

(625) Poleg tega družba posluje na zelo konkurenčnem trgu z zelo majhnimi stopnjami dobička. V tem primeru dokazi kažejo, da družba ne bi mogla absorbirati učinka predlaganih protidampinških dajatev in bi najverjetneje šla v stečaj.

(626) Po razkritju je več nadaljnjih uporabnikov izdelkov družbe Cordial v industriji papirja in kartona prav tako izrazilo nasprotovanje ukrepom. Trdili so, da lepila družbe Cordial predstavljajo znaten delež njihovih proizvodnih stroškov (približno [10–25 %]). Vsak negativen učinek ukrepov na njihovega dobavitelja lepil iz suhih zmesi bi tako negativno vplival tudi nanje. Prestrukturirati bi morali tudi svojo proizvodno opremo, da bi jo prilagodili uporabi popolnoma drugačnega izdelka. Poleg tega bi prehod s suhih na tekoča lepila prinesel tudi znatno zvišanje stroškov prevoza (1 tona suhega lepila ustreza 5–8 tonam tekočega lepila).

(627) Komisija je proučila tudi učinek morebitnega izvzetja od dajatev na podlagi postopka posebne rabe na učinkovitost ukrepov. V zvezi s tem je Komisija opozorila, da je tržni segment lepil predstavljal 17 % potrošnje Unije in da je edini proizvajalec lepil iz suhih zmesi, ki se je javil, predstavljal samo 4 % tega segmenta. Komisija je zato sklenila, da odobritev take izjeme ne bi negativno vplivala na učinkovitost ukrepov.

(628) Glede na navedeno se je Komisija odločila, da bo uvoz PVA, uporabljenih za proizvodnjo lepil iz suhih zmesi, ki se proizvajajo in prodajajo v prahu za industrijo kartona, izjemoma uvrstila v postopek posebne rabe iz člena 254 Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([98]). Ta postopek posebne rabe bo strogo omejen na lepila iz suhih zmesi in pod nobenim pogojem ne bo zajemal drugih izdelkov (na primer tekočih lepil), ki jih proizvajajo proizvajalci lepil.

(629) Po drugem dodatnem razkritju je družba Cordial Komisijo pozvala, naj za družbe, ki bi rade pridobile izvzetje za posebno rabo, uvede sistem predhodne avtorizacije s strani Komisije, s čimer bi se zagotovilo, da dejansko proizvajajo lepila iz suhih zmesi.

(630) V zvezi s tem je Komisija pojasnila, da izvzetje za posebno rabo, kot je opisano v uvodni izjavi 628, ni povezano z eno samo družbo, temveč se nediskriminatorno uporablja za vse proizvajalce lepil iz suhih zmesi. Poleg tega morajo spremljanje in uporabo postopka iz člena 254 Uredbe (EU) št. 952/2013 izvajati carinski organi držav članic. Ta postopek določa zahteve in preverjanja, ki zagotavljajo, da so izvzetja omejena na posebno rabo, kot je določena. Zato ni niti ustrezno niti potrebno, da bi Komisija izvedla kakršne koli dodatne ukrepe.

(631) Zahtevek je bil zato zavrnjen.

(632) Po drugem dodatnem razkritju je pritožnik izpodbijal pravno podlago in učinkovitost izvzetja za posebno rabo, kot se uporablja za družbo Cordial. Po njegovem mnenju se družba ni ukvarjala izključno s proizvodnjo lepil iz suhih zmesi, temveč je proizvajala tudi tekoča lepila in trgovala s PVA, uvoženimi iz LRK, ne da bi pri tem uporabila kakršen koli postopek predelave.

(633) Te argumente je bilo treba zavrniti. Komisija je ocenila učinek ukrepov na vse zadevne strani in sklenila, da uporaba ukrepov v tem primeru na splošno ni v nasprotju z interesom Unije. Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 622 do 625, pa je preiskava pokazala, da v nasprotju z drugimi uporabniki PVA zelo omejen nabor uporabnikov, ki proizvajajo lepila iz suhih zmesi, ne bi mogel absorbirati ukrepov. Zato se je Komisija odločila uporabiti postopek iz člena 254 Uredbe (EU) št. 952/2013, kar je popolnoma v skladu z njeno stopnjo diskrecijske pravice. Postopek posebne rabe bo poleg tega strogo omejen na proizvodnjo lepil iz suhih zmesi in ne bo zajemal nobenih drugih izdelkov, ki jih proizvajajo ali z njimi trgujejo proizvajalci lepil. Zato kakršen koli nakup kitajskih PVA za katero koli drugo proizvodno ali tržno dejavnost družbe Cordial (ali katero koli drugo lepilo iz suhih zmesi) v nobenem primeru ne bo upravičen do izvzetja od dajatev. Komisija opozarja, da je izvzetje za posebno rabo zapleten postopek za uporabnike, ki bi ga radi izkoristili, in da bodo ti pod strogim carinskim nadzorom, ki zagotavlja skladnost.

([98]) Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013, str. 1).

(634) Dva uvoznika, tj. družbi Gamma Chimica in Carbochem, in en uporabnik, tj. družba Far Polymers, so po drugem dodatnem razkritju trdili, da se pogoji, na podlagi katerih je Komisija proizvajalcem lepil iz suhih zmesi odobrila izvzetje za posebno rabo, uporabljajo tudi zanje. Družbe so Komisijo zato pozvale, naj postopek posebne rabe zato razširi nanje. Po njihovem mnenju podobno kot družba Cordial tudi oni prodajajo PVA in mešanice PVA v prahu ali v tekoči obliki, njihove stranke pa so strukturirale svoj proizvodni postopek, da bi lahko uporabljale mešanice PVA, ki so jim bile dobavljene.

(635) Komisija se ni strinjala, da bi bile te družbe v enakem položaju kot proizvajalci lepil iz suhih zmesi.

(636) Informacije, zbrane med preiskavo, so pokazale, da je bil največji del PVA, ki jih uvozita družbi Gamma Chimica in Carbochem, preprosto prepakiran in poslan končnim uporabnikom. Manjša količina je bila na zahtevo strank premešana z dodatki ali raztopljena v vodi. Vendar nobeden od teh postopkov ne vsebuje dejanske predelave zadevnega izdelka. Zato sta se družbi celo pri tej prodaji še vedno šteli za uvoznika, ki trgujeta z blagom, ki ga proizvajajo druge družbe. Postopek posebne rabe se uporablja samo za končne uporabnike in ne za posrednike. Zato izvzetje za posebno rabo za ta dva uvoznika sploh ne bi bilo možno. V nasprotju s trditvami družb je preiskava poleg tega pokazala, da nista imeli nobenih težav pri zagotavljanju alternativnih virov dobave, saj njuna nabava PVA, kot sta družbi potrdili med preiskavo, ni bila odvisna od tehničnih omejitev. Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 555 in 556, je delež PVA v prometu uvoznikov znašal med 10 in 40 %, njuna raven dobičkonosnosti pa se je štela za dovolj visoko, da lahko absorbira vsaj del dajatev.

(637) Družba Far Polymers je dejavna v sektorju emulzij in polimerizacije. Kot je omenjeno v uvodni izjavi 597, je delež PVA v proizvodnih stroških uporabnikov, ki delujejo v tem segmentu, predstavljal [3–7 %] skupnih stroškov. Družba Far Polymers je trdila, da znaša delež PVA, uporabljenih na eno tono končnega izdelka, [10–15 %]. Vendar se odstotki, ki jih v podporo svoji trditvi navaja družba Far Polymers, nanašajo na količino uporabljenega izdelka in ne na njegov delež v proizvodnih stroških. Zato za družbo Far Polymers še naprej veljajo sklepi iz oddelka 6.3.2 za sektor emulzij in polimerizacije.

(638) Komisija je sklenila, da nobena od teh družb ni bila v podobnem položaju kot proizvajalec lepil iz suhih zmesi. Te trditve so bile zato zavrnjene.

6.4. **Dodatne pripombe po razkritju**

(639) Po razkritju je več strani, in sicer družbe Ahlstrom-Munksjö, Carbochem, Cordial, Solutia, Wacker in Wegochem, ponovilo trditev, da je trg Unije zelo odvisen od uvoza in da industrija Unije nima dovolj zmogljivosti. Trdile so, da sta družbi KEG in Sekisui vlagali v dva obrata nižje v proizvodni verigi na Nizozemskem in Poljskem, s katerima se bo povečala njuna lastna potrošnja in s tem zmanjšala zmogljivost za oskrbo prostega trga. Trdile so tudi, da tretje države niso zanesljiv alternativni vir, ker nimajo dovolj neizkoriščene zmogljivosti. Družba Solutia je to trditev ponovila po drugem dodatnem razkritju.

(640) V nasprotju s temi trditvami je preiskava potrdila, da ima industrija Unije zadostno zmogljivost za oskrbo prostega trga Unije, saj ima še vedno na voljo 30 000 ton neizkoriščene zmogljivosti. Poleg tega industrija Unije, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 447, ni trajno zmanjšala proizvodne zmogljivosti, saj je le začasno ustavila dve proizvodni liniji, ki ju je mogoče hitro ponovno aktivirati.

(641) Kar zadeva obrat na Nizozemskem, je Komisija opozorila, da ni informacij o tem, kdaj bo začel obratovati. Poleg tega informacije, zbrane med preiskavo, kažejo, da bo družba vsaj del kakovostnih razredov PVA kupovala v državah zunaj Unije. Kar zadeva obrat na Poljskem, so informacije, prejete po razkritju, potrdile, da bo družba uporabljala zlasti kopolimere, ki ne spadajo v obseg zadevnega izdelka, in da se bodo ti kupovali pri obratih družbe KEG zunaj Unije.

(642) Trditev v zvezi s pomanjkanjem dobavne zmogljivosti tretjih držav je bilo treba zavrniti, poleg tega informacije, zbrane med preiskavo, potrjujejo, da je imel tajvanski proizvajalec še vedno na voljo znatno neizkoriščeno proizvodno zmogljivost.

(643) Poleg tega se je javil uporabnik nižje v proizvodni verigi v sektorjih PVB in polimerizacije, in sicer družba Saint Gobain, ter nasprotoval predlaganim ukrepom. Družba Saint Gobain kupuje folijo iz PVB za svojo proizvodnjo avtomobilskega stekla in stekla za gradbeništvo ter polimerno vezivo na osnovi PVA (RDP) in polimer za tekoče disperzije (LDP) za proizvodnjo mavca in malte. RDP in LDP sta izdelka uporabnikov PVA, dejavnih v sektorju emulzij in polimerizacije.

(644) Družba Saint Gobain je trdila, da bi sprejetje predlaganih protidampinških dajatev za PVA iz LRK pomembno vplivalo na njene dejavnosti. Ker uporablja izdelke na osnovi PVA, bi dajatve negativno vplivale na njene nabavne cene in s tem stroške proizvodnje, po mnenju družbe pa je malo verjetno, da bi se lahko kateri od povečanih stroškov prenesli na kupce.

(645) Komisija se s tem argumentom ni strinjala. Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 579 in 597, bo učinek dajatev na stroške in dobičkonosnost uporabnikov v sektorju PVB in polimerizacije majhen, zato bo njegov vpliv na nadaljnji sektor nižje v proizvodni verigi zanemarljiv. Te trditve so bile zato zavrnjene.

6.5. **Sklep o interesu Unije**

(646) Uvedba ukrepov je nedvomno v interesu industrije PVA v Uniji, ki prodaja na prostem trgu. Brez ukrepov bodo kitajski proizvajalci še naprej izvajali damping PVA na trgu Unije, zaradi česar industrija Unije ne bo mogla znova postati dobičkonosna.

(647) Trditev nekaterih uporabnikov, da je stabilnost oskrbe Unije močno odvisna od uvoza, bi bilo treba obravnavati ob upoštevanju dejstva, da bi Unija brez industrije Unije izgubila približno [50–60 %] svoje dobavne zmogljivosti ([99]) PVA.

(648) Kar zadeva uporabnike v segmentih PVB in polimerizacije, je treba poudariti, da so iz Kitajske kupovali le omejen del svoje potrošnje PVA in da bo vpliv morebitnih ukrepov na njihovo dobičkonosnost majhen. Prizadeta ne bo niti konkurenčnost papirne industrije in industrije lepil na splošno, saj PVA pomenijo majhen del njihovih proizvodnih stroškov. Komisija je na podlagi navedenega sklenila, da ni prepričljivih razlogov, zaradi katerih uvedba dokončnih ukrepov za uvoz PVA s poreklom iz zadevne države ne bi bila v interesu Unije.

7. **DOKONČNI PROTIDAMPINŠKI UKREPI**

(649) Glede na sklepe Komisije o dampingu, škodi, vzročni zvezi in interesu Unije bi bilo treba uvesti dokončne protidampinške ukrepe in s tem preprečiti, da bi dampinški uvoz zadevnega izdelka še naprej povzročal škodo industriji Unije.

7.1. **Stopnja odprave škode (stopnja škode)**

(650) Za določitev stopnje ukrepov je Komisija najprej določila višino dajatve, potrebne za odpravo škode, ki jo je utrpela industrija Unije.

(651) Škoda bi bila odpravljena, če bi lahko industrija Unije krila svoje stroške proizvodnje in ustvarila dobiček pred obdavčitvijo, ki bi ga lahko industrija te vrste v sektorju razumno ustvarila pri prodaji podobnega izdelka na trgu Unije v običajnih konkurenčnih pogojih, tj. brez dampinškega uvoza.

(652) Ravni naložb, raziskav in razvoja ter inovacij v običajnih konkurenčnih pogojih je bila prišteta osnovna stopnja dobička industrije Unije, dosežena pred povečanjem dampinškega uvoza (2015), izražena kot odstotni delež prihodkov od prodaje. Ker je ta znašala manj kot 6 %, je bil določen šestodstotni ciljni dobiček, kar je najnižja stopnja ciljnega dobička, ki se uporabi v skladu s členom 7(2)(c) osnovne uredbe.

(653) Ker v skladu s členom 7(2)(d) niso bile predložene nobene trditve v zvezi s sedanjimi ali prihodnjimi stroški, ki izhajajo iz večstranskih okoljskih sporazumov in njihovih protokolov ali iz navedenih konvencij MOD, niso bili neškodljivim cenam, kot so bile oblikovane, prišteti nobeni dodatni stroški.

([99]) Celotna potrošnja prostega trga in lastna potrošnja.

(654) Komisija je nato na podlagi primerjave med tehtano povprečno uvozno ceno vzorčenih sodelujočih proizvajalcev izvoznikov iz zadevne države določila stopnjo odprave škode, kot je bila ugotovljena za izračune nelojalnega nižanja prodajnih cen, in tehtano povprečno neškodljivo ceno podobnega izdelka, ki sta ga vzorčena proizvajalca Unije v obdobju preiskave prodajala na prostem trgu Unije. Kakršna koli razlika, ki izhaja iz te primerjave, je bila izražena kot delež tehtane povprečne uvozne vrednosti CIF. Dobljena povprečna stopnja nelojalnega nižanja ciljnih cen je bila 57,9 %.

(655) Družba Wacker je po končnem razkritju trdila, da bi bilo treba neškodljivo ceno industrije Unije, ki jo je Komisija določila na kontrolno številko izdelka, popraviti tako, da se izvzamejo stroški kakovostnih razredov PVA, ki jih kitajske družbe ne prodajajo, in nasprotovala 6-odstotnemu ciljnemu dobičku, ki ga je Komisija uporabila v izračunu. V zvezi s prvo trditvijo družbe Wacker je Komisija pojasnila, da je uporabila le stroške proizvodnje kontrolnih številk izdelka industrije Unije, za katere je našla primerljive kontrolne številke izdelka, ki se izvažajo.

(656) Kar zadeva stopnjo ciljnega dobička, kot je navedena v uvodni izjavi 652, je bila ta stopnja določena v skladu z določbo člena 7(2)(c) osnovne uredbe. Te trditve so bile zato zavrnjene.

(657) Stopnja odprave škode za „druge sodelujoče družbe“ in „vse druge družbe“ je bila določena na enak način kot stopnja dampinga za te družbe (glej uvodni izjavi 393 in 396).

7.2. **Dokončni ukrepi**

(658) Za uvoz nekaterih polivinil alkoholov s poreklom iz Ljudske republike Kitajske bi bilo treba uvesti dokončne protidampinške ukrepe, in sicer v skladu s pravilom nižje dajatve iz člena 7(2) osnovne uredbe. Komisija je primerjala stopnje škode in stopnje dampinga. Višino dajatev bi bilo treba določiti na nižji od obeh stopenj (dampinga in škode).

(659) Na podlagi navedenega bi morale biti dokončne stopnje protidampinške dajatve, izražene kot cena CIF meja Unije brez plačane carine, naslednje:

Družba	Stopnja dampinga	Stopnja škode	Dokončna protidampinška dajatev
Shuangxin Group	115,6 %	72,9 %	72,9 %
Sinopec Group	17,3 %	57,6 %	17,3 %
Wan Wei Group	193,2 %	55,7 %	55,7 %
Druge sodelujoče družbe	80,4 %	57,9 %	57,9 %
Vse druge družbe	193,2 %	72,9 %	72,9 %

(660) Stopnje protidampinške dajatve za posamezne družbe, navedene v tej uredbi, so bile določene na podlagi ugotovitev te preiskave. Te stopnje so zato odražale stanje, v katerem so bile te družbe med to preiskavo. Te stopnje dajatev se uporabljajo izključno za uvoz zadevnega izdelka, ki ima poreklo v LRK in so ga proizvedli poimensko navedeni pravni subjekti. Za uvoz zadevnega izdelka, ki ga proizvede katera koli druga družba, ki ni izrecno navedena v izvedbenem delu te uredbe, vključno s subjekti, povezanimi s tistimi, ki so izrecno navedeni, bi morala veljati stopnja dajatve, ki se uporablja za „vse druge družbe“. Zanje se ne bi smela uporabljati nobena individualna stopnja protidampinške dajatve.

(661) Družba lahko zahteva uporabo teh individualnih stopenj protidampinške dajatve, če naknadno spremeni ime svojega subjekta. Zahtevek je treba nasloviti na Komisijo ([100]). Vsebovati mora vse ustrezne informacije, s katerimi je mogoče dokazati, da sprememba ne vpliva na upravičenost družbe do stopnje dajatve, ki se zanjo uporablja.

([100]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

(662) Da se zagotovi ustrezno izvrševanje protidampinških dajatev, bi bilo treba protidampinško dajatev za vse druge družbe uporabljati ne le za nesodelujoče proizvajalce izvoznike v tej preiskavi, ampak tudi za proizvajalce, ki v obdobju preiskave niso izvažali v Unijo.

(663) V skladu s členom 109 Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta ([101]) je obrestna mera, kadar je treba znesek povrniti na podlagi sodbe Sodišča Evropske unije, obrestna mera, ki jo Evropska centralna banka uporablja v svojih operacijah glavnega refinanciranja, objavljena v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*, in ki velja na prvi koledarski dan posameznega meseca.

7.3. **Posebna klavzula o spremljanju**

(664) Za zmanjšanje tveganja izogibanja ukrepom zaradi velikih razlik v stopnjah dajatev so potrebni posebni ukrepi, da se zagotovi uporaba individualnih protidampinških dajatev. Družbe, za katere veljajo individualne protidampinške dajatve, morajo carinskim organom držav članic predložiti veljaven trgovinski račun. Ta račun mora biti v skladu z zahtevami iz člena 1(3) te uredbe. Za uvoz, za katerega navedeni račun ni bil predložen, bi bilo treba uporabiti protidampinško dajatev, ki se uporablja za „vse druge družbe".

(665) Čeprav je predložitev tega računa potrebna, da lahko carinski organi držav članic uporabijo individualne stopnje protidampinške dajatve za uvoz, pa ni edini element, ki ga morajo carinski organi upoštevati. Tudi če predloženi račun izpolnjuje vse zahteve iz člena 1(3) te uredbe, bi morali carinski organi držav članic izvajati svoje običajne kontrole in kot v vseh drugih primerih zahtevati dodatne dokumente (odpremne listine itd.) za preverjanje točnosti navedb v deklaraciji ter zagotoviti, da je posledična uporaba nižje stopnje dajatve upravičena v skladu s carinsko zakonodajo.

(666) Če bi se po uvedbi zadevnih ukrepov obseg izvoza ene od družb, za katere veljajo nižje individualne stopnje dajatev, znatno povečal, bi se tako povečanje obsega lahko obravnavalo kot sprememba v vzorcu trgovanja, nastala zaradi uvedbe ukrepov v smislu člena 13(1) osnovne uredbe. V takih okoliščinah in če so izpolnjeni pogoji, se lahko začne preiskava proti izogibanju. S to preiskavo se lahko med drugim prouči potreba po odpravi individualnih stopenj dajatve in posledični uvedbi dajatve na ravni države.

8. **RAZKRITJE**

(667) Zainteresirane strani so bile 3. julija 2020 obveščene o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih se je nameravala priporočiti uvedba dokončne protidampinške dajatve na uvoz PVA s poreklom iz LRK.

(668) Določen je bil tudi rok, v katerem so lahko zainteresirane strani po tem razkritju predstavile svoja stališča. Pripombe o razkritju je predložilo 17 strani. Na zahtevo so bila opravljena zaslišanja z družbami Kuraray, Sekisui, Wacker, Cordial, Solutia, Ahlstrom-Munksjö, Sinopec in Wegochem.

(669) Po prejetju pripomb v odgovor na razkritje so bile zainteresirane strani 24. julija in 6. avgusta 2020 obveščene o dodatnih dejstvih in premislekih, ki niso bili del končnega razkritja z dne 3. julija 2020. Prejete so bile dodatne pripombe industrije Unije, kitajskih proizvajalcev izvoznikov in več uporabnikov.

(670) Na zahtevo so bila opravljena zaslišanja z družbami Kuraray, Sekisui, Wacker, Cordial, Solutia, Ahlstrom-Munksjö, Sinopec in Wegochem.

(671) Pripombe, ki so jih predložile zainteresirane strani, so bile ustrezno proučene in po potrebi so se ugotovitve ustrezno spremenile.

(672) Odbor, ustanovljen s členom 15(1) Uredbe (EU) 2016/1036, ni predložil mnenja in navadna večina njegovih članov je nasprotovala osnutku izvedbene uredbe Komisije. Komisija je osnutek izvedbene uredbe Komisije nato ponovno predložila odboru za pritožbe v skladu s členom 5(5) Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ([102]).

([101]) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

([102]) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

(673) V skladu s členom 6(3) Uredbe (EU) št. 182/2011 odbor za pritožbe ni predložil mnenja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Uvede se dokončna protidampinška dajatev na uvoz polivinil alkoholov, ne glede na to, ali vsebujejo nehidrolizirane acetatne skupine ali ne, v obliki homopolimernih smol z viskoznostjo (merjeno v 4-odstotni vodni raztopini pri 20 °C) 3 mPas ali več, vendar največ 61 mPas, in stopnjo hidrolize 80,0 mol % ali več, vendar največ 99,9 mol %, merjenima v skladu z metodo ISO 15023-2, ki so trenutno uvrščeni pod oznako KN ex 3905 30 00 (oznaka TARIC 3905 30 00 91), s poreklom iz Ljudske republike Kitajske.

2. Stopnje dokončne protidampinške dajatve, ki se uporabljajo za neto ceno franko meja Unije pred plačilom dajatve za izdelek iz odstavka 1, ki ga proizvajajo spodaj navedene družbe, so:

Družba	Dokončna protidampinška dajatev (v %)	Dodatna oznaka TARIC
Shuangxin Group	72,9 %	C552
Sinopec Group	17,3 %	C553
Wan Wei Group	55,7 %	C554
Druge sodelujoče družbe iz Priloge I	57,9 %	Glej Prilogo I
Vse druge družbe	72,9 %	C999

3. Pogoj za uporabo individualnih stopenj dajatve, določenih za družbe iz odstavka 2, je, da se carinskim organom držav članic predloži veljaven trgovinski račun, ki vsebuje izjavo z datumom in podpisom uradnika subjekta, ki izdaja take račune, ter njegovim imenom in funkcijo, in sicer: „Podpisani potrjujem, da je (količina) (zadevnega izdelka), prodanega za izvoz v Evropsko unijo, ki ga zajema ta račun, proizvedla (ime in naslov družbe) (dodatna oznaka TARIC) v Ljudski republiki Kitajski. Izjavljam, da so podatki na tem trgovinskem računu popolni in resnični.“ Če tak račun ni predložen, se uporabi dajatev, ki se uporablja za vse druge družbe.

4. Izdelki, opisani v odstavku 1, se izvzamejo iz dokončne protidampinške dajatve, če se ne uvažajo za proizvodnjo lepil iz suhih zmesi, ki se proizvajajo in v prahu prodajajo za industrijo kartona. Taki izdelki se dajo v postopek posebne rabe iz člena 254 Uredbe (EU) št. 952/2013, s čimer se pokaže, da se uvažajo izključno za zgoraj navedeno uporabo.

5. Če ni določeno drugače, se uporabljajo veljavne določbe v zvezi s carinami.

Člen 2

Kadar nov proizvajalec izvoznik iz Ljudske republike Kitajske Komisiji predloži zadostne dokaze, se lahko Priloga spremeni tako, da se navedeni novi proizvajalec izvoznik doda na seznam sodelujočih družb, ki niso vključene v vzorec in za katere tako velja ustrezna tehtana povprečna stopnja protidampinške dajatve v višini 57,9 %. Novi proizvajalec izvoznik zagotovi dokaze, da:

(a) v obdobju preiskave (od 1. julija 2018 do 30. junija 2019) ni izvažal blaga iz člena 1(1) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske;

(b) ni povezan z nobenim izvoznikom ali proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi, uvedeni s to uredbo, ter

(c) je blago iz člena 1(1) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske dejansko izvažal ali je prevzel nepreklicno pogodbeno obveznost, da bo po koncu obdobja preiskave izvozil znatno količino v Unijo.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 25. septembra 2020

Za Komisijo
Predsednica
Ursula VON DER LEYEN

PRILOGA

Nevzorčeni sodelujoči kitajski proizvajalci izvozniki

Družba	Dodatna oznaka TARIC
Chang Chun Chemical (Jiangsu) Co., Ltd.	C555